

List

LETO XIV
ŠT. 5
6. JUNIJ 2007
1,50 EUR

ISSN 1581-8373



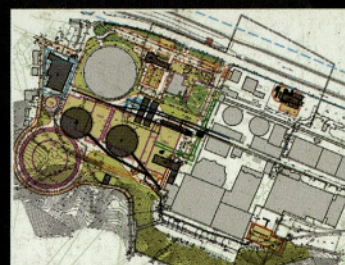
Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.



Poština plačana pri pošti 3325 Šoštanj

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje



Stran 8
Javna razgrnitev
načrtov za blok 6 TEŠ

Kulturnica Gaberke organizira

v nedeljo, 24. junija 2007

prireditev

SREČANJE PRESELJENIH GABERČANOV IN DRUŽMIRČANOV.

Prireditev bo potekala v Gaberkah pri kozolcu na lokaciji bivšega gasilskega doma Gaberke s pričetkom ob 15. uri.

Gre za družabno prireditev, ki je namenjena srečanju prebivalcev nekdanjega spodnjega dela Gaberk in celotnega Družmirja, ki so se bili prisiljeni preseliti v druge kraje zaradi posledic rudarjenja. Ob tej priložnosti bo na ogled tudi razstava fotografij nekdanjih domačij iz območja Gaberk in Družmirja.



List

Revija za kulturna in druga vprašanja Občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Uredništvo

Jožica Andrejč, Milojka Komprej,
Tjaša Rehar, Peter Rezman in Rafko
Srebernjak



Fotografija na naslovnici:
Dejan Tonkli

Odgovorni urednik

Peter Rezman
Številko 5 uredila Milojka Komprej

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Produkcija

Vinko Pejovnik ml.
Vp Studio

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 6/7 (junij/julij 2007), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 18. junija 2007.

ISSN 1581-8373



Domači ...

VSEBINA

4	Fotografija meseca
5	Uvodnik
6	Naša občina
13	Svet smo ljudje
16	Prostor za komentar
	Informacije v prostoru
17	Šport
20	Šolski list
22	Sredina vabi
24	Podoba kulture
26	Amaterski odri
27	Fotoreportaža
	postavljanje mlajev v Florjanu
28	Cerkev in mi
30	Dogodki in ljudje
33	Narava in ljudje
	Geoparki
34	Varovanje naravne dediščine
	Pomlad je lahko nevaren čas
36	Iz prejšnjega stoletja
	Čez ovčji gnoj ga ni!
37	Knjige
38	Čez Uršljo goro
40	Filmspoting
41	Križanka
42	Horoskop
43	Listnek



Selektor ekipe predstavnikov gospodarstvenikov in politikov regij, proti ekipi Vlade na dobrodelni nogometni tekmi v Šoštanju, je bil šoštanjski župan prof. Darko Menih. Ker je edini gol za domačo ekipo zabil samostojni podjetnik, politiki pa se niso ravno izkazali, župan v bodoče dobro ve, na koga naj se zanese.

Foto: Dejan Tonkli

Maj

Milojka Komprej

Mesec maj je zame, na nek način, najlepši mesec v letu. Ne, samo zato ker se začne s praznikom, ves je odet v pričakovanja. Ne čakanja, pričakovanja. Nečesa lepega, kot so topli poletni dnevi in poletnih zvokov polne noči. Juter, ko te sonce prebudi v nasmeh in prijaznih večerov posedenih na klopce pred hiše in ob vrtovih. Vonj cvetja, pomešan z vonjem tople zemlje, sveže pokošene trave in poletnega gozda, kamor zaviješ ob nevihti. Pričakovanje! Ki je včasih celo lepše, kot pa so dogodki sami. Poletje se zna muhasto igrati z vremenom in čas dopusta, v katerega vložimo večino lepih pričakovanj, je minljiv, pokvarjen, ali pa ga preprosto ne znamo občutiti, ker smo preobremenjeni. A vendar ...

Čeprav se je maj poslovil z malce muhastim vremenom, si letos vendar ni pokvaril dobrega imena. In tudi majski prazniki ter dogodki, so bili na nek način lepi, nostalgični ali pa upajoče zazrti v prihodnost. Prvomajski pohodi so pogнали ljudi v hribe in na točke, kjer se je ponavadi delil golaž in dobra volja. Na Pristavi je to že tradicija, pohodnike pa so vlekli noge tudi v druge rebri. Priljubljena točka pohodov je Gora Oljka, kjer na vrhu stoji zares lepa cerkev, ki ne vabi samo k duhovnemu obredu, temveč k miru, ki ga nosijo v sebi stari zidovi. Jaz sem zavila na Donačko goro, ni tako daleč odtod, a mi je bilo na nek način žal. Strma in ozka pot me ni motila, motilo me je to, da je bilo na njej toliko pohodnikov, da se je promet urejal na vsake pet minut. Skupina dol. Nato skupina gor. Vmes čakanje in prijazen pozdrav popolnemu tujcu. Tako je to malo više. Prijazno. Na vrhu pa prekrasen razgled in kamnita skulptura kjer na vrhu piše UP UDINI. Globoka misel, ki se navezuje na sakralni objekt. Splačalo se je, zaradi razgleda. Šla bom še enkrat. Na čisto navaden dan. Da bom v miru užila prst in kamen na strmini.

V Topolšici so 9. maja pripravili lepo praznovanje. Že dvainšestdeset let je tako. Naj bo tako še naprej. Naj ne pozabijo, da je druga svetovna vojna bila, da je v njej naš narod trpel, dokazal, da je zaveden, srčen in bojevit in naj ne pozabijo, kdo je bil okupator in kdo se je branil. Proslava ni bila samo v duhu podpisa kapitulacije, na njej je bilo govora tudi o petdesetletnici Evrope, oziroma podpisa znamenite Rimske pogodbe. Prav na dan 9. maja leta 1950 pa je francoski minister Robert Shuman javnosti predstavil poglobljeni načrt sodelovanja nekaterih evropskih držav. Naključje ali ne naključje, a če vzamemo članstvo v EU kot prednost, potem bi lahko rekli, da je Evropa že takrat računala na nas. A da ne zaidem predaleč.

Se še spomnite Dneva mladosti? Čedalje bolj, spet. In nič hudega pravim jaz. Naj ne zvenim preveč nostalgično, če povem, da sem del te mladine, ki je s pričakovanji zrla v prihodnost, ki je praznovala Titov rojstni dan s ponosom in veseljem. Če je bil prenos iz Beograda, ko je na velikem stadionu plesalo na tisoče mladih farsa, potem mi povejte, s čim lahko danes motiviramo mlade, kakšen ideal naj jim odrasli ponudimo. Kaj bi bilo za protiutež kurirčkovi torbici in štafeti mladosti, ko smo mladi jokali pred ekrani in ob cestah, kjer so tekli naši vrstniki zaradi ponosa in zaradi nevoščljivosti, ker nismo bili izbrani. Izbrani so bili najboljši. Pridni učenci, študentje, športniki. Letos so se v Velenju Dnevi mladih in kulture začeli na dan mladosti, s simboličnim prihodom štafete, ki je zjutraj krenila iz Kumrovc. Velenje je še vedno Titovo. Je to narobe?

V dneh pred štafeto mladosti pa so si drugačno vrsto štafete podajali predstavniki Vlade, ki so bili na obisku v naši regiji. To pomeni Savinjsko - šaleškem prostoru, ki se v tem času ukvarja z vprašanji razvoja, oziroma cestnih povezav, ki bi ta prostor, ki je za Slovenijo ogromnega pomena, na nek način spravili iz ožine Hude luknje in drugih luknjastih cest v svet. Daj bog modrosti našim politikom in gospodarstvenikom, da bodo z razumom rešili vprašanje cestnih povezav. Študije poti nakazujejo več možnosti. Katera je najboljša? Težko je reči in težko, da bomo ob končni odločitvi vsi zadovoljni. In odločitev sprejeli v dobro širšega prostora. Bomo videli v jeseni.

Vmes pa nas čaka dolgo in upajmo, toplo poletje. In če niste občutili v maju še nečesa, kar nosi ta mesec simbolično v sebi, to je ljubezni, ne pozabite da zanj še ni prepozno. Nikoli ni prepozno za ljubezen. Imejmo se radi.



O tretji razvojni osi v Šoštanju

Opravila potekajo v skladu z rokovnikom in transparentno

V Šoštanju sta se v torek, 22. maja, na delovnem sestanku mudila minister za promet mag. Janez Božič in minister za okolje in prostor Janez Podobnik, njuni sodelavci in predstavniki podjetja URBIS. Govorili so o dosedanjem poteku priprav na izbiro koridorja za 3. razvojno os.



Foto: Marija Lebar

Dogodka so se udeležili vsi štirje poslanci v državnem zboru, prav tako so bili navzoči župani in županja občin Savinjsko šaleškega območja, številni gospodarstveniki in predstavniki lokalnega okolja. Kot gostitelj je zbrane pozdravil šoštanjski župan Darko Menih: »Ni naključje, da ravno v Šoštanju gostimo ministrstvo za promet in za okolje in prostor, saj so se ravno na teh dveh področjih v Šoštanju dogajale pomembne spremembe. Šoštanj doživlja hudo degradacijo ob tem, ko tukajšnja termoelektrarna zagotavlja skoraj 1/3 slovenske električne energije. Zato se na ministra obračam s prošnjo za pomoč in konstruktiven odnos do naših problemov, tudi na področju prometnih zagat, ki smo jim priča vsak dan.«

Navzočim so predstavniki podjetja URBIS najprej pokazali projekcijo predhodne mape s študijami variant severnega dela 3. razvojne osi, to je od avstrijske meje do priključka na obstoječo avtocesto. Za koroški del so trase z nekaj manjšimi variantami bolj ali manj znane. Drugače je za savinjsko šaleški del, kjer so izdelali predloge za tri variante in dodali podvarianto, ki so jo predlagali predstavniki Zgornje Savinjske doline.

Gre za nekoliko zahodno pomaknjen zaključek sredinske variante mimo Letuša, za katero je predlog podal poslanec Jakob Presečnik v začetku aprila na srečanju v Ljubljani. Tudi to podvarianto so vrisali in jo bodo upoštevali v nadaljnjih analizah in študijah. Župan Šmartnega ob Paki Alojz Podgoršek je ob tem pripomnil, da v celotnem projektu ne bi smeli zanemariti vidika železniške povezave, ki bi bila cestni komplementarna.

Župan Mestne občine Velenje Srečko Meh je menil, da je čas doreči štiri pomembne stvari in sicer; napisati rokovnik in nosilce, povedati, kdo odloča na nivoju lokalnih skupnosti, ne razpravljati o posameznih variantah, dokler niso znane strokovne analize vsake od njih in določiti ukrepe za izboljšanje prometa na sedanjih cestah, kjer je stanje neznosno.

Dr. Cvetka Tinauer se je oglasila kot občanka in podjetnica. Menila je, da je za kraj zelo pomembno, kod bo potekala trasa hitre ceste. Šoštanj je pridobil precej zemljišč, ki so bila prvotno predvidena za izkopavanje premoga. Ker imajo ta zemljišča v dolgoročnem razvojnem načrtu pomembno vlogo, ne bi bilo prav, da bi jih sedaj odstopili za kaj drugega. Šoštanj je za dobrobit vse Slovenije dal že dovolj. Posledično izseljevanje ljudi pa je tudi dalo kraju svoj pečat.

Minister Božič je povedal, da kakšnih velikih vlaganj v obstoječo infrastrukturo ni pričakovati, njegovi sodelavci pa so predstavili izvajanje rekonstrukcij na državnih cestah v tem okolju. Oglasila se je predsednica Krajevne skupnosti Vilma Fece. Predvsem jo je zanimal potek del na cesti skozi Šoštanj. Želela je, da bi bila pri pogovorih udeležena tudi krajevna skupnost, ne samo občina. Na njeno vprašanje so sodelavci prometnega ministra pojasnili reševanje sedanjega nivojskega križanja ceste in železnice ter prehode zlasti pri Osnovni šoli.

Vsi navzoči so se strinjali, da bi bilo lahko prezgodnje odločanje v prid katerikoli varianti hitre ceste tretje razvojne osi škodljivo. Kot sta povedala ministra, pripravljala opravila potekajo po dogovorjenih rokih in transparentno, zato pričakujeta da bo v septembru, morda pa že konec avgusta izdelan predlog variante za nadaljnje vrednotenje. Od tu dalje pa bodo intenzivno vključene tudi lokalne skupnosti.

Marija Lebar

Šolski minister na obisku v Šoštanju

V okviru obiska vlade v Savinjsko šaleški regiji, je v Šoštanju v sredo, 23. maja, popoldne v prostorih Osnovne šole Šoštanj potekala okrogla miza o spremembah v šolstvu. Udeležili so se je ravnatelji osnovnih, srednjih, glasbenih in šol s prilagojenim programom s področja Šaleške in Zgornje Savinjske doline. Minister Milan Zver je s svojimi sodelavci z ministrstva in direktorata predstavil spremembe v šolstvu, med drugim v luči nameravane liberalizacije na področju zasebnega šolstva. Odgovarjal pa je tudi na številna vprašanja, ki so jih nanj naslavljali ravnatelji.

Okroglo mizo je vodila gostiteljica, ravnateljica Osnovne šole Šoštanj mag. Majda Zaveršnik Puc, ki je povzela uvodni pozdravni govor. Okrogle mize pa se je udeležil tudi šoštanjski župan Darko Menih, ki so mu problemi v šolstvu dobro znani iz njegove dolgoletne prakse.



Foto: Marija Lebar

Minister Zver je poudaril, da je šola ustanova, ki se mora obnašati kot dober gospodar, poleg tega pa ima velik vpliv tudi na socialne in druge spremembe v okolju. Za zagotavljanje boljše izobrazbe na podeželju so potrebne tudi manjše šole, kot so jo ravno ta dan odrli v Solčavi, čeprav je tam samo 20 šolarjev in 16 otrok v vrtcu. Vendar pa bo država vse bolj stremela za tem, da se stroški racionalizirajo. V tem pogledu je smiselna centralizacija in združevanje manjših šol v večje enote.

S tem ni mišljena centralizacija, ki smo ji v preteklosti že bili priče, s tem tudi ni mišljeno zmanjševanje števila pedagoških delovnih mest. Bolj gre razmišljanje v smeri skupnih servisov kot so računovodenje, hišništvo, čiščenje ali servisiranje računalniške opreme.

Tudi v šolstvu se bodo nekatere pristojnosti prenesle na bodoče pokrajine. »Usmeritve, ki smo jih zapisali v Beli knjigi, ostajajo,« pravi minister. »Odpraviti želimo samo nekatere anomalije, kot je različno financiranje javnih in zasebnih šol. Sedaj je to pokrito s 100 odstotki v javnih in 85 odstotki v zasebnih šolah. Seveda pa prinaša decentralizacija in liberalizacija šolstva s seboj povečano nadzorno vlogo države. Študija OECD namreč kaže, da je Slovenija po številu privatnih šol na zadnjem mestu v Evropski skupnosti!«

Po končanem izvajanju je minister skupaj s sodelavci odgovarjal še na številna konkretna vprašanja, ki so mu jih postavljali prisotni ravnatelji.

Marija Lebar



DOMAČI : GOSTJE

1 : 4

Foto: Dejan Tonkli

Zadnji dogodek, ki je potekal v okviru obiska Vlade RS Slovenije v Savinjsko-Šaleški regiji, v dneh od 22. do 23. maja, je bil v Šoštanju. Po predhodnih resnih in aktualnih tematikah je bil zaključek obiska v obliki dobrodelne nogometne tekme na večer 23. maja med predstavniki Savinjsko-Šaleške regije in Vlade RS, prav prijeten dogodek, ki ga je v šoštanski športni dvorani pospremlilo veliko število navijačev. Izkupiček prostovoljnih prispevkov na tekmi in darilo Vlade v višini 5.000 evrov sta romala v Bolnišnico Topolšica za nakup CT aparata. Občina Šoštanj, ki je bila gostiteljica tega dogodka, se je nanj primerno pripravila tudi s priložnostnim kulturnim programom, ki so ga izvedli domači ustvarjalci: Pihalni orkester Zarja, plesne skupine OŠ Šoštanj, Mladinski pihalni orkestra Glasbene šole FKK, oddelek Šoštanj in mažorete iz Topolšice.

Tekma je bila zagrizena. Kot zanimivost naj povemo, da ekipa Vlade ni imela vratarja, zato so ga velikodušno odstopili domači nogometaši. Vratar, ki je bil župan Občine Luče Ciril Rosec, je svojo nalogo vzel tako zares, da je ubranil skoraj stoodstotne napade. Tekma se je končala z rezultatom 1 : 4. Za domačo ekipo je dal gol Rudi Lesjak, za ekipo Vlade pa je prvi zatresel mrežo minister Andrej Vizjak, drugi predsednik Vlade Janez Janša, zadnja dva gola pa je dal Miran Pavlin, profesionalni igralec nogometa. Žoga je okrogla in selektor ekipe župan Občine Šoštanj Darko Menih se zaradi poraza ni prav nič jezil. Kot prekaljen športnik že ve, da je treba včasih tudi taktizirati. Saj ne, da bi domači ekipi prisodili, da je tekmo predala, ne, zmaga je bila zaslužena. Ampak tako v športu kot v življenju je tako, da stvari nikoli niso takšne, kot so videti na prvi pogled. Kdo ve, na kakšno zmago so računali v ekipi gospodarstvenikov in politikov SA-ŠA regije.

Milojka Komprej

Obisk Ministra za finance Andreja Bajuka

Minister za finance Andrej Bajuk se je med obiskom Vlade mudil tudi pri županu Občine Šoštanj Darku Menihu. Skupaj s sodelavci je visoki obisk sprejel v prostorih Občine in ga seznanil s tekočimi projekti in izpostavil problem financiranja športne dvorane OŠ Šoštanj. Zaradi nujne zagotovitve telovadnice za šoštanske osnovnošolce je bila Občina prisiljena najeti kredit v višini 600.000 evrov. Minister je izrazil pripravljenost za skupno iskanje različnih možnosti za reševanje pretekle situacije, ki je bila v času projekta (gradnja šole) izredno občutljiva.

Milojka Komprej

V dneh od 23. maja do 24. maja 2007, se je na delovnem obisku v Savinjsko – šaleški regiji mudila Vlada. Prav gotovo je bil obisk ministrov različnih resorjev in predsednika Vlade Janeza Janše pomemben za našo regijo. Tema pogovorov je bila 3. razvojna os. Karkoli že to pomeni in vključuj, se najbolj transparentno izkazuje v predvidenih cestnih povezavah od avstrijske meje do priključka na obstoječo avtocesto. Za koroški del so trase že večidel znane, drugače pa je za savinjsko šaleški del, kjer so ta trenutke izdelane študije predlogov za tri možne variante s podvarianto, ki so jo dodali predstavniki Zgornje Savinjske doline. Odločitev bo znana ob koncu avgusta. Torej se nam obeta dolgo, burno in vroče poletje. Vsekakor bo za Šoštanj to pomembna odločitev in upajmo, da bodo naši predstavniki znali ali zmogli zastaviti besedo za Šoštanj dovolj na glas.

Z obiska pa še toliko. Po programu je v občini Šoštanj, obiskal bolnišnico Topolšica minister za zdravje, dr. Andrej Bručan, v Kulturnem domu sta se na delovnem posvetu z župani in gospodarstveniki regije mudila minister za promet, mag. Janez Božič in minister za okolje Janez Podobnik, na obisku na kmetiji Rotnik je bil minister za kmetijstvo, Iztok Jarc in na osnovni šoli Šoštanj, minister za šolstvo in šport, dr. Milan Zver. Na Občini Šoštanj in v TEŠ se je mudil minister za finance, dr. Andrej Bajuk, obisk vlade pa se je zaključil v sredo zvečer v telovadnici šole z dobrodelno nogometno tekmo med Vlado in gospodarstveniki ter politikmi Savinjsko – šaleške regije.

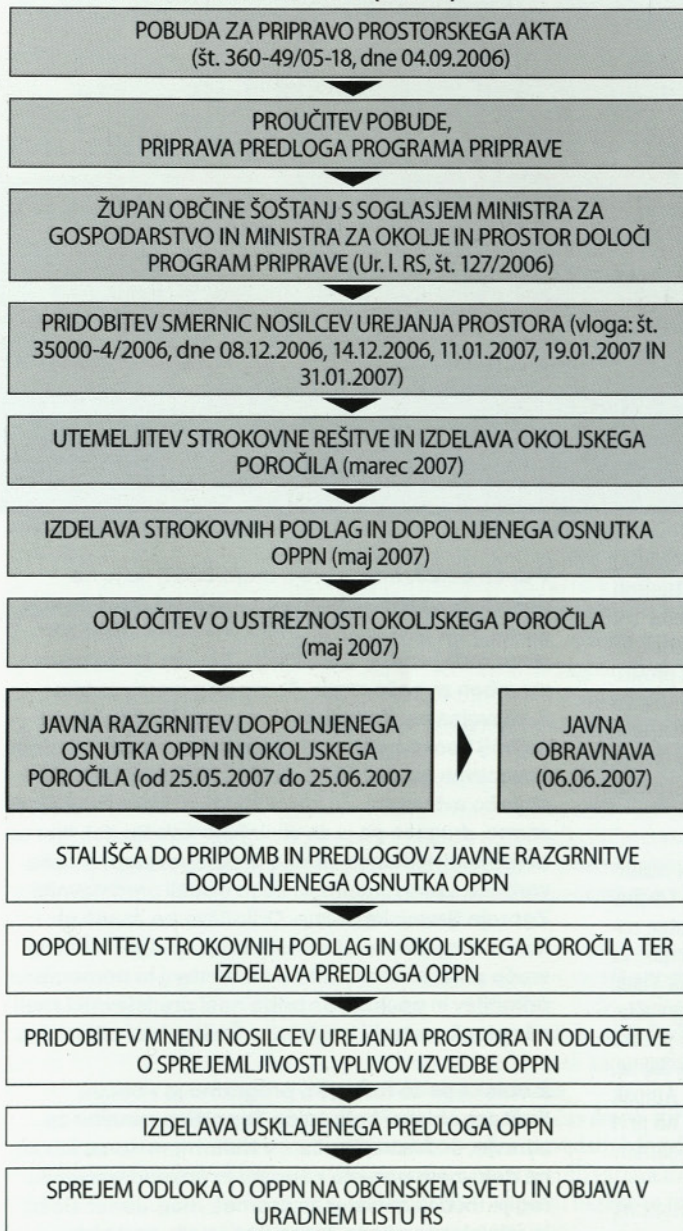
Obisk vlade vsekakor ni vsakdanji dogodek, sploh, ko se pogovarjamo o nadaljnjem razvoju regije. Vlada je obisk označila kot izredno uspešen in pomemben za nadaljnje dogovore. Regija se je dobro izkazala.

OBČINSKI PODROBNI PROSTORSKI NAČRT ZA PROSTORSKO UREDITEV SKUPNEGA POMENA ZA BLOK 6 TEŠ S SPREMLJAJOČIMI OBJEKTI

JAVNA RAZGRNITEV

POVZETEK ZA JAVNOST

A. POSTOPEK PRIPRAVE OBČINSKEGA PODROBNEGA PROSTORSKEGA NAČRTA (OPPN)



B. OPIS NAČRTOVANIH UREDITEV

Termoelektrarna Šoštanj namerava zadržati in povečati obseg proizvodnje električne energije z uporabo domačega premoga s pomočjo najmodernejših tehnologij. Zahteve po ekonomsko in ekološko racionalnejši proizvodnji električne energije v TE Šoštanj vodijo do potrebe po zamenjavi obstoječih enot z novim blokom. V novih razvojnih usmeritvah in strateškem načrtu razvoja Termoelektrarne Šoštanj je predvidena izgradnja novega termoelektrarnega objekta blok 6 z nazivno močjo 600 MW, ki bo zamenjal bloke 1, 2 in 3 ter delno tudi blok 4, ki bo ostal kot hladna rezerva.

Nov objekt bloka 6 bo lociran zahodno od obstoječih enot, na platoju, ki se bo sprostil z odstranitvijo hladilnih stolpov blokov 1, 2 in 3 ter dela upravne stavbe. Postavljen bo z osjo v smeri V-Z, s strojnico ob bloku 1 ter bunkerskim delom, kotlovnico, elektro filtrom in razžveplalno napravo v zahodni smeri.

Obraavnano območje leži znotraj ograje proizvodnega območja Termoelektrarne Šoštanj, izven ograje tega ureditev iztočnega objekta. Celotno območje se nahaja na zazidljivem zemljišču znotraj poselitvenega območja naselja Šoštanj.

Izgradnja bloka 6 obsega izgradnjo naslednjih objektov:

- Glavni pogonski objekt, ki ga sestavljajo strojnica, bunkerski del in kotlovnica z elektrofiltrom in napravo za razžveplanje. Sestavni del objektov za razžveplavanje dimnih plinov je kompresorska postaja;
- Silos sadre, silos elektrofiltrskega pepela in silos žlindre;
- Transportni most s presipnimi postajami;
- Transportni trakovi žlindre in produkta;
- Transformatorski plato in stikališče, ter kabelska kineta;
- Objekti za pripravo vode so črpališče surove vode, objekt dekarbonatizacije, reaktor, usedalnik, bazeni odpadnih vod in iztočni objekt;
- Skladišče raztopine amoniaka, ki ga sestavljajovagonsko in kamionsko pretakališče, črpališče raztopine amoniaka in rezervoar;
- Upravna stavba ter
- Preureditve infrastrukturnih omrežij in obnovo parkovnih površin.

V občinskem podrobnem prostorskem načrtu je določeno:

- ureditveno območje,
- funkcionalne, tehnične in oblikovalske rešitve načrtovanih objektov in površin,
- zasnova projektnih rešitev prometne, energetske, vodovodne in druge komunalne infrastrukture ter telekomunikacijskega omrežja,
- rešitve in ukrepi za varstvo okolja, ohranjanje narave, varstvo kulturne dediščine ter trajnostno rabo naravnih dobrin,
- rešitve in ukrepi za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami,
- etapnost izvedbe prostorske ureditve
- obveznosti investitorjev in izvajalcev,
- dopustna odstopanja od načrtovanih rešitev.

Načrtovane ureditve so prikazane v kartografskem delu občinskega podrobnega prostorskega načrta. Priloge občinskega podrobnega prostorskega načrta pa vsebujejo: izvleček iz strateškega prostorskega akta, obrazložitev in utemeljitev občinskega podrobnega prostorskega načrta, seznam strokovnih podlag, smernice nosilcev urejanja prostora, seznam sektorskih aktov in predpisov in seznam lastnikov parcel s podatki o zemljiščih.

C. NAMEN JAVNE RAZGRNITVE

Namen javne razgrnitve dopolnjenega osnutka občinskega podrobnega prostorskega načrta in strokovnih podlag je seznanitev javnosti s predlaganimi ureditvami. Hkrati bo razgrnjeno tudi Okoljsko poročilo, ki ga je pod številko referata 1829 v marcu 2007 izdelal Elektroinštitut Milan Vidmar, Ljubljana.

Javna razgrnitev bo potekala od 25. maja 2007 do 25. junija 2007 v prostorih Občine Šoštanj (Trg svobode 12, Šoštanj).

Javna obravnava bo potekala 06. junija 2007, z začetkom ob 16.00 uri, v sejni sobi Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj.

V času javne razgrnitve in javne obravnave lahko na razgrnjen dopolnjen osnutek občinskega podrobnega prostorskega načrta podajo pripombe in predloge vsi zainteresirani organi, organizacije in posamezniki. Pripombe in predloge se lahko do 26. junija 2007 poda pisno na mestu javne razgrnitve kot zapis v knjigo pripomb in predlogov ali se jih posreduje na elektronski naslov: gp.mop@gov.si, pri čemer se v rubriko »Zadeva« navede ključne besede »blok 6 TEŠ«. Pripombe in predloge se lahko da tudi ustno na javni obravnavi. O pripombah in predlogih danih v času javne razgrnitve odloči pripravljavec po predhodnem mnenju pobudnika. Utemeljene pripombe in predlogi bodo smiselno upoštevani pri izdelavi predloga občinskega podrobnega prostorskega načrta. Usklajen predlog pa bo z odlokom sprejel Občinski svet Občine Šoštanj.

Pripravljavec: OBČINA ŠOŠTANJ
Pobudnik: MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO
Naročnik: TERMOELEKTRARNA ŠOŠTANJ
Izdelovalec: ZUM d.o.o., MARIBOR



**OBČINSKI PODROBNI PROSTORSKI NAČRT
ZA PROSTORSKO UREDITEV SKUPNEGA
POMENA ZA BLOK 6 TEŠ S
SPREMLJAJOČIMI OBJEKTI**

UREDITVENA SITUACIJA

LEGENDA:

- meja ureditvenega območja OPPN
- obstoječi objekt
- predvideni objekt
- objekt predviden za rušenje
- predvidena prometna ureditev
- talna označba vozišča
- predvideni industrijski tir
- meja priobalnega zemljišča
- betonska kineta
- ograja
- predviden rob opornega zidu ali brežine
- zelenica
- ohranitev in obnova obstoječega parka

LEGENDA NOVIH OBJEKTOV

- UMA STROJNICA
- UHF BUNKERSKI DEL
- UHA KOTLOVNICA
- UHQ ELEKTRO FILTRI
- UVG RAZŽVEPEVALNA NAPRAVA
- UTF KOMPRESORSKA POSTAJA

- UBB TRANSFORMATORSKI PLATO
- UAA STIKALIŠČE

LEGENDA NOVIH OBJEKTOV

- UVH SILOS SADRE
- UET01 SILOS ŽLINDRE
- UET02 SILOS ELEKTRO FILTERSKEGA PEPELA

- TRANSPRT PREMOGA
- UED01 PRESIP
- UED02 MOST
- UED03 PRESIP
- UED04 MOST
- UEU01 TRANSPORT ŽLINDRE
- UEU02 TRANSPORT PRODUKTA

LEGENDA NOVIH OBJEKTOV

- UGA ČRPALIŠČE SUROVE VODE
- UGB DEKARBONATIZACIJA
- UGL REAKTOR
- UGP USEDALNIK
- UGJ BAZEN ODPADNIH VOD
- UGU IZTOČNI OBJEKT

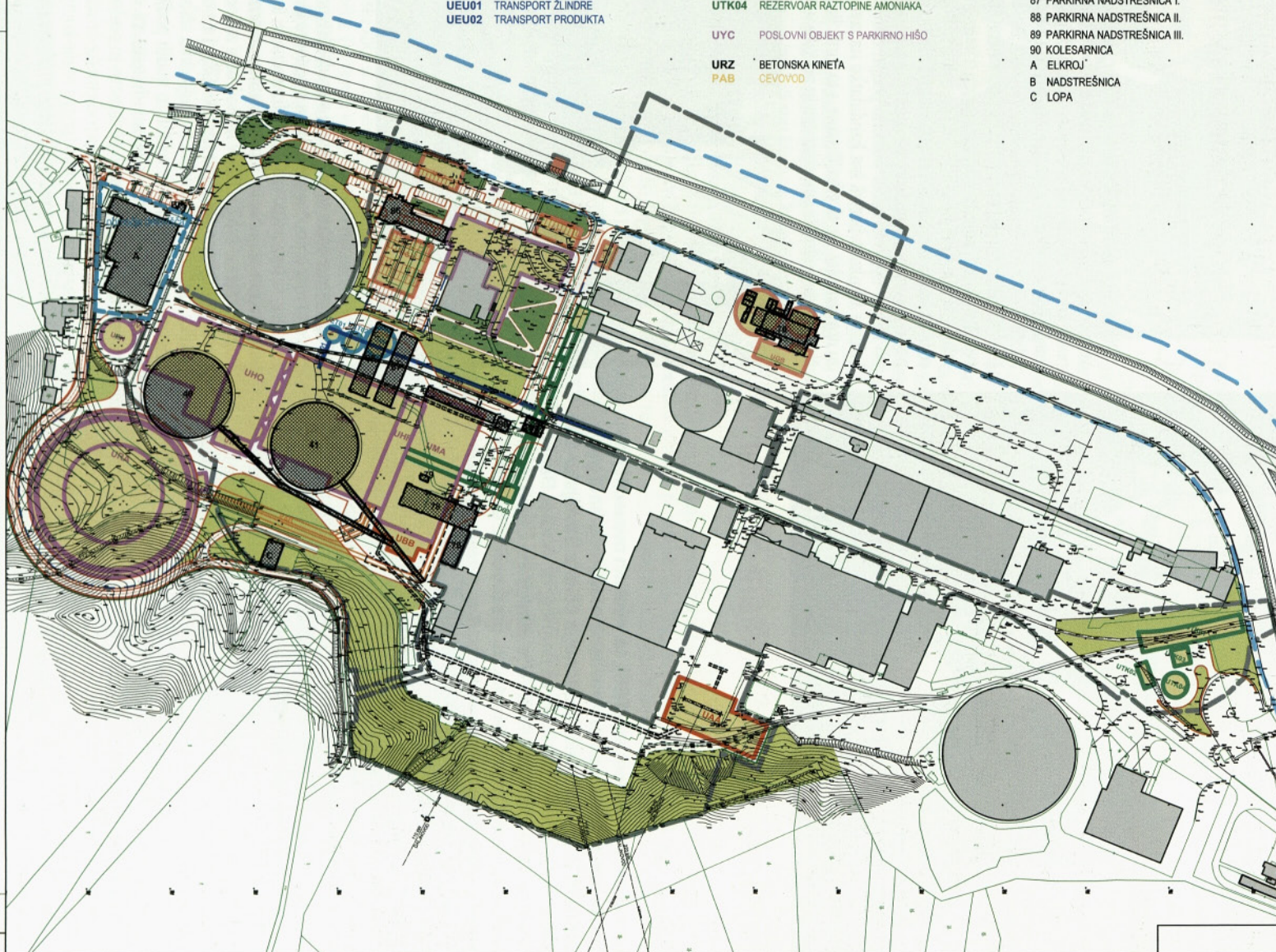
- UTK01 VAGONSKO PRETAKALIŠČE RAZTOPINE AMONIAKA
- UTK02 KAMIONSKO PRETAKALIŠČE RAZTOPINE AMONIAKA
- UTK03 ČRPALIŠČE RAZTOPINE AMONIAKA
- UTK04 REZERVOAR RAZTOPINE AMONIAKA

- UYC POSLOVNI OBJEKT S PARKIRNO HIŠO

- URZ BETONSKA KINETA
- FAB CEVOVOD

OBJEKTI PREDVIDENI ZA RUŠENJE

- 40 HLADILNI STOLP B1-2
- 41 HLADILNI STOLP B3
- 76 SKLADIŠČNA HALA V. (zunanjji izvajalci)
- 78 TEHNIŠKO UPRAVNA STAVBA
- 79 ZAKLONIŠČE
- 81 RECEPCIJA
- 82 VRATARNICA VZHOD
- 86 REKREATIVNI OBJEKT - KEGLJIŠČE
- 87 PARKIRNA NADSTREŠNICA I.
- 88 PARKIRNA NADSTREŠNICA II.
- 89 PARKIRNA NADSTREŠNICA III.
- 90 KOLESARNICA
- A ELKROJ
- B NADSTREŠNICA
- C LOPA





Termoelektrarno Šoštanj obiskal minister dr. Andrej Bajuk

(Šoštanj, 23. maj)

Termoelektrarno Šoštanj (TEŠ), ta v sušnih mesecih proizvede tudi do polovico proizvedene električne energije v Sloveniji, je danes v okviru vladnega obiska Savinjsko-Šaleške regije obiskal minister za finance, dr. Andrej Bajuk. Direktor TEŠ-a, dr. Uroš Rotnik, je ministra in člane delegacije seznanil z razvojnimi načrti, predvsem z izgradnjo bloka 6. Za kako pomemben projekt gre, ne le za družbo temveč tudi za državo, priča podatek, da je projekt uvrščen tudi v resolucijo o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007 – 2023. Z njegovo izgradnjo bi v TEŠ iz 4 milijone ton premoga, ki jih porabijo v enem letu, namesto 3.600 GWh letno, kolikor jih proizvedejo do sedaj, proizvedli 4.700 GWh električne energije. Ob tem je pomembno tudi dejstvo, da bi se ob povečani proizvodnji povečali tudi letni prihodki termoelektrarne, zaradi večjega izkoristka sodobnejših naprav pa hkrati zmanjšali vplivi na okolje. Po predstavitvi investicijskih načrtov, so si gostje ogledali še remont bloka 5, ki poteka prav v tem času in pomeni največji remont v zgodovini družbe.

Kar zadeva finančno konstrukcijo, ki bo omogočila izgradnjo šestega bloka, je minister za finance dr. Andrej Bajuk predstavnike Termoelektrarne Šoštanj razveselil z novico, da so zunanji viri financiranja že skoraj zagotovljeni. Pričakuje namreč, da bo Evropska investicijska banka, ki je znana po tem, da posoja pod dobrimi pogoji, odobrila posojilo v višini 300 milijonov evrov. "Izvršilni odbor Evropske investicijske banke konec septembra v Sloveniji načrtuje sejo in do takrat naj bi bilo to vprašanje rešeno," je še povedal Bajuk.

Ob obisku je direktor Termoelektrarne Šoštanj, Uroš Rotnik, povedal: »Delovno srečanje je bilo izjemno pozitivno in ga ocenjujemo kot uspešno. Termoelektrarna Šoštanj s projektom dokazuje, da je pripravljena in sposobna sprejeti odgovornost za večjo zanesljivost oskrbe odjemalcev z električno energijo, kar bo ena od ključnih tem EU v času predsedovanja Slovenije«.

TEŠ

Nova predsednica »največjega podjetja« v Šaleški dolini je dr. Cvetka Tinauer

Na konstitutivni seji Upravnega odbora GZS Savinjsko šaleške zbornice Velenje, ki je bila v četrtek, 24. maja, popoldne v vili Široko v Šoštanju, so poleg obravnave aktualnih zadev, člani izvolili novo predsednico Upravnega odbora zbornice, Šoštanjčanko, dr. Cvetko Tinauer, direktorico zasebnega podjetja Perspektiva d.o.o. Šoštanj. Dosedanji predsednik je bil dr. Uroš Rotnik, direktor uprave Termo elektrarne Šoštanj, ki je predal funkcijo svoji naslednici po glasovanju, ki ga je s trinajstimi glasovi (proti dvema za Jožeta Mraza, direktorja PUP d.d.) prepričljivo dobila Tinauerjeva. Podpredsedniki so postali mag. Tomaž Kuntarič iz Gorenja d.d., Milan Forštner iz podjetja Fori d.o.o. ter Boštjan Gorjup iz podjetja BSH Hišni aparati Nazarje. Ob tem je Upravni odbor odločno podprl dosedanje direktorico GZS SZZ Velenje Alenko Avberšek kot kandidatko na javnem razpisu za to funkcijo za nov mandat. Dr. Cvetka Tinauer, s to funkcijo napoveduje še večjo angažiranost na področju gospodarstva in politike v Šaleški dolini in širše.



Foto: Jože Miklavc

Nova predsednica se bo skupaj s predsedstvom, člani upravnega odbora, vodstvom območne zbornice in s podporo članov, zavzemala za status zbornice, ki ima polno vsebinsko, finančno in kadrovsko samostojnost, ki pa bo hkrati vključena v reprezentativno zbornico GZS. Preko nje bo zastopala interese svojih članov na področju zakonodaje in koristila skupne vsebine in skupno blagovno znamko GZS. Le s takim pristopom bo lahko nosilka aktivnosti, s katerimi bo zagotovila stabilnost svojega članstva in financiranja. Povezovanje velikih in malih podjetij ter odprtost delovanja do lokalnih, regionalnih in obmejnih institucij, agencij in ostalih zbornic, kar ima za svoje pomembno poslanstvo in poslovno priložnost, bo ena od oblik promocije in uveljavljanja podjetniške družbene odgovornosti v regiji. Tudi preko zbornice bo gospodarstvo regije kompetentni in močnejši partner v politični regionalizaciji, ki je po predvčerajšnjim obisku Vlade v SAŠA regiji zagotovljeno dejstvo bližnje prihodnosti.

Jože Miklavc

Svečanost v Topolšici

Praznik KS Topolšica združen z velikimi zgodovinskimi dogodki

Na večer praznika 9. maja, dvainšestdesete obletnice podpisa kapitulacije nemških enot, je potekala v Topolšici velika slovesnost, ki je poleg tega dogodka zaznamovala še druge. Župan občine Šoštanj, Darko Menih je po pozdravnem govoru in čestitkah k prazniku predal besedo Janezu Stanovniku, ki je odločno opozoril mladi rod na spoštovanje izkušenj starejših generacij in vrednotenje zgodovinskih dejstev. Slavnostni govornik poslanec v DZ republike Slovenije in podžupan Občine Šoštanj, Drago Koren



Foto: Dejan Tonkili

je opozoril na več dogodkov, ki se praznujejo te dni. Najprej je čestital krajanom Topolšice k njihovem prazniku, nato se je ozrl na zgodovinske dogodke iz leta 1945, ko je general von Loehr, v Topolšici podpisal brezpogojno predajo nemških enot za jugovzhodno Evropo. Hkrati je opozoril še na en praznik, to je petdeset let Evrope, oziroma podpisa znamenite Rimske pogodbe. Opozoril pa je tudi na tako imenovani Dan Evrope, ki sovpada z 9. majem leta 1950, ko je francoski zunanji minister Robert Schuman javnosti predstavil načrt poglobljenega sodelovanja nekaterih evropskih držav. Vsi ti dogodki dajejo prazniku še posebno vsebino. Na koncu svojega govora je navedel preproste človekove vrednote na katere ne smemo pozabiti, če hočemo ohraniti svoj ponos in identiteto. Poudaril je, da nam čas, ki ga živimo, veleva, da usmerimo svoje sile v tiste projekte, ki bodo zagotovili visoke cilje, kot so pravičnost, učenost, prostost, solidarnost in strpnost, domoljubje in veselje do življenja, ki odlikuje slovenskega človeka. Kajti dobri smo lahko le toliko, kolikor se zavedamo svojih vrednosti.

Med govorom sta predsednik krajevne skupnosti Topolšica Viki Drev in Bojan Kontič, poslanec v DZ odnesla venec k spominskemu obeležju v parku.

K spontanemu prepletu programa so odlično prispevali še Pihalni orkester Zarja, Moški pevski zbor iz Raven, topolške mažorete ter harmonikarji Roberta Goličnika. Ob koncu slovesnosti je v neposredni bližini zagorel kres in naznanjal praznik še v pozno noč, za goste, ki so se ustavljali ob njem pa je igral priznani ansambel Spev.

Milojka Komprij

Prvomajsko srečanje na Pristavi

S pomladjo, ki vsako leto s sabo prinese otoplitev, se je tudi letos začelo obdobje prireditev na prostem. Njihova izvedba je v veliki meri



Foto: A. Grudnik

odvisna od vremena. Le prireditelji, ki imajo dovolj denarja in jim uspe pridobiti veliko sredstev od sponzorjev, si lahko privoščijo drago postavitev šotorov, zaradi česar vreme za izvedbo prireditve ne predstavlja več tako velike ovire. Vreme ob koncu aprila in na prvega maja je bilo letos prijetno in brez dežnih kapelj, zato so bila kresovanja in prvomajske prireditve dobro obiskane. Tudi letos je Turistično društvo Pristava izvedla tradicionalno Prvomajsko srečanje. Do vznožja Forhteneka smo se lahko letos v celoti pripeljali po asfaltu, saj je bil lani asfaltiran še zadnji del ceste. Pred prvomajskimi prazniki so Pristavčani izvedli še čistilno akcijo, zadnja dva dneva pred prireditvijo pa so intenzivno pripravljali prizorišče. Prvomajsko jutro sprva s temnimi oblaki ni ravno obetalo, na srečo pa so se oblaki kasneje razkadili in dan je bil kot nalašč za izlete v naravi. Trud TD Pristava je bil tudi letos poplačan s številnim obiskom pohodnikov, ki so na Pristavo prihajali iz vseh smeri. Morda jih je privabil golaž, o katerem se širi glas, da je zelo dober. Morda so si nekateri želeli zopet uživati v razgledu iz razvalin Forhteneka, ki nudi pogled na večji del Šaleške doline. Kakršenkoli razlog je že privabil ljudi, dejstvo je, da so delovni ljudje želeli prelep prosti dan izkoristiti za gibanje na svežem zraku ter se na različnih prvomajskih srečanjih družiti in poveseeliti.

Zdenka Mazej

Tudi Lokovičani so ga postavili

Postavljanje mlaja je vsakoletna tradicionalna dejavnost, ki se odvija v počastitev 1. maja, praznika dela. Tega se zavedno držijo tudi krajanje Lokovice, ki se tudi letos niso izneverili tradiciji in tako so se postavljanja mlaja lotili le nekaj dni pred 1. majem, natančneje v soboto, 28. aprila. Tudi postavili so ga tradicionalno, in sicer na ročni način. Zbranih je bilo okoli 30 lokoviških fantov in mož, ki so 30 metrov visok mlaj uspeli postaviti v slabi uri. Pritegnili so tudi mimoidoče, ki so z zanimanjem opazovali dogajanje. Fante in može je ob zahtevni in pomembni nalogi bodril tudi zvok harmonike, ob katerem so se na koncu vsi skupaj povesečili.



Foto: Arhiv

S postavljenim mlajem pa delo lokoviških fantov v tistih dneh ni bilo končano. Kresovanja letos sicer niso pripravili, so pa 1. maja zvečer že tradicionalno pobirali jajca po vasi. Tako so od hiše do hiše prepevali in se zahvaljevali za jajčka, ki so jih jim pripravile vestne gospodinje. Dobljeni denar od jajčk bodo fantje porabili za organizacijo jajčerije, ki se bo zgodila nekje v junijskih dneh.

OPRAVIČILO: Gasilci PGD Lokovica so letos občni zbor praznovali 10. februarja in ne prejšnjo soboto, kot je bilo objavljeno v prejšnji številki. Za neljubi dogodek se opravičujem.

Melita Hudej



Kresovanje na Goricah

Foto: Amadeja Komprel

V četrtek, 26. 4. 2007, je bilo na Goricah tradicionalno, letos že deveto leto zapored, kresovanje z vsemi spremljajočimi dogodki in skrbi organizaciji novoizvoljenih članov predsedstva Občinskega odbora Socialnih demokratov Šoštanj. Naj spomnimo, da je bila pred dobrim mesecem volilna konferenca OO SD Šoštanj, na kateri so izvolili novega predsednika SD Šoštanj, Borisa Plambergerja, prav tako pa je bilo soglasno potrjeno tudi predsedstvo, katerega člani so Janko Zacirkovnik, Tanja Globačnik, Snežana Grubešič Verlič, Branko Franc Sevčnikar, Jure Kodrun, Cvetka Dražnik Ladinek, Ivan Mevc, Marko Kompan, Branko Valič in Vinko Martinovič.

Ob pričetku praznovanja je zaigrala godba na pihala Zarja, zbrane pa je nagovoril novi predsednik OO SD Šoštanj Boris Plamberger, ki je med drugim dejal: »Ljudje, ki naj bi predstavljali oblast, morajo biti uspešni ljudje, ne smejo razmišljati o preteklih napakah, ne iskati krivcev, se izogibati odgovornosti in ljudem, ki jim prinašajo slabe novice.«

Rdeča nit kresovanja je bil prav gotovo spomin na zgodovino in bližajoče se praznike (27. april, 1. in 9. maj). Za dobro voljo vseh prisotnih, ki so se zbrali v velikem številu, je skrbel Pihalni orkester Zarja, z recitalom je nastopila Manja Globačnik, trio mladih harmonikarjev je poskrbel za zvoke domačih viž iz njihovih "frajtonaric", pa tudi lakoto je bilo moč pregnati s slastnim golažem. Vrhunec prijetnega druženja vseh ljudi dobre volje sta bila prižiganje kresa in veličastni ognjemet. Lepo je bilo videti razigrane otroke, ki so uživali v svetlobi kresa in ognjemeta, ki so razsvetlila nebo nad Šoštanjem.

Hvala številnim sponzorjem, ki so pripomogli, da je kresovanje uspelo in smo večer preživeli v tako dobrem in prijetnem vzdušju.

PRESS SD ŠOŠTANJ

Prvič v mestu Šoštanj Brezplačne meritve krvnega tlaka, krvnega sladkorja in holesterola



Foto: Arhiv

10. maja je v centru mesta Šoštanj pred blagovnico Mercator potekala akcija brezplačne meritve krvnega sladkorja in holesterola za občane in občanke. To je bil prvi takšen obisk v centru mesta, kjer so lahko mimoidoči preverjali svoje zdravstveno stanje, saj so ponavadi meritve do zdaj potekale le po krajevnih organizacijah.

Odziv je bil zelo dober, saj se gneča pred stojnico ni poglela vse do odhoda predstavnic Rdečega križa. Poleg meritve so lahko krajanje v obliki letakov dobili tudi dodatne informacije o debelosti, sladkorni bolezni, krvnem tlaku in o nevarnostih visokih poletnih temperatur.

Na Občini Šoštanj pozdravljamo tovrstne akcije in upamo, da se obisk ponovi tudi naslednje leto in postane tradicionalen.

Andreja Moškon, univ. dipl. nov.,
svetovalka za odnose z javnostmi

Obvestilo o sanaciji ceste v Florjanu



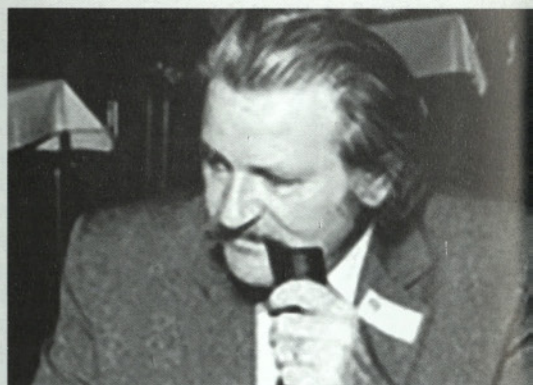
Foto: Arhiv

Občina Šoštanj na lokalni cesti Florjan-Bele Vode v teh dneh končuje razširitev precej nevarnega ovinka, ki je v preteklosti voznikom povzročil kar nekaj preglavic. Poleg razširitve ceste so uredili tudi odvodnjavanje, v začetku maja pa bodo cestišče prekrili še z asfaltom. Voznike in vse uporabnike ceste opozarjamo na previdnost, dokler se dela ne končajo. Previdnost na tem odseku ceste kljub razširitvi naj ne bo odveč tudi v prihodnje.

Andreja Moškon, univ. dipl. nov.,
svetovalka za odnose z javnostmi

Koroški fužinar in kulturnik MITJA ŠIPEK: »Korošci smo zmirom za muštr bili.«

Kolmanov Tevžej s Šentanela ali Mitja Šipek – metalurški inženir, vrhunski strokovnjak za neporušne preiskave jekla z ultrazvokom in inovator, ravenski železar, ljubiteljski pevec, zborovodja, igravec in eden zadnjih mož v Mežiški dolini z veliko moralno avtoriteto je praznoval svojih 80 let. Ob osemdesetletnici tega koroškega ambasadorja kulture so na Prevaljah izdali knjigo Pesem in jeklo.



Rojen je bil v Šentanelu nad Prevaljami. Med nemško okupacijo v drugi svetovni vojni so ga, ko je bil star 16 let, mobilizirali v vojsko. Premestiti so ga hoteli v mornarico in študijski dopust ga je rešil, da ni šel na fronto. Sabotiral je, iskal ga je gestapo in je pobegnil v partizane. Po vojni je končal študij na metalurški fakulteti, postal vodilni strokovnjak na področju ultrazvoka, za kar je prejel tudi Kidričevo nagrado za življenjsko delo na področju izumov in tehničnih izboljšav ter ameriško nagrado ICA. V šestdesetih letih preteklega stoletja so v svetu začeli razvijati ultrazvok. Šipek je s to noviteto začel delati leta 1953. Strokovno se je izpopolnjeval v tujini in kot vodilni jugoslovanski strokovnjak organiziral in vodil tečaje za več kot 2000 inženirjev in tehnikov, organiziral je več mednarodnih simpozijev. Uveljavil je več izumov in izboljšav in objavjal v strokovnih časopisih, 1978. pa v Zagrebu izdal knjigo z naslovom Priručnik za ultrazvukno ispitivanje materiala. Pripoveduje, kako so v tovarni za katrce (Renault 5) tožili, da je zadnje kolo odpadlo, ko so avto peljali na montažnega traku na vlak. Čez noč je razvil sistem ultrazvočni kontrole, ne da bi kar koli demontiral. Skrite napake so bile v osovinah. Skupina strokovnjakov je nato šla po Evropi in pregledala vse avtomobile v skladiščih. »Od 4000 so našli 59 osi s to razpoko, ki pa se na zunaj ni videla. Če bi to šlo na cesto, bi bilo kar nekaj pogrebov,« pove Mitja Šipek. Veliko je delal tudi za vojno letalstvo, tudi pri kontroli raket zemlja - zemlja. Ko so jih pred tem preizkušali, je ena eksplozirala in ubila dva vojaka. Šipek je napako popravil, od 62 raket jih je bilo 60 zanič.

Zelo znan je kot koroški kulturnik. Brez njegovega prispevka bi bila koroška amaterska gledališka scena precej opeharjena. Leta 1952 je stal prvič na odru v Rokovnjačih in od takrat predvsem v glavnih vlogah nastopal v skoraj vseh gledaliških izvedbah v Mežiški dolini. Najbolj je znan kot Svetneči Gašper, koroški hlapec Jernej, po imenitni lastni dramtizaciji novele Prežihovega Voranca Pot na klop. Monodrama je doživela več kot tisoč ponovitev in bila predelana v filmsko upodobitev. Leta 1976 je prejel Severjevo nagrado za najboljšo igralsko stvaritev v slovenskih amaterskih gledališčih. V ljubiteljskem gledališču je deloval tudi kot režiser, scenarist in dramatik. Ko je Svetnečega Gašperja igral na Borštnikovih srečanjih, je dobil vlogo v filmu Splav meduze. Uresničil je tudi vrsto drugih filmskih vlog (Pasja pot, Koplji pod brezo, Boj na požiralniku, Na svidenje v naslednji vojni, Podzemlje Pece), največ je odigral Vorančevih besedil.

Druga njegova ljubezen je glasba. Pel je že v zboru škofijskega semenišča, nadaljeval v partizanih. Takoj po vojni je ustanovil in vodil župnijski zbor v Šentanelu, med študijem je pel v APZ Tone Tomšič in Koroškem akademskem oktetu. Najbolj ga vznemirja tradicija ljudskega petja. Tako je leta 1964 skupaj z Luko Kramolcem ustanovil zbor Šentanelski pavri, ki neposredno oživlja izročilo značilnega koroškega večglasja. Zbor vodi ne kot standardni zborovodja, temveč kot spodbujevalec zgodovinskega spomina, zapisanega v starodavnih napevih, saj pejejo in ohranjajo stare ljudske in narečne pesmi, predvsem koroške. Pevci pejejo brez not, torej po posluhu, in so večinoma kmetje in njihovi sinovi iz Šentanela in bližnje okolice. V letu 1996 je prejel državno odlikovanje Republike Slovenije. Vodi tudi domači lovski oktet. Šipek je mojstrski pisec besedil za narečne popevke. S pevko Ireno Vrčkovnik sta sodelovala na festivalu Vesela jesen in dobila prvo nagrado. »V mnogih besedilih, predvsem pa v pesmih, delam v narečju in sem ponosen nanj. Nekateri pa se ga sramujejo. Ko sem bil v gimnaziji, so se mi zaradi narečja smejali. Ampak narečje je osnova, iz njega je nastal naš knjižni jezik,« razloži Šipek.

Za ohranjanje šeg in tradicije je Mitja Šipek naredil veliko tudi kot pisatelj. Njegov roman Šentanel, moje življenje (naslov si je izmislil pisatelj Leopold Suhadolčan), ki zajema Šipkov življenjepis od 4. leta starosti do konca druge svetovne vojne in kroniko rojstne vasi, je nastajal 20 let. Objavil je tudi pesniško zbirko Oporoka in vrsto krajših literarnih del. Znan je kot pisec besedil v slovo na pogrebih. Vsestransko je dejaven tudi kot organizator, med drugim kot soustanovitelj uveljavljene zborovske revije Od Pliberka do Traberka, ki zamejsko kulturo prepleta v enotnem kulturnem prostoru. Na vseh področjih, ki se jih je oprijemal, je dobil najvišje nagrade. In kako mu danes mine dan? »Nikoli mi ni dolgčas. Na kulturnem področju imam mnogo zadolžitev, ker me poznajo, da ne znam reči ne. Na strokovnem področju pa prav tako. Imam svoj laboratorij, torej lahko sam izdelujem sonde, to je moja specialiteta, ker jih nihče ne izdeluje niti blizu niti daleč. In pride kakšna potreba, nekje kaj počti in pridejo s prošnjo, kako se da rešiti,« pove Šipek.

Ajda Prislan



Deset let orkestra Roberta Goličnika

Ob desetletnici Orkestra Roberta Goličnika smo Goličniku sledili v Vinsko Goro, na zares gala prireditve, ki jo je pripravil Robert s svojimi učenci, tradicionalnimi, juniorčki, sončki in mini orkestrom in nekaterimi gosti, ki so popestrili program. Prireditve je sovpadala s cvetno nedeljo, zato so bile miniaturne butare, ki so jih prejeli v dar sponzorji in drugi, ki pomagajo Robiju na njegovi poti, posebej prisrčne. Na splošno je bil koncert poln lepega dogajanja, pa naj gre za prisrčne nastopne najmlajših harmonikarjev, ki štejejo komaj kakih pet let, do vrhunca prireditve, ko sta skupaj zaigrala Goličnik in Lojze Slak, pritegnili pa so fantje s Praprotna. Ni ga bilo v dvorani, ki ga ne bi ganila mala deklica, ki je veselo vlekla diatonično harmoniko, ali pa, ko je nastop skupine Katrca prekinilo dekletce kakih treh let, ki je zašlo na oder in pristalo v pevkinem naročju, saj se je izkazalo, da je to njena mama. Seveda pa ni manjkalo dobre glasbe in humorja, ki so ga prispevali nastopajoči. Prav je, da glasbena šola, ki jo vodi Robi, tudi na tak način pripravlja mlade glasbenike, ki jih je menda že čez sedemdeset, na nastope in igranje pred poslušalci. Zadovoljni gostje so z vzpodbudnim aplavzom nagradili tako učence kot njihovega učitelja, predvsem pa prireditve samo, na kateri so bili vsi, ki so bili na odru – zvezde.

Neznane bližine

Šoštanjčan v Kanadi



Samo Čebul je pilot v Kanadi. Njegova pot, ki ga je iz rodnega Šoštanja pred devetnajstimi leti vodila v svet, je na nek način nenavadna. A hkrati lepa pot, pot polna odločitev, ki jih sprejme človek zavedno ali pa tudi ne. Samo pravi »Vrata si zapiramo sami, ne drugi«. In hote ali nehote mu dam prav. Seveda, treba je samo narediti, poskusiti, tvegati.

Pogovor z njim v maju, ko je bil na obisku pri starših, je bil lepo doživetje. Zaradi mnogih stvari, ki jih je povedal iz svojega življenja in tudi zaradi načina, kako jih je podal. In še posebej lepo, ker je tudi po dvajsetih letih življenja zunaj domovine, ohranil ne samo čisto slovenščino ampak tudi dober in razpoznaven šoštanjski dialekt. Čas obiska je izkoristil za druženje in razna raziskovanja, saj ga očitno tako kot njegovega očeta privlači zgodovina in dogodki v preteklosti.

Samo je bil pri svojih enaindvajsetih letih študent strojništva, smer letalski promet in se je v želji in potrebi da bi v bodočnosti kot pilot obvladal angleški jezik med počitnicami izobraževal v Londonu. Adria mu je podarila letalsko karto, vse ostalo pa je bilo prepuščeno iznajdljivosti. In seveda dogodkom katerim naproti je šel v London. London ga je pritegnil za tri leta z vmesnimi presledki, ko se je vračal domov. Angleščino je dobobra izpopolnil, hkrati pa je delal. Za preživetje, kar je prišlo. Anglija je bogata. S kulturo. Fascinantna, a pot je Sama vodila dalje. V Ameriko. Kako se človek odloči, da bo namesto vrnitve v varno zavetje doma, nadaljeval s šolo življenja v Ameriki, Samo ne pojasni dokončno. Enostavno se mu je zgodilo, da je preko Camp American, ki najema študente za delo v poletnih taborih, pristal v enem teh campov, kjer je delal z mladimi. Nato je še tri mesece potoval po Ameriki. Ves čas se je tudi izobraževal in v bistvu v Millwakeju prvič letel za profesionalno dovoljenje.

Samo se tega časa nazaj spominja, kot časa, ko je enostavno sledil svoji poti, ali kot pravijo Angleži: »Pogled nazaj je vedno jase«. Takrat pa je bilo to čas mnogih preizkušenj. Imel je veliko željo letenja na vodnih letalih, Busch flying, na katerih je kasneje precej letel. V Ameriki je bil nato še kakšnih

pet mesecev in delal v letalski šoli do konca leta 1988. Odločil se je obiskati sorodnike v Seatlu in stvari so se spet zgodile, kot so se očitno morale.

V Kanado je šel v bistvu na obisk. S povratno karto. A očitno je ta zapadla. Kajti Samo je ostal v Kanadi pri družini Goršek, ki je bila večkratni gostitelj slovenskih popotnikov. Leta 1989 so se razmere v Jugoslaviji zaostrovale in nekako ni bil ugoden čas za vrnitev, sploh z njegovim profilom poklica. Samo je bil dejansko do leta 1994 v Kanadi »na črno«. Spet izkušnja več. Pet let ni letel, delal pa je marsikaj. Preko posebnega programa je nato uspel urediti bivanje, urediti profesionalno dovoljenje za letenje in poti so se nenkrat odpirale v mnoge smeri.

Korak za korak je Samo napredoval v službi in poleti leta 1994 že letel s Cesno 180. Sezona je bila uspešna, Samo je letal za manjše letalske firme in na različnih letalih, manjših in večjih. Kanada je dežela letališč. Pri nas je naselje, avtobusna in železniška postaja, tam pa je naselje in letalska steza. Življenje je postajalo lepše, cilj je bil praktično dosežen. Navadil se je dežele. Voda in gorovja, gozdov in komarjev. »Ja, ti so huda nadloga, ne moreš si predstavljati, kako nadležni so. Omejuje te pri normalnih in vsakdanjih življenjskih funkcijah.« navrže njemu znano dejstvo.

Zdaj živi v mestu Yellowknife, za potrebe svojega poklica pa občasno živi v bazi, od koder leti. Leti za firmo First Air za katero opravlja različne polete. Ljudi in tovor. Raziskovalce in za potrebe življenja v rudnikih diamantov.

Samo pripoveduje o Kanadi, deželi ljudi, ki so jo pred 20.000 leti naselili prvi prebivalci iz Azije V njej so tudi sledi Evropejcev, daljnih naseljenec, ki jih je v te kraje prinesel led. Dobesedno. Narodi so precej pomešani, tudi zaradi kolonizacije Angležev in Francozov. V Kanadi so še vedno precej bivalno neurejene razmere, predvsem za Indijance. Nekateri so še v rezervatih, dosti jih je v mestih, veliko jih dobiva zgolj podporo za preživetje. Kljub vsemu je Kanada precej liberalna. V Kanadi je veliko Slovencev, veliko jih je šlo tja pred prvo svetovno vojno in po prvi svetovni vojni. Tudi po drugi, takrat so bili neugodni časi za nekatere. V Vancuru je tudi dandanes močno slovensko društvo. Tudi drugod po državi.

V Kanadi pijejo več piva kot vina. Tudi Laško pivo se dobi, zanimivo! Temperature se v času poletja dvignejo tudi do 30 stopinj, takrat traja dan od 4 zjutraj do 11 zvečer, pa še ponoči ni čisto temno. A poletja so kratka,

predvsem na severu in zime dolge. Predolge, kakih osem mesecev snega, mraza in ledu. Precej na severu v Arktiki živijo Inuiti (Eskimi neradi slišijo ime Eskim, ker to pomeni v prevodu mesojedec). Tja so jih v bistvu naselili zaradi zemlje, a ljudje, ki so bili prej nomadi, s takšnim načinom življenja niso zadovoljni. Veliko je samomorov in tudi alkoholizma. Ljudje, ki so se preživljali z lovom in se selili, težko sprejmejo pasivnost.

Hiše v Kanadi so povečini grajene iz lesa. Naravno, udobno, toplo. Industrije je v Kanadi veliko, saj je Kanada ena izmed sedmih svetovnih industrijskih velesil, ki temelji na naravnem bogastvu in poceni domači energiji. Kanada je tudi kmetijska, ribiška in gozdarska dežela. Je pa tudi svetovna velesila v letalski industriji.

Samo ne razmišlja o vrnitvi, čeprav ne reče, da se ne bi vrnil. V tem trenutku bi to pomenilo spet začeti znova. Kanada je dežela velikih možnosti, pustolovščin in razsežnosti, ki človeku spremenijo pogled na življenje. In tudi velikih razsežnosti saj je skoraj petstokrat večja kot Slovenija. Kanada je pravzaprav druga največja država na svetu in hkrati najsevernejša obmorska država v severni Ameriki. Na severu se dotika Arktičnega oceana, njene ozemeljske zahteve se razširjajo do severnega tečaja. Kljub temu ima le 32 milijonov prebivalcev, kar je malo za tako veliko državo. Največ jih živi na jugu države vzdolž meje z ZDA. Seveda moramo vedeti, da ima Kanada skoraj 9 procentov vodnih površin in da je to dežela, kjer je veliko voda, gozdov in gora, prerij in tunder. Ime Kanada je prav ironično, v jeziku Irokezov pomeni to vas. No, Kanada je marsikaj drugega, vas pa zagotovo ni.

Samo (po prvih uvodnih stavkih sva prešla na ti) mi je v dar prinesel javorjev sirup. »Dober je na palačinkah.« mi je zagotovil. Simbolično dejanje, ki razkriva človeka, ki v življenju na široko odpira pogled in srce. Da vidi dlje od videnege. Šele pozneje sem povezala njegovo darilo s simboliko



Foto: Arhiv

dežele, ki mu je drugi dom. Zastava Kanade je namreč rdečo bele barve, na sredi pa je javorjev list.

Samo Čebul se je nekaj dni po najinem pogovoru vrnil nazaj v Kanado. Članek ga bo dosegel šele ob njegovem naslednjem obisku. Naj mu bo do takrat njegova zračna pot varna in srečna. In naj spet prinese javorjev sirup. Res je dober.

Milojka Komprij



List

Svoje zanimanje za čebele je prenašal tudi na mlade

»Moj rojstni kraj je mala vasica Korpe pri Blagovici. Na domači kmetiji smo imeli tudi čebelnjak, v katerem je imel oče večje število panjev kranjčev. To je bilo še v stari Jugoslaviji, torej v času pred drugo svetovno vojno.

Kot otrok sem očeta opazoval pri ravnanju s čebelami in spoznaval obnašanje čebel ter njih pomen. Ko je jeseni postalo hladneje, je oče v panj z najmočnejšo družino vstavil posodico z žerjavico, v katero je nasul nekaj žvepla, da so čebele pomrle. Drugi dan je kranjč vzel iz skladovnice in ga razstavil. Tako smo dobili satje s sladkim ajdovim medom za domače potrebe.

Samostojno čebelarim že od leta 1956 v kraju Ravne pri Šoštanju, kamor sva se z ženo leta 1953 preselila. Ker mi je Kmetijska zadruga Šoštanj podarila devetsatni AŽ panj, sem 9. marca 1956 kupil čebele pri Francu Sušču



Foto: Eneš Poštrak

in še isto leto dokupil dva AŽ panja, vanju pa naselil roja, ki mi ju je podaril Franc Goršek, po domače Strnak.

V Šoštanju je že delovalo Čebelarstvo društvo in takoj so me povabili v upravni odbor za področje Ravne. Predsednik društva je bil tedaj Alojz Zapušek iz Šoštanja. Da bi oživili čebelarjenje v širšem šoštanskem zaledju, je bilo na seji UO leta 1956 sklenjeno, da v posameznih krajih tudi ustanovimo čebelarke družine. Mene so zadolžili, naj za Ravne prevzamem to nalogo. Pridobil sem čebelarja Franca Pečovnika in Franca Gorška, da smo popisali vse, ki so tedaj imeli čebele v naši vasi, in pričeli s pripravami na sklic ustanovnega sestanka.

6. marca 1966 se je pri kmetu – čebelarju Francu Goršku zbralo 20 ravenških čebelarjev in po živahnem razgovoru je bil sprejet sklep, da se ustanovi ČEBELARSKA DRUŽINA RAVNE, jaz pa naj bom njen prvi predsednik. Določili smo člane za upravni in nadzorni odbor ter se pogovorili o programu delovanja.

Moje čebelarstvo se je z leti razširilo na večje število AŽ panjev. Zanimanje za čebelarjenje sem v poznejših letih prenašal na mlade z ustanovitvijo in vodenjem dveh čebelarskih krožkov pri obeh šoštanskih osnovnih šolah od leta 1979 do 1994, ko sem zaradi bolezni odšel v bolnišnico. Na petnajstih tekmovanjih čebelarskih krožkov po Sloveniji smo vedno osvajali lepe nagrade, dvakrat pa smo osvojili tudi prvo mesto v ekipnem tekmovanju (Lovrenc na Pohorju 1991 in Žiri 1992).

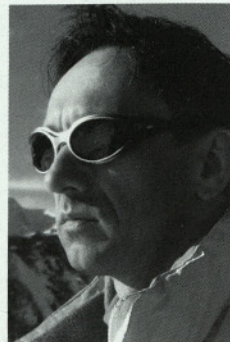
Po moji daljši odsotnosti in spremembah na šolah ni bilo več zanimanja za delovanje čebelarskega krožka. Postavljeni mali paviljonček s šestimi AŽ panji so pozneje tudi podrli, ki so v Šoštanju zgradili novo šolo. Za svoje aktivno dolgoletno delo v čebelarski organizaciji sem prejel priznanja oziroma odlikovanja Antona Janše tretje, druge in prve stopnje.

Takole se je za naše bralce pisno predstavil Franc Hudomal, ki je januarja praznoval 80. rojstni dan. Ob tej priložnosti so ga obiskali prijatelji čebelarji in poklepotali z njim. V svoji skromnosti pa je marsikaj izpustil, zato bomo povedali mi. On in njegova žena sta bila vse do upokojitve učitelja in se razdajala za mladi rod. Na njegovo pobudo so v Ravnah leta 1970 zgradili novo šolo. Franc je bil vpet v vse dogajanje v kraju Ravne, tako na čebelarskem kot kulturnem področju. Ves čas se po malem ukvarja tudi z literaturo. Tako sta z ženo Marijo izdala knjigo Na bregovih Radomlje – Črni graben, je pa tudi dolgoletni član in trenutno predsednik Literarnega krožka pri Društvu upokojencev Šoštanj.

Marija Lebar

Informacije v prostoru

Edi Vučina



»Še vedno ostaja odprt problem neskladnosti predvidene investicije v 6. blok TEŠ-a s Strategijo prostorskega razvoja Slovenije, ki pomeni enega temeljnih strateških dokumentov naše države in po meni dostopnih informacijah še vedno velja. V omenjenem dokumentu, ki ga je pred dvema letoma sprejel Državni zbor, objavljen pa je v Uradnem listu RS (št.76/2004) je v III. poglavju pod točko 2.3.3 (Elektroenergetski sistem) namreč izrecno navedeno, da gradnja novih termoelektrarn na premog v prihodnosti ni predvidena.«

Gornji zapis ste v eni izmed lanskih številčk LIST-a že lahko prebrali, a nič zato. Ponavljanje izrečenega je v današnjem svetu, ki se duši od informacij, pogosto uporabljen način komunikacije. Takrat sem še zapisal, da bi omenjeno dejstvo moral upoštevati tudi izbrani projektant, ki se bo podpisal pod prostorski akt namenjen gradnji novega bloka TEŠ, sicer bi kršil določbe takrat veljavnega Zakona o urejanju prostora. Kot je znano, pa je vlada iz meni nerazumljivih razlogov

sprejela nov Zakon o prostorskem načrtovanju, ki v veliki meri nadomešča prej omenjeni Zakon o urejanju prostora. PROSTORSKO NAČRTOVANJE torej nadomešča UREJANJE PROSTORA. RED se umika NAČRTU. Če malce hudomušno komentiram namero zakonodajalca, je le ta očitno obupal, da bi še kdaj dosegli urejenost prostora, zato se je zadovoljil z »nenehnim načrtovanjem«.

Ja, nenehno načrtovanje se je z veljavnostjo novega zakona (veljati je začel konec aprila) že začelo. Največ pasti novega zakona se namreč skrivajo, kot to velja za večino predpisov, v prehodnih določbah. Že začeti postopki sprejema občinskih prostorskih aktov, ki so se začeli že pred meseci, a javnosti še niso bili predstavljeni, se namreč ne morejo končati po do sedaj veljavnih predpisih, pač pa po novem zakonu, ki pa še nima nujnih podzakonskih predpisov. Strategije prostorskega razvoja občine (SPRO) in prostorskega reda občine (PRO), katerih pripravo je občina drago plačala, ne bomo nikoli videli. Vsaj v naši občini, kot v veliki večini ostalih, tako ne bomo nikoli izvedeli, kako bi na urejenost prostora vplival zdaj že razveljavljen Zakon o urejanju prostora.

Zakon dejansko sploh ni imel možnosti, zato tudi odpade razlog, da je bil slab in da si je bilo zato potrebno izmisliti novega. Če upoštevamo še

dejstvo, da je minister, ki je podpisal nov zakon, sodeloval že v prejšnji vladi, je vse skupaj še bolj čudno. Pravi razlog za nov zakon, o katerem se pa javno ne govori, se najbrž skriva v »lenobi« občin (tudi naša je med njimi), ki do 20. julija 2007 (skrajni rok) ne bi uspele sprejeti prostorskih dokumentov in s tem zagotoviti pravno podlago za dovoljevanje posegov v prostor. Minister, ki je bil tudi sam župan, je občinam tako velikodušno podaljšal rok še vsaj za dve leti in s tem na področju urejanja prostora podaljšal tudi veljavnost socialističnih družbenih prostorskih planov.

Kakšna bo torej usoda SPRO, za katero se bo postopek nadaljeval po novem, najbrž nihče ne ve. Tako bo vsaj še do sprejema podzakonskih predpisov. Kar pomnim, urbanistična stroka še ni bila tako zmedena, zato vas z novimi pojmi, na katere se bomo morali še navaditi, ne bom utrujal. Zanimivo pa bo spremljati, kako se bo iz te godlje izmotal TEŠ, ki se mu mudi s sprejetjem ustreznih prostorskih aktov. Kot sem že poročal, se je naša občinska uprava velikodušno ponudila, da bo na mesto države izdelala prostorski načrt za novo termoelektrarno. Te dni je že javno razgrnjen osnutek prostorskega dokumenta (OPPN - občinski podroben prostorski načrt) skupaj z okoljskim poročilom o vplivih novega bloka TEŠ na okolje. Postopek začeti še po starem zakonu naj bi se nadaljeval po določenih novega zakona, seveda brez podzakonskih predpisov. Že iz imena dokumenta pa izhaja, da se še vedno ne upošteva načelo, zapisano tudi v novem zakonu, da mora biti najprej sprejet strateški prostorski načrt, ki je hierarhično višji akt. Šele na njegovi podlagi pa se lahko načrtuje podrobnejše prostorske ureditve, kot je na primer OPPN za TEŠ 6.

Iz prehodnih določb novega zakona se da razbrati, da še vedno velja tudi državni strateški dokument naveden v uvodnem odstavku tega prispevka, ki ne predvideva novih elektrarn na premog. Dvomim, da se bodo izdelovalci zaradi omenjene neskladnosti pretirano belili glavo. V kaosu, ki ga je ustvaril novi zakon, bo to pač še ena interpretacija »smiselne uporabe« zakona. Ena izmed nalog ministrstva pristojnega za varstvo okolja je tudi odločitev o sprejemljivosti vplivov izvedbe načrta. Kaj menite, kakšen bo rezultat? Glede na posebno dovoljenje državne agencije za okolje, ki TEŠ-u že danes dovoljuje prekomerno onesnaženje našega bivalnega okolja z dušikovimi oksidi, bi bilo vse drugo, kot odobritev investicije, veliko presenečenje. Se mogoče motim?



Hura Elektra!!!

Z zmago v domači dvorani 14.5., ko je Esotech Elektra z rezultatom 93:82 premagala Krko, so se košarkarji Elektre na zelo lep in dostojen način poslovili od te sezone. Zmaga ni bila dovolj, da bi se uvrstili v polfinale, čeprav jim je roko na srce, zmanjkalo le za las. Če bi se tekma v Škofji Loki iztekla drugače kot se je...! Pa če bi še Laščani izgubili ...!



A kljub temu lahko upravičeno govorimo o uspešni sezoni šoštanjske Elektre, ki je pokazala in dokazala, da je še kako računati nanjo. Ker smo to reportažo delali proti koncu aprila, se izjave in izkazano stanje nekoliko izključujejo. A ker pri tem zapisu ne gre za športne rezultate, temveč bolj za mnenja in razmišljanja ljudi, ki so z domačo košarko povezani na tak ali drugačen način, verjamemo, da bi bile sicer izjave zdaj po dokončnem razpletu nekoliko drugačne, a v svojem bistvu podobne.

Ali Rehar je bivši košarkar Elektre, ki zdaj trenira Celjski košarkarski klub, ki nastopa v prvi B ligi. Seveda še vedno spremlja tekme KK Elektra in pridobiva informacije tudi zase. Veseli ga, da lahko v domačem kraju spremlja vrhunске slovenske ekipe. Kljub temu, da želi domačim košarkarjem kar najboljšo, jim ne želi uvrstitve v good year ligo, ker je to prevelik zalogaj. »Bolje prvi v vasi, kot zadnji v mestu,« pravi Ali in daje vso priznanje košarkarjem domače ekipe, ker so to sezono zares dobri.



Ines Natek je navijačica Elektre od kar pomni. Šoštanjčani jo seveda poznamo, poznamo pa tudi zgodovino in očeta Elektre, ki pa je bil ravno njen oče Matjaž Natek. Pravi, da je njena družina dobesedno živila s košarko, zato tudi v kasnejših letih, ko je ubrala drugačno poklicno pot, ni zanemarila

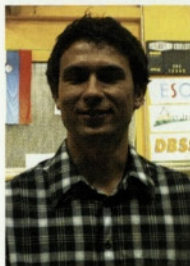
svoje otroške ljubezni. V bistvu je urnik v njenem življenju še vedno podrejen tekam košarke. Njen sin Nik je zdaj uspešen košarkar v Beogradu, Ines pa želi domačim košarkarjem igranje v Good year ligi. Želi si, da bi v tem primeru Šaleška dolina zbrala energijo in sredstva in podprla uspešne igralce.



Srečka Potočnika je videti na skoraj vseh tekмах, saj spremlja košarko od kar pomni zase in je tudi igral pri mladincih in kadetih Elektre v letih 1973 - 1979. Tudi kadar gredo v goste jih spremlja in zvesto navija za domačo ekipo. Svojega igralca za katerega bi posebej navijal, nima. Letos so ga košarkarji prijetno presenetili, saj na začetku sezone ni pričakoval tako dobre igre. Žalostno se mu zdi, da ni večje podpore za Elektro v bližnjem okolju.



Srečko Zacirkovnik je do trenutka, ko je prevzel vlogo redarja na tekmah v šoštanjski telovadnici, košarko spremljal priložnostno. Nad Elektro je to sezono navdušen, privoščiči ji da pride v sam vrh in ji tako kot drugi želi finančne podpore.



Tudi Duško Supič, sekretar Elektre in s tem človek »od znotraj« razmišlja o klubu kar najlepše. Elektro spremlja kakih 10 let, letošnja sezono, še posebej drugi del pa ocenjuje kot zelo uspešno. Presenetili so kar nekaj košarkarskih ekip. Seveda pa ima Duško veliko za postoriti organizacijsko. Veliko je bilo treba postoriti za nazaj, veliko jih je treba spremeniti sproti. Rezultati so vidni, vodstvo kluba dela zelo dobro. Žal seveda se marsikaj ustavi pri finančah, Supič si želi, da bi se v šaleški dolini našla prava energija.

Dejan Kugovnič se je v upravnem odboru znašel glede na dolgoročne izkušnje v košarki, katero je tudi igral. Njegove izkušnje seveda segajo dlje od domačega kluba, zato lahko o košarki razmišlja širše. Zadnjih enajst let se več poseveča prav klubu Elektra in gleda ekipo kot celoto uspešno. Letos klubu izredno dobro kaže, čeprav jih čaka še kar nekaj tekem (reportaža 26.4.2007). Elektra je na nek način cilj dosegla že z vstopom v zgornji del lestvice za prva liga. Klubu želi, da dobro nadaljuje delo začeto



pred 11. leti in da dosega čim več uspehov pri delu z mladimi, kar jim ta trenutek zelo dobro uspeva.

Tatjana Skornšek obiskuje tekme od leta 1996, ker jo je k temu najprej pritegnil njen mož (Drago Skornšek, član upravnega odbora) in ker je kasneje sama postala navdušena navijačica. Med igralci najbolj spremlja Čmera, čeprav navija seveda za vse fante. Želi jim čim boljše uvrstitev, privoščiči jim tretje mesto, saj je ekipa zelo borbena.



Tekst&Foto: Milojka Komprej

Skrb za mlade

Elektra podpisala dogovor o zagotavljanju zdravniških pregledov za člane kluba

V ponedeljek ob 12.30, je bila pri Grudniku, znani »športni« gostilni v Šoštanju, krajša novinarska konferenca, na kateri je vodstvo kluba obvestilo medije o pomembnem dogovoru z Bolnišnico Topolšica. Predsednik košarkarskega kluba Elektra, Darko Lihtineker je podpisal pogodbo z direktorjem bolnišnice Topolšica prim. dr. Janezom Polesom, v kateri sta dorekla sodelovanje pri zagotavljanju zdravniških pregledov za člane kluba. »Sodelovanje je pozitivno tako za klub, kot za bolnišnico, ki se profilira na več segmentov športa, je poudaril predstavnik bolnišnice. Darko Lihtineker pa je med drugim povedal, da bo v Šoštanju v kratkem zaživel tudi Šolska košarkarska liga in, da je vesel, da je bila z bolnišnico dosežena zares ekonomska cena. Pogodba je za dolgi rok, zato bo sodelovanje gotovo prineslo potrebne pozitivne rezultate. Na stanje v klubih je opozoril direktor kluba, Bojan Rotovnik, ki je povedal, da je dogajanje na področju zagotavljanja zdravniških pregledov v klubih precej neurejeno in je Elektra v bistvu med prvimi, ki bo svojim mladim članom omogočila prvi celoten pregled in seveda redne preglede ob vstopu v članske vrste. Mladi športniki bodo pregled opravljali skupaj z starši, ki bodo imeli možnost konzultacije z zdravnikom. Klub bo dobil samo potrdilo, na podlagi katerega bodo priredili pogoje treninga.



V soboto se v Šoštanju obeta zadnja tekma v rednem delu, kjer se bosta pomerili Elektra in Krka Novo mesto, izkupiček tekme in prispevki, ki se bodo nabrali pa gredo za namene nakupa CT aparata za Bolnišnico Topolšica.

Milojka Komprej

Nogometni klub Šoštanj

V letošnjem letu se je v NK Šoštanj zgodilo veliko sprememb. Klub je dobil novo kreativno vodstvo. Predsednik NK Šoštanj je postal g. JANKO LIHTENEKER. Letos pa je klub pridobil tudi čisto nov grb, v katerem se vsekakor kaže dolgoletna pripadnost mestu Šoštanj.



Z novo upravo in delovnim zagonom obljublajo, da bodo postavili trdnjše temelje enega najstarejših nogometnih klubov v Sloveniji. Zastavili so si dosegljive in uresničljive cilje. Dolgoročen cilj kluba je postati stabilen tretjeligaški klub ter kreativno delo z našimi najmlajšimi. Večje ambicije bi bile v danih razmerah (glede na majhnost kraja, bližino večjih klubov, infrastrukturo ...) neracionalne.



Foto: Arhiv

Nogometni klub Šoštanj ima dolgoletno tradicijo delovanja v Šaleški dolini. S svojim delovanjem je pričel davnega leta 1920, kar ga uvršča med najstarejše nogometne klube v Sloveniji. Tedaj je skupina delavcev takratne tovarne usnja ustanovila nogometni klub. Na začetku so vso stvar vodili sami, kasneje pa jim je uspelo pridobiti tovarno uSnja. Pomagala jim je pri športnem udejstvovanju. Igrišče pa so si morali priskrbeti sami. Uporabljali so šoštanjske travnike - največkrat pa so igrali na Skopčniku. Opremo so imeli zelo skromno. Rednih vaj na začetku niso imeli, pozneje pa so dobili vadiatelja, ki jih je uvajal v skrivnosti nogometnih veščin. Nogomet je bil sredi dvajsetih let že precej razširjen, zato so kmalu pričeli prirejati različna zanimiva srečanja. Med drugim so gostovali v Ljubljani, Mariboru, Celju, Brežicah, Gotovljah, na Ptuj, na Ljubnem ...

Leta 1927 so uredili pravo nogometno igrišče na predelu, imenovanem Agrarija, kjer danes stoji termoelektrarna. Prvi nogometni praznik je bil svečano praznovan leta 1930 ob deseti obletnici delovanja kluba. Ob stavki leta 1935 so delavci preorali takratno igrišče in zemljo razdelili. Šoštanjske fante pa to ni ustavilo, saj so zelo radi igrali nogomet in gledalcev je bilo vedno več. Nogomet pa je z leti postal vedno bolj organiziran in kmalu so nogometno dejavnost v Šoštanju prevzeli v roke takratni napredni študentje, med njimi Biba Roeck, Milan Langus in Karel Destovnik Kajuh.

V obdobju vojne so krajani na nogomet za nekaj časa pozabili. Prvo povojno igrišče so si uredili na Totrovem travniku v Metlečah, pozneje pa na travniku za železnico oziroma reko Pako. Po letu 1948 je klubu izdatneje začela pomagati Tovarna usnja Šo-

štanj. Po nekajkratnih selitvah so leta 1952 končno začeli graditi igrišče pod Vilo Široko, kjer klub domuje še danes, ter na njem prvič zaigrali leta 1954.

Po tem letu je znova oživela skrb za podmladek in rezultat tega dela se je pokazal že čez nekaj let, ko so talentirani mladinci potrkali na vrata članske ekipe. V mladinskih vrstah je dozorela vrsta odličnih nogometašev, ki so imeli svoje vzornike v starejših prijateljih prejšnjih generacij.

Svoj največji uspeh je klub doživel v sezoni 20-03/04, ko je z lahkoto osvojil prvo mesto v tretji državni ligi - vzhod in si tako priigral možnost igranja v drugi državni ligi. Vendar pa zahtev licenciranja Nogometne zveze Slovenije ni izpolnjeval ter tako ni napredoval v višjo ligo.

Klub je skozi vsa leta delovanja "ustvaril" kar nekaj igralcev, ki so zaigrali za mladinsko in člansko državno reprezentanco. Barve Nogometnega kluba Šoštanj so nosili naslednji reprezentanti: Matjaž Cvikl, Amir Karič, Spasoje Bulajić, Željko Spasojević, Andrej Goršek in drugi. Skozi vsa leta je klub doživljal vzpone in padce in uspel preživeti do današnjih dni. Danes klub šteje preko 120 aktivnih članov, večino otrok.

Klub ima domačo nogometno šolo, iz katere se bodo črpali igralci za prvo moštvo. V nogometni šoli se že kažejo sadovi načrtnega dela z mladimi iz preteklih let, posledično se zvišuje tudi število članov kluba. Za kar nekaj našimi člani pogledujejo višje-ligaški klubi.

Pri svojem delovanju želijo sodelovati z vsemi okoliškimi nogometnimi, kakor tudi ostalimi klubi in društvi ter organizacijami. Zato vas vabijo k sodelovanju oziroma k obisku njihovega štadiona, bodisi na kakšen pogovor ali ogled tekme katere izmed selekcij kluba. Vabijo pa vse mlade nadobudneže, ki jih igra z žogo veseli, k vpisu v NOGOMETNO ŠOLO ŠOŠTANJ, kjer vas bodo prevzeli trenerji s polno energije in želje po najboljših rezultatih. Vpis poteka skozi vse leto. Javite pa se lahko preko elektronske pošte: nk.sostanj@amis.net, ali pa se osebno oglasite na šoštanjskem štadionu pod Vilo Široko, vsak delovnik v popoldanskih urah.

Aleksandra Cavnik

Prireditve NK Šoštanj v mesecu juniju 2007

OTROŠKI TURNIR DO 14 LET Z VABLJENIMI EKIPAMI

- Kraj: Stadion NK Šoštanj, Vila Široko
- Datum: 9.6.2007, ob 9.00 uri
- Organizator: NK Šoštanj

NOGOMETNA ŠOLA ZA MLADE OD 6 DO 14 LET

- Kraj: Stadion NK Šoštanj, Vila Široko
- Datum: Od 25.6.2007 do 30.6.2007
- Organizator: NK Šoštanj

Ostale informacije:

e-mail: nk.sostanj@amis.net, 041/665-038
član UO NK Šoštanj.: Darko ČEPELNIK

ŠBK Velenje klubski moštveni prvak Slovenije

Šoštanj, Ljubljana - Tekmovalna komisija Bridge zveze Slovenije je tudi v letošnji sezoni organizirala Slovensko bridž ligo. V 1. ligi je tako nastopilo 10 najboljših moštev, ki so se v enokrožnem ligaškem tekmovanju pomerila med seboj. Moštvo ŠBK Velenje 1 je po začetni nervozni v prvih treh krogih v nadaljevanju lige nastopilo odlično in iz kroga v krog premagovalo svoje nasprotnike, medtem ko je moštvo ŠBK Velenje 2 po uspešnem začetku v zaključku lige močno popustilo. Po ligaškem delu je tako drugo moštvo ŠBK Velenje z osvojitvijo 8. mesta uresničilo svoj cilj, to je obstanek v ligi, prvo moštvo pa je preseglo svoja pričakovanja, osvojilo končno 2. mesto in si prilgalo nastop v polfinalu.



V drugem polfinalnem paru se je moštvo ŠBK Velenje 1 pomerilo z moštvom Ljubljana 2, tretje uvrščenim moštvom po ligaškem delu. Igralci našega kluba so še enkrat več prekosili samega sebe in iz kroga v krog z majhno prednostjo odločili sebi v prid polfinalni dvoboj. Rezultat polfinala +22,3 IMP je seštevek točk iz ligaškega dela in po posameznih sklopih dvoboja moštev: +6.3 IMP (prenos iz ligaškega dela), +8 IMP (prvih 12 iger), -11 IMP (drugih 12 iger), +8 IMP (tretjih 12 iger), +8 IMP (četrtih 12 iger).

Polfinalu, ki smo ga odigrali v soboto, 14. aprila, je po 6-urnem igranju sledil še prvi dvoboj v finalu na 64 razdelitev proti prvim nosilcem lige moštvo Ljubljana 1, ki ima v svojih vrstah same prekaljene igralce, vključno z velemojstrom Branislavom Pročeto. Podobno kot prvi dvoboj (+6 IMP) je moštvo ŠBK Velenje 1 tudi nedeljski prvi dvoboj (+7 IMP) zmagalo z rahlo prednostjo. Psihološka prednost je bila tako vse bolj na strani zmagovalcev, kar se je posebej poznalo v tretjem dvoboju (+40 IMP), ki ga je moštvo ŠBK Velenje 1 dobilo z občutno prednostjo, kar je ob porazu v zadnjem dvoboju (-38 IMP) po 8 urah igranja na koncu zadostovalo za prvi naslov moštvenega klubskega prvaka Slovenije. Čestitamo!

Rezultat finala +21,7 IMP je seštevek točk iz ligaškega dela in po posameznih sklopih dvoboja moštev: +6.7 IMP (prenos iz ligaškega dela), +6 IMP (prvih 16 iger), +7 IMP (drugih 16 iger), +40 IMP (tretjih 16 iger), -38 IMP (četrtih 16 iger).

Člani zmagovalnega moštva ŠBK Velenje 1 so bili: Bojan Ambrož, Janko Mijoč, Milojka Ambrož, Slobodan Knežević in Zmagoslav Žibert, medtem ko so za moštvo ŠBK Velenje 2 uspešno nastopili: Nuša Gošnik, Stane Gošnik, Boris Brešar, Karel Štiglič, Jurij Mogilnicki in Stane Breznik.

V polfinalu in finalu sta svojo izvrstno in natančno igro prikazala najboljša igralca našega kluba Bojan Ambrož in Janko Mijoč, ki sta v začetku meseca aprila zmagala tudi na našem največjem parkskem mednarodnem bridž tekmovanju "30. memorialu Vilka Kledeta" (Postojna open 2007), ki ga je tudi letos uspešno organiziral BK Postojna. Na tekmo-



Utrujeni klubski moštveni prvaki Slovenije igralci ŠBK Velenje.

vanju, ki se ga je v nedeljo, 1. 4. 2007, udeležilo 81 parov, je izvrstno 10. mesto dosegel par Viljem Jelen – Milan Matko. Čestitamo.

ŠBK Velenje je tako poleg odmevnih rezultatov na turističnih parskih tekmovanjih osvojil tudi svoj prvi prestižni naslov moštvenega klubskega prvaka Slovenije, kar je vsekakor lepa vzpodbuda za nadaljnje delo kluba, ki v letošnjem letu praznuje 30-letnico obstoja.

Z. Ž.

Ki Challenge 2007

Zmagovita Tilen Potočnik in Matej Špeh

V aprilu, točneje 21. in 22. 4. 2007 se je v sosednji Hrvaški odvijalo mednarodno pustolovsko tekmovanje KI CHALLENGE 2007.

Na njem je nastopilo 19 ekip, med njimi tudi »Dej gasa« iz Šoštanja oz. Velenja v sestavi Matej Špeh in Tilen Potočnik.

Na že petem tovrstnem tekmovanju v hrvaški Istri in Kvarnerju je tekmovalo tudi nekaj že dobro poznanih in izkušenih ekip iz Nemčije, Poljske, Slovenije in Hrvaške, tako da je bila konkurenca na dirki najmočnejša do sedaj.

Dirka se je začela s 14 km veslanjem ob obali Reke in Opatije, nadaljevala pa z zahtevnim in pred-



Foto: Arhiv



Foto: Arhiv

vsem zelo hitrim adventure runningom, kjer je sobotna vročina že pokazala zobe. Tudi zaradi velike višinske razlike (cca. 6000 m vzpona na celotni dirki) je nekaj ekip že prvi dan tekmovanja moralo odstopiti.

V zelo hladni noči na nedeljo-ponekod tudi okoli 0°C se je na kolesu odvijal boj za stopničke med ekipami Speleo Salomon iz Poljske, Salomon-adventureteam.si, Dej gasa in najboljšo hrvaško ekipo. Pri naslednji etapi adventure rainiga (tek) sta Tilen in Mater začela nabirati prednost pred ostalimi ekipami. Sledila je še 10 km etapa veslanja po reki in na koncu približno 5 kilometrov teka v cilj. Naša dva (Dej gasa) sta uspela zdržati tempo in proti jutru prevzela vodstvo, ki sta ga ohranila do konca 157 km dolge preizkušnje.

V cilj na Reki sta pritekla po 27 urah in 30 minutah, 1 uro in 45 minut pred drugouvrščeno ekipo iz Hrvaške in 4 ure in 22 minut pred tretjim Speleo Salomon iz Poljske.

Zaradi zahtevne trase in visokih temperatur so s celotno progo opravile le tri od 19 ekip, zato je uspeh naše ekipe še toliko bolj pomemben. Utrujena, a zadovoljna sta se naša tekmovalca vrnila v domače okolje. Z mislimi že v naslednji podobni preizkušnji.

Tilen Potočnik in Milojka Komprej

Polni adrenalina

Člani Rodu Pusti grad Šoštanj smo se v soboto, 5. 5. 2007, podali na preizkušanje naših zmogljivosti. Ker smo taborniki željni novih podvigov, smo se podali adrenalinu naproti, v adrenalinski park na Ježici. Vadba v tovrstnem parku je v osnovi zabava, ki mladim, željnim novih dogodivščin in doživetij, ponuja nov izziv. Poleg preizkušanja v različnih oblikah gibanja nam je adrenalinski park nudil tudi soočenje s svojimi sposobnosti koordinacije gibov, s sposobnostmi premaganja strahu in neprijetnih situacij. Premagali smo negotovost in strah, obnem pa se napolnili z veliko mero poguma. Naloge so bile primerne za vse, saj so težavnostno stopnjo prilagajali našim sposobnostim. Nekateri z manjšo, drugi z večjo mero strahu, smo se podali novim dogodivščinam naproti. Za začetek smo se preizkusili v skoku v prazno. Naloga je bila zastavljena tako, da smo najprej splezali po lestvi na drevo in z višine desetih metrov skočili v prazno – v globino. Nato je sledil poligon, ki je bil postavljen visoko v krošnjah dreves. Sestavljen je bil iz 13 nalog, ki so nam tako ali drugače burile strahove. Nekje si se moral spuštiti po jekelni vrvi na drugo drevo, potem po vrvi premagati razdaljo od enega do drugega drevesa ... Skratka, počutili smo se kot Tarzani. Da pa je bilo adrenalina za vse dovolj, smo se podali še na gugalnico. Ampak to ni bila navadna gugalnica, bila je orjaška. Po mnenju večine nedvomno najboljša naloga, saj so nas z višine 10 metrov »zaguncali« v višave. Veliko nas je odkrilo sposobnosti svojih glasilk, ki jih do zdaj še nismo imeli priložnost spoznati. Ves čas smo bili dobro varovani, saj je bil vsak opremljen s plezalnim pasom, vrvo in čelado.

Po obisku parka, smo se odpravili v center Ljub-



Foto: Arhiv

ljane, kjer smo si ogledali staro mestno jedro in se sprehodili po ulicah.

Vsi utrujeni, a hkrati navdušeni nad tovrstno izkušnjo, smo se odpravili proti domu, vsi enotni, da to še ponovimo.

Tina Čebul

Majhno zanimanje za igranje nogometa v Gaberkah

Športno društvo Gaberke je organiziralo nogometni turnir, ki se je še lani imenoval turnir med zaselki Gaberk. Že lani je bilo opaziti pomanjkanje zanimanja za nogomet v Gaberkah, saj nekaterim tradicionalnim zaselkom ni uspelo sestaviti nogometnih ekip. Letos pa je bilo vse še slabše, saj se je nogometnih interesentov skupaj nabralo le za dve ekipi in sicer Velunja ter Združeni. Zato se je upravni odbor ŠDG odločil, da povabi na turnir še tri najboljše ekipe iz Raven. S povabilom ravenskih ekip so veliko pridobili tudi gledalci, saj so bile tekme zelo napete in bojevite. Obe gaberški ekipi sta zasedli zadnji mesti; boljša je bila ekipa Velunje s četrtim mestom. Prva tri mesta in s tem pokale so tako odnesli občutno boljši Ravenčani.



Foto: A. Grudnik

Rezultati: 1 mesto: Frajkinclarji, 2. mesto: Gospoška ulica, 3. mesto pa je osvojila Politična ulica.

A. Grudnik

Voda in kulturna dediščina

Brez okusa si, brez barve, brez vonja; okušamo te, pa te ne poznamo. Življenje nisi potrebna: voda, ti si življenje!

Od leta 2005 imamo v Šoštanju novo, veliko in moderno osnovno šolo, katero obiskujejo učenci iz Šoštanja in iz bližnjih vasi. Skozi mesto Šoštanj teče reka Paka, vanjo pa se izlivajo pritoki: Velunja, Bečovnica, Toplica, Florjanščica in Lokoviški potok.

Vsi vemo, da je voda nujno potrebna za obstoj živih bitij, ne zavedamo pa se, da jo s pretiranimi posegi in naravo uničujemo.

Ljudje so včasih znali vodo bolj ceniti kot v današnjem času, saj jim je omogočala preživetje. Na potokih in rekah so imeli mline za mletje žita, žage za razrez lesa, ženske so v njih prale perilo, po njih so spravljali les. Z razvojem industrije in moderne tehnologije so ljudje začeli opuščati takšne dejavnosti.

Suzana, Sergeja, Darja, Andreja, Jošt, Nina, Gregor in Uroš iz 7. b razreda OŠ Šoštanj smo raziskovali pomen vode v naši občini nekoč in v sedanosti.

Ugotovili smo, da veliko ljudi izkorišča vodo za pridobivanje električne energije. Na potoku Lubija v Belih Vodah je leta 1987 gospod Rezoničnik preuredil in povečal svojo elek-

trarno. Maksimalna moč elektrarne je 27 kW, odvisna pa je od pritoka vode.

Na potoku Florjanščica v Florjanu ima od leta 1987 moderno urejeno elektrarno gospod Mežnar. Do leta 1990 je hidroelektrarna dajala približno 20 kW na uro, v današnjem času pa dnevno proizvede povprečno 4,5 kW na uro. Nekaj elektrike porabi zase, ostalo pa uporabljajo tudi bližnji sosedi.

Skozi Spodnji Razbor teče potok Velunja, na kateri je leta 1988 gospod Štumfel, po domače Čank, preuredil mlin v malo hidroelektrarno. Kljub temu da jim je ob hudem neurju voda večkrat odnesla jez, nekaj zemljišča, poškodovala cevi, so elektrarno renovirali. Elektrarna proizvede povprečno 3 kW električne energije, kar je premalo za njihovo uporabo in so vezani še na skupno omrežje.

V občini Šoštanj leži vas Topolšica, kjer so že v 16. stoletju poznali zdravilne učinke ogljikove vode. Za javno uporabo so toplice odprli leta 1836. Po letu 1945 pa se je Topolšica razvila v priznano zdravilišče za pljučne bolezni in tuberkulozo. Ponovna analiza vrelca po letu 1977 je pokazala, da je termalna voda koristna za rehabilitacijo bolnikov z okvarami lokomotornega aparata in hrbtenice.

V Šaleški dolini stoji Termoelektrarna Šoštanj (TEŠ), v kateri proizvedejo tretjino energije v državi. Električno energijo pridobivajo s sežigom lignita iz Premogovnika Velenje. TEŠ je največji porabnik vode v Šaleški dolini. V zadnjih letih jo porabijo med 10 do 14 milijonov kubičnih metrov. Vir tehnološke vode sta reka Paka in Družmirsko jezero. V TEŠ-u si prizadevajo za zmanjšanje porabe vode. Zaradi tega so leta 1994 vzpostavili sistem kroženja vode – zaprt krogotok. Transportna voda se zliva v bazene in se ponovno uporabi za transport pepela.

V Šoštanju je bila leta 1991 zgrajena tudi čistilna naprava za čiščenje komunalnih voda. Dograjena je bila v letu 2006. Leta 1991 je bila reka Paka v III. ali IV. kakovostnem razredu, v letu 2004 pa je dosegla že II. do III. kakovostni razred. PH reke Pake znaša 6,8 do 8,5.

Človek je zgodaj spoznal, da je voda ena osnovnih dobrin in je za življenje nujno potrebna.

Pri naši raziskavi smo ugotovili, da ljudem voda tudi v današnjem času ogromno pomeni in jo znajo pravilno izkoristiti. Marsikoga pa je treba sproti opozarjati na ohranjanje njene lepote in skrbeti za čim bolj čisto, neonesnaženo vodo.

Učenci 7. b razreda in mentorica Danica Švarc

Šola v naravi na Treh Kraljih na Pohorju

Učenci sedmih razredov OŠ Šoštanj (kar 82 nas je bilo) smo se v ponedeljek, 14. 5. 2007, ob 8. uri zbrali na parkirnem prostoru pred osnovno šolo. Od tam smo se odpeljali prosti Pohorju na Tri Kralje v penzion Jakec.

Prispeli smo okoli 10. ure in se namestili po sobah. Nato smo se zbrali pred penzionom,

kjer so nam učitelji dali nadaljnja navodila. Ob 10.30 smo se odpravili proti Črnemu jezeru. Pot nas je vodila skozi močvirski predel Pohorja. Pri Črnem jezeru smo imeli kratek postanek, kjer nam je vodič povedal nekaj o nastanku jezera. Nato pa smo se odpravili do koč na Osankarici.

Po počitku na koči smo se odpravili še do kraja padlega Pohorskega bataljona – Trije žebli. Med ogledom nam je vodič povedal še zgodovino bataljona. Ker je na Osankarici bil tudi muzej bataljona, smo se odpravili tudi tja. V muzeju smo si ogledali bivališča – skrivališča partizanov, partizansko začasno taborišče in slike padlih partizanov. Nato pa smo se odpravili proti penzionu Jakec.

Nekateri so si pot krajšali s tekom. Po prihodu nas je pričakala večerja. Sledila je ura počitka ob družabnih igrah. Okoli 20. ure smo se zbrali na igrišču pred penzionom, kjer so se nekateri najprej pomerili v odbojki.

Ob zvoku harmonike pa so nekatere zasrbele pete in so zaplesali poskočno polko. Medtem pa so drugi pekli krompir in se grel ob ognju. Ko je ogenj že ugašal in je bil krompir že pečen, smo pojedli krompir in se odpravili spat v pričakovanju, da bo naslednji dan še boljši.

Ajda Čebul, Tjaša Slemenšek, Tanja Kotnik, 7. a

Odprta 39. razstava Likovni svet otrok

S črto in barvo o kulturni dediščini

V petek, 11. maja, so v avli OŠ Šoštanj odprli že 39. razstavo Likovni svet otrok. Letos malo drugače. Ne kot je bilo v navadi do sedaj na soboto dopoldan, ampak v petek zvečer, kot se tovrstne prireditve tudi dogajajo. Številnim obiskovalcem je bilo všeč tudi tako.

Za likovne pedagoge in mentorje je bilo na šoli že pred odprtjem razstave organizirano zanimivo predavanje z delavnico na temo Strip, ki ga je vodil avtor mnogih stripov Ciril Horjak. Likovni pedagogi so imeli priložnost izmenjati mnenja, izkušnje, se srečati in pogovoriti o strokovnem delu.

Razstava Likovni svet otrok je manifestacija, ki sporoča, da imamo v Sloveniji veliko dobrih likovnih pedagogov. "Ob pogledu na izbrana likovna dela smo lahko navdušeni. Stopili smo v doživljajski svet učencev in se hkrati srečali tudi s pedagoškim in strokov-



Foto: Mira Vrčkovnik Klinc

nim delom likovnih pedagogov ter spoznali njihove načine, s katerimi posredujejo likovne informacije učencem, ki izražajo svoje doživljajsko obarvane izpovedi. Uspešnost likovne dejavnosti pa je povezana tudi z zanosom učenčeve ustvarjalnosti. Vemo, da z ustreznim likovno vzgojo in izobraževanjem učenci presežejo prvinsko likovno izražanje in se celostno likovno razvijejo," je ob otvoritvi razstave dejala dr. Tonka Tacol, predsednica strokovne komisije za izbor likovnih del. Na likovna dela, ki bodo leto dni dopolnjevala prostore Osnovne šole Šoštanj, smo lahko resnično ponosni.

S črto in barvo o kulturni dediščini je naslov teme letošnjega likovnega natečaja. Na razpis je prispelo 1800 likovnih izdelkov iz 61 šol in 4 vrtcev. Likovne izdelke je pregledala strokovna komisija v sestavi: dr. Tonka Tacol (PF Ljubljana), dr. Beatriz Tomšič Čerkez (PF Ljubljana) in Marija Cenc, prof. (II. OŠ Celje). Komisija je za razstavo izbrala 357 likovnih del z vseh področij likovnega ustvarjanja. Med vsemi šolami in vrtci, ki so prispevali svoja dela, je komisija za nagrado in pohvalo izbrala tiste, ki so s celotno kolekcijo poslanih del še posebej izstopali in opozarjali na visoko didaktično strokovnost mentorjev, ki učence spodbujajo in vodijo pri delu. Podelila je pet enakovrednih nagrad in šest pohval likovnim pedagogom, katerih učenci se na tokratni razstavi predstavljajo z najizvirnejšimi likovnimi deli.

Med nagrajenci tudi OŠ Šoštanj, Nagrade so prejeli:

Osnovna šola Dutovlje, likovna pedagoginja Miranda Rudež, Osnovna šola Sveti Jurij Rogašovci, likovni pedagog Matej Gider, Osnovna šola Šoštanj, likovna pedagoginja Alenka Venišnik, Osnovna šola Štore, likovna pedagoginja Marlenka Drevenšek, Osnovna šola Mihe Pintarja Toleda Velenje, likovni pedagog Robert Klančnik.

Pohvale so prejeli:

Osnovna šola Dutovlje, likovna pedagoginja Vlasta Markočič, Osnovna šola Antona Šibelja-Stjenka Komen, likovna pedagoginja Tanja Samec, Osnovna šola Primoža Trubarja Laško, likovna pedagoginja Anita Drnovšek, Osnovna šola Šalek Velenje, likovni pedagog Boris Oblišar, Osnovna šola Šoštanj, likovna pedagoginja Mija Žagar, Osnovna šola Veržej, likovni pedagog Marjan Šadl.

Vse dosedanje razstave Likovni svet otrok predstavljajo neprecenljiv vir gradiva za raziskovalno delo na področju likovne pedagogike. Prikazujejo dosežke likovne ustvarjalnosti mladih in med razstavami otroških likovnih



Foto: Mira Vrčkovnik Klinc

del sodijo po kvaliteti na najvidnejše mesto. Tudi ob letošnji razstavi je izšel katalog, ki izhaja od leta 1974 dalje. Na takšen način se nam razstava in katalog predstavljata celovito in prikazeta vso širino in globino pričujočega dela, ki prerašča okvire šolskih vzgojnih programov.

Šoštanjske otroške likovne razstave so postale znane širokemu krogu ljudi. Po njih je gotovo tudi Šoštanj v slovenskem prostoru postal bolj prepoznaven. Z mislimi smo že pri jubilejni, 40. razstavi, in razpis zanjo je likovnim pedagogom in mentorjem že znan.

Vabljeni, da si razstavo, ki bo na ogled v prostorih šole vse leto, ogledate.

Mija Žagar

Srečanje s starši

V mesecu aprilu so na podružnični šoli Ravne pripravili srečanje s starši. Učenci so pripravili kulturni program pod vodstvom DANIELE OLUP. Nastopilo je 15 učencev s skeči, recitacijami, ritmiko in pevsкими točkami. Družabno srečanje so polepšali z orehovo potico, domačim kruhom, drobnim pecivom in pijačo. Vse starše so učenci presenetili s praktičnimi darili, čestitkami in poljubčki.



Srečanje, ki je že tradicionalno, bodo ponovili čez leto dni.

Rudi Olup

SOS za našo zemljo

OBELEŽENJE DNEVA ZEMLJE PRED OŠ ŠOŠTANJ

V petek, 20. 4. 2007, smo pred OŠ Šoštanj obeležili dan Zemlje, saj je 22. april svetovni dan Zemlje. Ustanovili so ga leta 1970 v San Franciscu, da bi s tem začeli preprečevati enosmerno človeško zlorabo okolja. Ta največji in najpomembnejši okoljski praznik je povsod po svetu zaznamovan z raznovrstnimi čistilnimi akcijami in drugimi prireditvami. Učenke 9. c (Vesna Panič, Vesna Turinek, Urška Aplinc in Katka Urbanc) smo se na pobudo ga. Danice Naraločnik odločile sodelovati pri tem projektu. Izdelale smo plakat, poučne zgibanke in izvajale dva poskusa (pridobivanje kislega dežja in pridobivanje ogljikovega dioksida) ter učencem nižje stopnje prikazale problem onesnaževanja okolja (prebrale smo jim okoljevarstveno pravljičo). Veseli nas, da smo s



svojo stojnico prispevale vsaj delček k zmanjšanju onesnaževanja zemlje.

Ko bo posekano zadnje drevo, ulovljena zadnja riba, zastrupljena še zadnja reka, takrat bo človeštvo spoznalo, da se denarja ne da jesti!

(indijanski rek)

Vesna Panič, 9. c

Šahovske novice



(z leve): Valentina Sovič, Darija Aristovnik, Diana Laznik, Eva Hrastnik (vse 4. raz.) in mentor Rudi Olup.

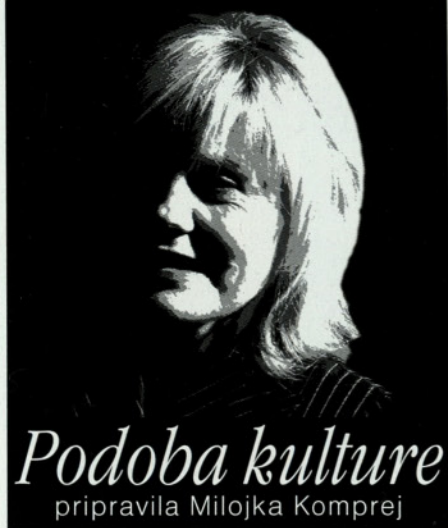
V soboto, 24. 4. 2007, je bilo v Ljubljani ekipno državno šahovsko prvenstvo v kategoriji do 12 let. OSNOVNO ŠOLO ŠOŠTANJ in velenjsko šahovsko regijo so zastopale učenke podružnične šole Ravne. Ekipno so osvojile 12. mesto. Valentina Sovič je na 1. deski osvojila 7. mesto, Darija Aristovnik pa na 3. deski 4. mesto v Sloveniji.

Rudi Olup

NENAVADEN OBISK
V ODDELEK PODALJŠANEGA
BIVANJA JE PRIŠEL MINISTAR
ZA ŠOLSTVO DR. MILAN ZVER.
VSI SMO BILI ZELO PRESENEČENI.
LEPO NAS JE POZDRAVIL. KER SEM
RAVNO PISALA, JE POHVALIL MOJO
PISAVO. BILA SEM SREČNA.

ELLA KARIČ, 1B

KDAJ	ZVRST	KAJ	KJE	VABI VAS
1. teden				
petek, 1. 6. ob 15:00	odbojka	Tradicionalni odbojarski TURNIR GENERACIJ	Športna dvorana Šoštanj	Odbojarski klub Šoštanj Topolšica
petek, 1. 6. ob 19:30	koncert	Svoboda po domače	Kulturni dom Šoštanj	Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj
nedelja, 3. 6. ob 18:00	nogomet	NK Šoštanj : GP Šampion (Štajerska liga v nogometu)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
2. teden				
torek, 5. 6. ob 17:00	delavnica	TORKOVA PETA-ustvarjalnica za otroke in starše	Kulturni dom Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
sreda, 6. 6. ob 08:00	kegljanje	Tekmovanje v kegljanju – teden upokojencev	Kegljišče TEŠ	Društvo upokojencev Šoštanj
sreda, 6. 6. ob 16:00	obravnavo	Javna obravnava okoljskega poročila za blok 6 TEŠ	Občina Šoštanj	Občina Šoštanj
četrtek, 7. 6. ob 06:00	izlet	Izlet: Blatno jezero	Madžarska	Društvo upokojencev Šoštanj
četrtek, 7. 6. ob 18:30	bralna značka	Predstava in podelitev bralnih značk	Kulturni dom Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
četrtek, 7. 6. ob 19:00	razstava	Otvoritev razstave	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 8. 6. ob 20:00	koncert	Koncert Uroša Koširja s trobilnim orkestrom	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 8. 6. ob 20:00	razstava	Otvoritev fotografske razstave Petra Marinška in glasbeni večer s Saro Beriša	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj
sobota, 9. 6. ob 8:00	planinstvo	Srednji vrh – Mali Grintavec - Storžič	Kamniško-savinjske Alpe	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 9. 6. ob 9:00	ribištvo	Državno prvenstvo v castingu	Družmirsko jezero	Ribiška družina Paka Šoštanj
sobota, 9. 6. ob 9:00	nogomet	Otpuški turnir do 14 let z vabljenimi ekipami	Stadion NK Šoštanj, Vila Široko	Nogometni klub Šoštanj
sobota, 9. 6. ob 17:00	koncert	Koncert Petje na vasi	Osnovna šola Šoštanj	Društvo upokojencev Šoštanj
3. teden				
torek, 12. 6. ob 18:00	predstavitve	Učenke in učenci OŠ Šoštanj se predstavijo	Telovadnica OŠ Šoštanj	Osnovna šola Šoštanj
sreda, 13. 6.	letovanje	Zdravstveno letovanje v Savudriji (poteka do 23. 6.)	Savudrija (Hrvaška)	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
sreda, 13. 6. ob 8:00	pohodništvo	Pohod Prebold - Mrzlica - Zabukovica	Zasavsko hribovje	Društvo upokojencev Šoštanj
četrtek, 14. 6. ob 15:00	razstava	Odprtje razstave slikarke Irene Guček	Nova ljubljanska banka v Šoštanju	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 16. 6. ob 15:00	srečanje	Srečanje športnih in kulturnih društev	Igrišče v Florjanu	Športno-kulturno društvo Mačji kamen
nedelja, 17. 6. ob 9:00	ribištvo	Regijsko tekmovanje v lovu rib s plovcem (za člane)	Družmirsko jezero	Ribiška družina Paka Šoštanj
4. teden				
ponedeljek, 18. 6. ob 18:00	šolstvo	Prireditev Športna vzgoja vsak dan	Telovadnica OŠ Šoštanj	Osnovna šola Šoštanj
četrtek, 21. 6. ob 19:00	razstava	Otvoritev kiparske razstave Rudi Stopar	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 21. 6. ob 19:00	bridge	Bridge - razmigajmo možgane	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
petek, 22. 6. ob 20:00	koncert	Glasbeni večer v Kavarni Šoštanj	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj	Kavarna in slaščičarna Štorman Šoštanj
sobota, 23. 6. ob 20:00	kresni večer	Kresni večer na Kavčnikovi domačiji v Šentvidu	Kavčnikova domačija	Muzej Velenje
nedelja, 24. 6. 15:00	srečanje	Srečanje preseljenih gaberčanov in družmirčanov	Gasilski dom Gaberke	Kulturno-turistično društvo Kulturnica
nedelja, 24. 6. ob 17:00	proslava	Prireditev ob dnevu državnosti	Skorno (Sv. Anton)	Turistično društvo Skorno
5. teden				
ponedeljek, 25. 6.	pohodništvo	Pohod po Ravenski poti (lahka pot – start pri igrišču v Ravnah)	Ravne pri Šoštanju	Planinsko društvo Šoštanj in Športno društvo Ravne
ponedeljek, 25. 6.	nogomet	Nogometna šola za mlade od 6 do 14 let (poteka do 30. 6.)	Stadion NK Šoštanj, Vila Široko	Nogometni klub Šoštanj
ponedeljek, 25. 6.	letovanje	Zdravstveno letovanje v Poreču (poteka do 5.7.)	Poreč (Hrvaška)	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
torek, 26. 6.	letovanje	Sončno mesto na Golteh (poteka vsak dan do 30.6.)	Turistični center Golte	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
četrtek, 28. 6. ob 19.00	predstavitve	Predstavitve 17. številke Hotenj	Velenjski grad	Šaleško literarno društvo Hotenja
sobota, 30. 6.	družinski tabor	Družinski planinski tabor na Menini 1508 m (poteka do 3.7.)	Menina	Planinsko društvo Šoštanj



Podoba kulture

pripravila Milojka Komprij

Knjiga na obisku

V Šoštanju so mednarodni dan knjige obeležili s prireditvijo Knjiga na obisku, na dan knjige 23. april. K omizju je organizator, Zavod za kulturo Šoštanj, povabil vse v Šoštanju dejavne pisce, ki so svoja literarna ustvarjanja že povzeli v knjigo. Prireditvev, ki je bila na dan knjige 23. aprila v Mestni galeriji Šoštanj je pospremlilo primerno število ljubiteljev knjige, ki so skupno ugotovili, da je bralna kultura sicer nekoliko drugačna, je pa vendarle. Kot se je izrazil eden od prisotnih: »Ljudje so brali, berejo in bodo brali. Predstavili so se prof. Miran Aplinc, Franc Hudomal, Andrej Krevzel, dr. Tone Ravnikar, Peter Radoja Peter Rezman, Stojan Špegel, Miro Perovec, Janez Žmavc in Milojka Komprij. Vsakega posameznika je k besedi in interpretaciji svojega pogleda na pisanje in knjigo izval Boštjan Oder, direktor Zavoda za kulturo pa je namesto cveta in knjige, ki si ga na ta dan podarjajo v nekaterih deželah, izročil domačim ustvarjalcem pisalo. V glasbenem programu sta sodelovali Brigita in Lea Krt, omizju pa se zaradi zadržanosti niso uspeli pridružiti Katja Kočevnar, Ivo Stropnik in Marija Hudomal.



Foto: Arhiv

30. jubilej

Ob 30. obletnice delovanja okteta Zavodnje je društvo priredilo 5. maja veliki koncert, ki je bil v kulturnem domu Šoštanj. Okroglo obletnico so želeli člani okteta praznovati skupaj s sorodnimi sestavi s katerimi prijateljujejo, zato so poleg okteta nastopili še gostje, Oktet bratov Pirnat, Šentjernejski, Dolenjski in Ljutomerški okteti, ter skupina Cvet, ženski vokalni sestav iz Celja. Prazničnemu vzdušju so dali težo tudi drugi, tisti, ki so z oktetom povezani na tak ali drugačen način. V letih delovanja se nabere veliko



Foto: Andrej Velenik

prijateljev in prav vsi so hoteli na tak ali drugačen način počastiti slavljenca. Valentin Heindl, znani Petelinček je podeljeval svoje ročno izdelane figurice petelinčkov nastopajočim. Poleg njega je bila izvirna Mateja Podvratnik v narodni noši. Zdravko Čas iz Gaberka je priložnostne spominke, ki jih sam izdeluje iz bobrovca in podkvice izdelal za vse goste in člane okteta. Tudi ostali so slavljenec namenili lepa darila in vzpodbudne besede k nadaljnjemu delu. Slavnostni govornik večera je bil podžupan občine Šoštanj, Drago Koren, ki je izrazil ponos nad tem, da v občini deluje takšen sestav. Na prireditvi so s strani Zveze kulturnih društev Velenja podelili tudi Gallusove značke in priznanja. Zlato Gallusovo priznanje je prejel Miro Perovec, srebrni pa Vlado Kompan in Janko Stropnik.

Oktet Zavodnje si je tekom let nabiral različne izkušnje. Umetniški vodja je Jože Grabner, ki je poleg brata Toneta, ki poje v tem sestavu že vseh trideset let, tudi ustanovitelj okteta, ki se je tekom let menjal. Njihov program obsega okoli 200 napevov, ljudskih in drugačnih. Zelo znani so po širokem izboru božičnih napevov. Pri oktetu pojejo poleg prej omenjenih še Grega Reberšak, Janez Grabner in Milan Sovič. Kljub temu, da prihajajo člani iz različnih okolij, je okteti ohranil ime, ki si ga je nadel pred davnimi leti, ko so ga ustanovili štirje bratje, Stane, Silvo, Jože in Tone Grabner iz Zavodnje.

Valvasorjeva nagrada za Ivana Napotnika

Milena Koren Božiček in Mojca Jenko

V Narodni galeriji Ljubljana, so v četrtek 17. maja podelili najvišja strokovna priznanja, Valvasorjevo nagrado, muzejskim delavcem in nekaterim drugim posameznikom, za izjemne uspehe pri ohranjanju, predstavljanju in popularizaciji premične kulturne dediščine za leto 2006.

Nagrado, Valvasorjevo priznanje, ki jo podeljuje Slovensko muzejsko društvo v sodelovanju ICOM-om in Skupnostjo muzejev Slovenije, sta letos prejela Slovenski etnografski muzej za prvi del stalne razstave Med naravo in kulturo ter mag. Milena Koren Božiček iz Galerije Velenje in mag. Mojca Jenko za razstavo Ivan Napotnik 1888-1960 iz javnih in zasebnih zbirk, za prvi temeljit pregled umetnikovega opusa.

Ker se velikokrat premalo zavedamo pomena Ivana Napotnika, ne samo za to okolje, temveč za širši kulturni prostor, je delo Božičkove in Jenkove izjemnega pomena, tako v večletnem



Foto: Andreja Moškon

preučevanju, kakor tudi o lanski postavitvi razstav v Velenju in Ljubljani, kot v izdaji obširnega kataloga. S svojim projektom sta bili prepričljivo izbrani med 16. predlogi.

Podelitev v Ljubljani so spremljali tudi predstavniki predlagateljev, mestne občine Velenje in občine Šoštanj, ki so seveda delili veselje z nagrajencema ob tako prestižni nagradi.

Špeglovi odsevi in odmevi

Stane Špegel iz Velenja, je v začetku maja v Mestni galeriji Šoštanj predstavil projekt Odsevi in odmevi, modre refleksije in perspektive šaleške doline. Z njim je že opozoril v Velenju in Celju. Gre za multimedijško obdelavo ideje, ki je zrasla na podobah posameznih industrijskih ambientov v Šaleški dolini in njihovih detajlov, ki so svojevrstno zaznamovali dolino. Fotografije so grafično obdelane, posledično ima vsak izdelek drugo zgodbo. Namen Špeglovega dela je simulirati nove odnose med posameznimi industrijskimi volumni, jim vdahniti duh večnosti in odkriti njihovo skrito vrednoto, ki se s časom odmika, oziroma je nevidna za svet. Podobe stopajo tudi čez nov prag domišljije. Izdelek je celovito dopolnjen z avtorsko glasbo, ki je prilagojena tematiki ter je dovršen preplet akustične glasbe in elektronskih zvokov, ki se zlivajo z naravnimi zvoki obdelanih ambientov. Na tak način so nam tako, tudi vizualne podobe razumljivejše.



Foto: Dejan Tonkli

Avtor projekta je samostojni kulturni delavec, skladatelj in avtor večpredstavnostnih programov in vsebin. Njegova dela segajo daleč čez slovenske meje v svet. Ker je tako kompleksna osebnost bi ga težko opredelili samo v glasbeni svet. Vsem, ki ste bili na odprtju 8. maja v Šoštanju je dogodek zagotovo odprl nove poglede na okolje. Naslednji tak prikaz je bil v Kibli v Mariboru v sredini maja. Špegel, ki mu je Šaleška dolina očitno velik izziv, kar je na nek način logično, zagotovo o njej še ni rekel zadnje besede.

Slikarkin izziv

Jožefa Klanfer

V Mestni galeriji Šoštanj je v drugi polovici maja razstavljal Jožefa Klanfer, iz Velenja. Razstavo je ob odprtju pospremila beseda likovnega kritika Denisa Senegačnika in priložnostni kulturni program, ki ga je po izboru avtorice izvedla Vesna Turinek. Klanferjeva se je ob tej priložnosti zahvalila zbranim in Zavodu za kulturo, prireditelju razstave ter poudarila, da je dogodka v Šoštanju zelo vesela, zaradi svojih korenin, ki segajo prav v tak kraj.



Foto: Dejan Tonki

Tudi tematika njenih slik se na nekaterim mestih navezuje na Šoštanj, kar daje razstavi še večjo težo. Razstavljenе slike so razdeljene v dva sklopa. Prvi del je bolj študijski, raznolik, tematika, tehnika in motivika so dokaj različni. V drugem delu galerije so predstavljene Jožefine slike, izbrana tematika ljudske zapuščine in propadanja, za katere likovni kritik meni, da slikarki ponujajo odlična izhodišča za negovanje njenega likovnega izraza. Osebna in čustvena navezanost na to tematiko, v povezavi z vidnim, ji približa doseganje zelenih efektov, ki jih občuteno odslikuje. Jožefa Klanfer uspešno raziskuje svoj likovni prostor ter marljivo razvija likovno govorico, s katero uspešno izrazi njej zelene slikarske motive.

Klanferjeva je članica Društva šaleških likovnikov od leta 1998. Izobraževala se je preko kolonij in pri različnih mentorjih ter prejela kar nekaj priznanj, odličij in certifikatov. Poleg slikanja je dejavna tudi na drugih področjih ustvarjanja.

Folklorna skupina KD Gozdar

Zaplesali in predstavili smo jajčarijo

V soboto, 5. maja, smo se člani Folklorne skupine KD Gozdar iz Črne na Koroškem predstavili v Mercator centru na Ravnah na Koroškem. Zaplesali smo splet koroških ljudskih plesov, imenovan Jajčarija.

To je star ljudski običaj, ki ga v današnjem času ohranjamo še samo v nekaterih krajih na Koroškem, predvsem v krajih zgornje Mežiške doline (Javorju, Koprivni, Ludranskem vrhu, Heleni) in ponekod na Štajerskem. Na večer pred sv. Florjanom, 3. maja, se zberejo neporočeni fantje iz vasi in gredo po hišah pobirat jajca, ki jih pripravijo dekleta. Gospodinje večkrat poleg jajc na mizo postavijo tudi kaj dobrega za pod zob. Včasih se zgodi, da jim jajca tudi skrijejo, tako se morajo fantje kar pošteno potruditi, da jih najdejo. Če pa jih slučaj-



Foto: Arhiv

no pri kakšni hiši pozabijo nastaviti, pa jim znajo fantje tudi prav pošteno zagosti. Tako se lahko zgodi, da se zjutraj kakšno delovno orodje ali kolo znajde vrh češnje, da je pred vrati polno drv, ...

V zameno za jajca fantje kakšno zapojejo in zaigrajo na harmoniko. Iz blagoslovljenih vej naredijo tri križe in zakurijo v peč, da tako sv. Florjan obvaruje hišo pred ognjem. Na mizi pa pustijo vabilo za veselico oz., kot bi rekli Korošci, »gavdo«, na kateri se igra, poje, pleše, pije in je »šnite« (kruh v jajcih), ki jih spečejo dekleta.

Tako smo v soboto tudi folkloristi ne le plesali in peli, pač pa tudi vse obiskovalce pogostili s »šnitami« in jih povabili, da se udeležijo katere izmed jajčarij na našem koncu. Vsi tisti, ki ste ta dogodek zamudili, pa ste vabljeni, da se nam pridružite v Mercator centru v Slovenj Gradcu, kjer bomo 19. maja vse skupaj tudi ponovili. Za vsa vprašanja in informacije pa smo vam na voljo na folklor.gozdar@gmail.com.

Duša Komprej

Na gostovanju v Srbiji

Tokratne prvomajske praznike smo v Folklorni skupini KD Gozdar izkoristili za potep po Srbiji, na katerem so se nam pridružili tudi črnjanski harmonikarji in župan Občine Črna na Koroškem. Namen našega gostovanja je bil obisk prijateljske FS Kolo Obrež in predstavitev naše dejavnosti ter celotne Slovenije na njihovem območju. Z našimi gostitelji smo sodelovali že pred tremi leti, ko so se udeležili mednarodnega folklornega festivala v Črni na Koroškem. Že vrsto let pa uspešno med seboj sodelujeta tudi Občini Črna na Koroškem in Varvarin. Tako gre zasluga za naš obisk predvsem županu občine, g. Janezu Svabu, ki je uredil vse potrebno za gostovanje.

Na pot smo se odpravili polni pričakovanja in upanja na najboljšo. Čeprav smo vedeli, da veljajo Srbi za prijazen in gostoljuben narod, smo bili iz dneva v dan bolj pozitivno presenečeni. Kljub njihovi revščini in nizkemu standardu so nas gostili kot »kralje«. Nastanjeni smo bili pri družinah, v vasi Obrež, največji vasi v Srbiji. Tako smo se imeli možnost vključiti v njihov vsakdan in s tem spoznali način njihovega življenja. Glavni namen obiska pa je bila seveda predstavitev naše skupine, dejavnosti, običajev, plesov in s tem celotne Slovenije. En večer smo nastopili v kulturnem domu v Varvarinu, naslednji dan pa je sledila prireditev v Obrežu, kjer je bil odziv publike neverjetno dober. Dvorano so napolnili do zadnjega kotička in vseh tristo obiskovalcev je ves čas bučno ploskalo in z navdušenjem spremljalo naš nastop, da je bilo plesati res pravi užitek. Poskrbeli pa so tudi za pra-



Foto: Arhiv

vo srbsko veselico, ki je trajala vse tja do jutranjih ur. V času druženja smo imeli možnost preizkusiti njihovo odlično kulinariko in se naučiti njihovih plesov. Seveda pa smo jih tudi mi naučili plesati slovensko polko in valček.

Dnevi so minevali hitro in kmalu se je bilo treba posloviti. Razšli smo se z željo, da naše druženje postane tradicionalno in da jih prihodnje leto zopet obiščemo. V avgustu pa jih seveda mi ponovno pričakujemo na mednarodnem festivalu folklornih skupin v Črni na Koroškem.

Duša Komprej

Proti zastraševanju in kaznovanju!

Podpisani člani Društva slovenskih pisateljev protestiramo proti metodi zastraševanja in kaznovanja novinarjev Petra Kolška, predsednika aktiva novinarjev Dela in Mije Repovž, predsednice sindikata novinarjev Dela. Predsednik uprave Dela Danilo Slivnik jima je izrekel ukor pred odpovedjo delovnega razmerja iz krivdnih razlogov, zaradi javnega zastopanja stališč aktiva novinarjev Dela.

Prepričani smo, da imajo novinarji Dela pravico do javnega izrekanja svojih stališč. Temeljna demokratična pravica vsakega državljanja je svoboda do javne besede, brez strahu pred kaznovanjem.

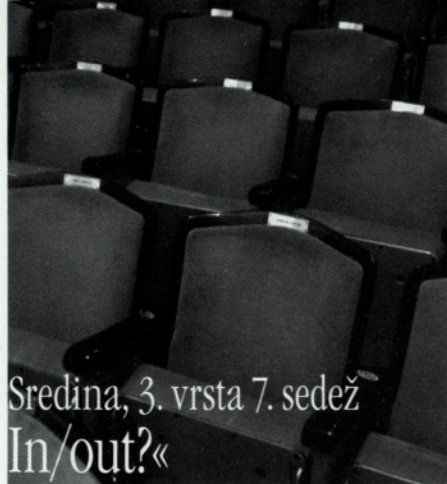
Ne želimo živeti v družbi, kjer vlada strah.

Podpisniki:

Dušan Jovanovič, Andrej Brvar, Andrej E. Skubic, Mitja Čander, Mate Dolenc, Dušan Šarotar, Vlado Žabot, Boris Pahor, Tone Pavček, Kajetan Kovič, Spomenka Hribar, Ciril Zlobec, Tomaž Šalamun, Josip Osti, Vid Pečjak, Lenart Zajc, Suzana Tratnik, Aleš Čar, Polona Glavan, Mojca Kumerdej, Aleš Debeljak, Aleš Berger, Andrej Blatnik, Bert Pribac, Aleš Šteger, Smiljan Pevec, Veno Taufer, Jože Štucin, Pavle Rak, Tone Peršak, Aksinja Kermauner, Franček Rudolf, Blaž Lukan, Andrej Rozman Roza, Marko Kravos, Sergej Verč, Milan Petek, Lucija Štupica, Kristina Brenk, Pavel Lužan, Miklavž Komelj, Cvetka Bevc, Gregor Podlogar, Tone Dodlek, Edelman Jurinčič, Marjana Moškrič, Neža Maurer, Vesna Furlanič - Valentinčič, Milan Vincetič, Ivan Jan, Miloš Mikeln, Vladimir Kavčič, Ervin Fritz, Vasja Predan, Vida Mokrin Pauer, Cveto Preželj, Maja Vidmar, Maja Razboršek, Dušan Merc, Kristijan Muck, Boris Višnovc, Goran Gluvič.

Protestu podpisanih članov Društva slovenskih pisateljev se lahko pridružite na elektronski naslov: dsp@drustvo-dsp.si ali z navadno pošto na naslov: Društvo slovenskih pisateljev, Tomšičeva 12, 1000 Ljubljana.

Ljubljana, 25. maj 2007



Sredina, 3. vrsta 7. sedež
In/out?«

Piše: Barbara Fužir

»Kultura« - skorajda ga ni bolj idealiziranega pojma. Pod pojmom kultura človek pomisli na različne stvari. Od starosti porumenela slika prosvetnega društva. Zagnani garažni bendi. Poulični umetniki. Talentirani slikar, ki ustvarja v svojem premajhnem stanovanju. Kultura - samo da zgleda »bogo«.

Da, romantika do konca. In le kakšen bi bil dober, tega naziva vreden kulturnik, če bi za svoje delovanje imel spodobno finančno ozadje? Kako debelo bi pogledali, če bi poulični glasbenik igral na pol milijona prejšnje valute (nostalgija ostaja) vredno brenkalo? Če bi namesto prejemanja skromnega drobiža mimoidočih izkazal pripravljenost prostovoljne prispevke pobirati kar s kreditnih kartic s pomočjo prenosnega terminala? Če bi pevski zbor imel deleže v dobičke prinašajočih podjetjih? Če bi gledališko društvo investiralo v nakup počitniške hiške?

Uh, to pa potem kar ne bi bila kultura! Kajti kultura je oseba zanimivega lica, pisanih sposobnosti, a ... neobremenjena s tuzemeljskimi potrebami. Kultura je tako poduhovljena, da se lahko hrani kar sama s sabo. Da ne rabi ničesar - samo kanček domišljije, par zainteresiranih posameznikov in presežki se bodo zgodili sami od sebe.

Da, stereotipi ... Lahko pa bi to enostavno poimenovali zatiskanje oči in nezdravo idealiziranje realnosti. Če so največji slovenski književniki svoja velika dela ustvarili v skrajni revščini, to še ne pomeni, da je bilo kruljenje po želodcu stimulatивно za umetnost. Njihovo finančno stanje je le dokazalo, da s kulturo praktično ne moreš preživeti. Ker je tako ohlapen pojem. Ker ni bila nikoli obravnavana kot resna dejavnost, ki zahteva veliko časa, dela in privrženosti. Kultura je hobi. Da bi pa dosegla status dela - no, to pa je že podobno hoji za soncem. Nikoli doseženo.

Vsaj formalno imamo na Slovenskem kulturo lepo »pospravljeno« v mnoga društva, ki tako pokroviteljsko bdijo nad vsakršno dejavnostjo. Vse lepo in prav. Toda na takšen način se razdeljujejo tudi sredstva. Po eni strani je res, da kultura ni povsem odvisna od finančnih prihodkov, toda določeni pogoji za delovanje pa vendarle morajo biti izpolnjeni. Gledališčniki sicer lahko vadijo kakšno svežo in zanimivo igro kar kje doma, v kletnih prostorih pri katerem od svojih članov, toda kje bodo svoje delo predstavili? Odri niso tako svobodno dostopni, kot se to zdi na prvi pogled. Da ne omenjam dejstva, da je na oder vseeno dobro postaviti kakšno sceno, pa tudi goli se igralci ponavadi ne sprehajajo. In kaj bodo

nadebudnemu pisatelju in pesniku njegova dela? Lastnega zadovoljstva se človek enkrat preobje. In želi svoje delo tudi predstaviti.

Samo navdušenje in energija nista več dovolj. Tudi kultura je postala trg z lastnimi zakonitostmi, ki se jih morajo vpleteni držati, če se želijo obdržati. Kulturna društva sicer prejemajo sredstva, vendar jih za kulturno dejavnost izven njihovih formalnih okvirov ni namenjenih prav veliko.

Društveno življenje je seveda načeloma pozitiven pojem. Kaže na neko organiziranost in jasnost na področju kulture. Toda društvena tradicija je pri nas že tako trdno zasidrana, da je včasih tudi - okostenela, negibljiva. Z vnaprej določenimi odločitvami, kaj je dobro in kaj ne, kaj se bo izvajalo in kaj ne. Kar lahko pripelje do neobnavljanja ekip in idej. In kar pripelje do ustanavljanja novih in novih društev, ki pa ne pomenijo zmerom le pestrosti, ampak včasih tudi vnaprej izgubljene boje ali nezdravo večno tekmovanje s konkurenti. Kar pa ne prinaša nujno tudi večje kvalitete.

Torej - biti znotraj (in) ali biti zunaj (out)?

Jasnega odgovora pravzaprav ni. Mlada gledališka skupina KD Nazarje, katerih povprečna starost je 17 let in ki so letos na oder postavili že tretjo samostojno igro, je skupina entuziastov, katerim gledališče pomeni mnogo več kot le hobi. Pomeni jim strast, skorajda nekakšno poslanstvo. Toda sami priznavajo, da bi izven kakršnih koli formalnih okvirov društva težko delovali. Sami so doživeli, da brez odra predstave ni. In pika. Zasebnih odrov pa ne mrgoli ravno. Naj bosta navdušenje in energija še tako velika in opazna, izven določene organizacije je težko kaj ustvariti. Društveno življenje seveda vse takšne organizacijske težave (ponavadi) elegantno reši. Toda ... izmenjava uslug je vedno obojestranska.

Še vedno ostaja vprašanje, ali so prednosti resnično večje kot različne meje, ki se tako lahko postavljajo. Tudi Nazarčani so razmišljali o možnostih samostojnega delovanja. S tem bi sicer ohranili neodvisnost, vendar bi na zelo majhnem prostoru ustvarili konkurenco, ki niti ne bi bila smiselna. Torej, do katere meje se prilagoditi, koliko se prilagajati »zahtevam in potrebam«? Ali iti, tako po slovensko, muhasto na svoje in nato opazovati težave sosedov? In ali out?

Gledališka skupina KD Nazarje se je letos predstavila s komedijo Ženska kmetija, ki so jo kljub mladosti z uspehom predstavljali tako po Zgornji Savinjski dolini kot tudi na medobmočnem srečanju gledališki skupin Gledališke vizije v Celju, kjer večina nastopajočih ni bila starejših od 26 let. Prejeli so zelo pozitivne kritike, kar je zagotovo pomembna potrditev, da so na pravi poti. Da čutijo oder, da, po domače, vedo, za kaj se gre. Da so ... IN.





Foto: Špela Janežič

Postavljanje mlajev v Florjanu, 29. 4. 2007

Zakrament svete birme

Ko je prišel binškošni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil je vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden.

/Apd 2, 1-3/

V nedeljo, 22. aprila 2007, ob 10. uri je bil v šoštanjski župnijski cerkvi za nas, birmance, pomemben dogodek. Tako kot je Jezus na binškošni dan svojim učencem poslal Svetega Duha, smo tudi mi prejeli dar svete birme. Na ta dogodek smo se pri verouku pripravljali celih osem let. V adventnem in velikonočnem času smo obiskovali tudi birmanske skupine, ki so jih vodili animatorji. Še bolj pa smo se pripravljali zadnji teden pred zakramentom, ko smo redno vsak dan hodili k devetdnevnic. V četrtek pa nas je obiskal tudi naš birmovalec, opat, gospod Marjan Jezernik, ki je preveril, ali smo pripravljani na prejem Svete Birme. Prejeli smo darove Svetega Duha (dar modrosti, umnosti, moči, sveta, vednosti, pobožnost in strahu božjega), ki nam bodo v življenju pomagali spoznavati, kaj je dobro in kaj ne, in nas bodo vedno usmerjali po poti božjega življenja.

Obred je potekal zelo slovesno in tudi vreme nam je bilo naklonjeno, saj je bil ves dan sončen.

Ob gledanju slik s svete birme sva se spomnili pogovora v šoli, ko smo se pogovarjali, kaj je kdo dobil (ta tema je bila aktualna še dober teden po birmi) od svojega botra, staršev, sorodstva ... in kako smo bili oblečeni.

»Ja, jaz sem dobila računalnik in 300 evrov,« pove sošolka. »Ah, to še ni nič. Jaz sem dobil 1000 evrov. Moje sorodstvo je ogromno. Povabili smo tudi vse male tete in strice in njihove otroke, tako da sem dobil več, kot pa bi drugače,« se je pohvalil še sošolec. »Kaj pa ti, Manja?« Ampak Manja ne odgovori. Ostala je namreč doma, kot še veliko drugih sošolcev. »Zakaj pa Manje ni?« vpraša Neža začudeno. »Je zbolela?« »Mislim, da ne. Doma je ostala zaradi birme,« ji razloži Peter. »Zakaj pa to? Saj smo imeli skoraj vsi birmo. Zakaj pa bi bila doma? Saj pogostitev ni trajala do petih zjutraj! Doma so ostali samo, da bi imeli izgovor, zakaj jih ni v šolo,« se razburi Neža. »Ja, najbrž res,« skupaj ugotovimo.

»Joj, a si videla, kako je bila oblečena Nadja?« »Ja, grozna je bila s tistim svojim roza kostimom. Kaj pa Kaja?« »Ja, ona je bila pa neprimerno oblečena, s kratkim kričeče rdečim krilom,« sošolki izmenjujeta mnenja.

Tako za nekatere birma predstavlja le strošek, izgovor, razkazovanje ali le zaključek osem let verouka. Pravi kristjani pa vemo, da s sveto birmo postanemo zreli in odgovorni kristjani, ki začnemo razmišljati, se osamosvajati in si neodvisno ustvarjati svoje mnenje o Bogu ter življenju po veri. Zato birmo prejmemo ob prehodu iz otroštva v odraslost in s tem se naše krščansko življenje šele začne.

Žal pa je za nekatere birma le eden od ciljev, ki so si ga zadali, čeprav še sami ne vedo, zakaj. Birma ni cilj, ampak pomoč na poti življenja.

Vesna Turinek in Urška Aplinc

3. junij 2007 – Sveta Trojica – svete maše:

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30, šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Bele Vode ob 8.30, Zavodnje ob 10. uri, Gaberke ob 9.45, Ravne ob 11. uri.

7. junij 2007 – Sveto Rešnje Telo – svete maše:

šoštanjnska župnijska cerkev ob 8.30, šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Bele Vode ob 8.30, Zavodnje ob 10. uri.

10. junij 2007 – 10. navadna nedelja – svete maše:

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. uri sv. maša, ob 8. uri telovska procesija in ob 8.30 sv. maša, šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Bele Vode ob 10. uri s telovsko procesijo, Zavodnje ob 10. uri, Topolšica ob 9.45.

17. junij 2007 – 11. navadna nedelja – svete maše:

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30, šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Bele Vode ob 8.30, Zavodnje ob 10. uri, Gaberke ob 9.45, Šentvid ob 16. uri.

24. junij 2007 – 12. navadna nedelja – svete maše:

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30, šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Bele Vode ob 8.30, Zavodnje ob 10. uri, lepa nedelja, Topolšica 9.45.

25. junij 2007 – dan državnosti – svete maše:

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. uri, šoštanjska mestna cerkev 19. uri, Brestanica ob 16. uri (maša za domovino: škof dr. Anton Stres, sodelujejo združeni zbori naše dekanije in orkester).

29. junij 2007 – sv. Peter in Pavel – svete maše:

šoštanjnska župnijska cerkev ob 8.30, šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Bele Vode ob 8.30, Zavodnje ob 10. uri, Celje – stolnica – mašniško posvečenje ob 16. uri.

1. julij 2007 – 13. navadna nedelja – svete maše:

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7., in ob 8.30, šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Sv. Križ – lepa nedelja – ob 9. in ob 10.30, Zavodnje ob 10. uri, Gaberke ob 9.45.

Ker naju je bog združil ...

Poroka? Sklenitev zakona in obljuba pred Bogom, da bo zveza trajala, dokler zakoncev ne loči smrt? Brez-pogojna ljubezen in zvestoba? Zaveza, da si bosta stala ob strani v dobrem in slabem ne glede na žrtve in odpovedi?

Otroci, rojeni v varno zavetje doma očetu in materi, brez strahu, da jih bo kdo od njih zapustil? Ostareli starši, ki sta jim zakonca z otroki v oporo, veselje in pomoč tudi takrat, ko sami ne zmorejo?

»Dajte no! Starokopitno! Zakon ni več v modi! Ne splača se! Omejuje mojo svobodo! Kdo pa se dandanes še sploh poroči? S partnerjem lahko živim tudi brez prstana na roki!« bodo odgovarjali na gornja vprašanja mnogi »sodobni« Slovenci, ki pomagajo potiskati negativne trende statistike našega naroda na dno v Evropi. Tudi sama sem večkrat prav zaskrbljena ob podatkih, kako malo mladih ljudi se v zadnjem času odloča za zakon in kako malo otrok se rodi poročenim staršem.

Sončen sobotni pomladni dan, 5. maja letos, pa me je znova prepričal, da sveti zakon je in ostaja dragocena vrednota ne le nama, ampak tudi množici zakonskih parov, ki so prišli na skupno praznovanje obletnic poroke. V domači župnijski cerkvi se nas je zbralo kar 174 zakoncev, ki smo se poročili pred 5., 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. ali celo 55. leti.



Foto: Arhiv

Svečano okrašena cerkev, ubrano petje pevcev, božja beseda, lep nagovor g. župnika, so pripomogli, da je bil naš skupni praznik res nekaj posebnega. V duhu smo se dvignili nad vsakdanje skrbi in občutili globoko hvaležnost Bogu za čas, ki smo ga smeli preživeti skupaj s svojim možem ali ženo, za podarjene otroke, dom, za medsebojno spoštovanje in za moč, ki jo prejemo, da je vsak križ, nošen v dvoje, lažji. Kljub temu da tudi v naših družinah ni vedno tako, kot smo si predstavljali na poročni dan, pa nas je bodrila misel, da je v dvoje, s pomočjo zakonca vse težave lažje premagovati, zoreti v ljubezni in sobivanju ter ohranjati medsebojno spoštovanje. Enostavno – biti srečen.

Pogled na nepozabno druženje množice mlajših in starejših zakoncev z družinskimi člani, ki so po slovesnosti napolnili cerkveno dvorišče, je brez besed povedal vse. Vedro razpoloženje, sijoče oči, iskrena medsebojna voščila za obletnice, kos domačega kruha in kozarec rujnega so povezovali v eno občestvo povezane domačine, ki smo slavili praznik zakonske ljubezni in izpovedovali, da je sveti zakon neprecenljiv dar.

Jana Hozjan



Foto: Marija Lebar

Lokovičanke gostovale v Bočni

Številni obiskovalci iz vse Zgornje Savinjske doline so v soboto, 12. maja, napolnili dvorano Kulturnega doma v Bočni. Tukaj je potekala tradicionalna prireditev Pesem pomladi, na kateri se predstavijo pevske skupine in zbori. Posebni gostje tokratnega večera so bili na povabilo Ide Hribnik člani Slovenskega okteta, sodelovale pa so tudi članice ženskega pevskega zbora Lokovica.

Gornjegrajski župan Stanko Ogradi je v nagovoru pohvalil delo KD Bočna: »Kljub različnim tegobam, vzponom in padcem vam je s prijateljstvom in trdim delom uspelo to zanimivo prireditev »spraviti pod streho«. Poleg druženja in petja je pomembno, da našo lepo dolino na tak način obiščejo tudi gostje od drugod. Kulturno društvo Bočna je v sodelovanju z Občino Gornji Grad in Javnim skladom za kulturne dejavnosti Republike Slovenije – izpostava Mozirje prireditev izvedlo že dvanajstič. Na sporedu so bile tri pevske skupine, en moški, dva ženska in dva mešana pevska zbora. Poleg domačih so prišli v goste tudi pevci iz koroškega in šaleškega konca. Občinstvo je bilo nad izvajanjem navdušeno, presenetil je mešani pevski zbor Kulturnega društva Ljubno, ki deluje šele dobrega pol leta. Vodi ga Mitja Venišnik, ki je pravzaprav pobudnik prireditve Pesem pomladi. Ob tem povejmo še, da je njegova žena Šoštanjčanka. Pevke ženskega pevskega zbora Lokovica pod zborovodstvom Simeone Strahovnik so predstavile tri pesmi, in sicer škofjeloško Po gorah grmi in bliska, koroško So še rožce u hartelnu zavovale in koroško Vuštnejša ja ni. Za občuteno podane pesmi so bile nagrajene z dolgotrajnim aplavzom. Za konec sporeda naj bi zapeli pevci Slovenskega okteta, vendar se je zataknilo, saj je eden od članov naletel na težave v prometu in je bil še na poti. Tako so se prireditelji odločili za petnajstminutni odmor, ki pa se je poslušalcem pošteno obrestoval. Namesto predvidenih treh pesmi so se fantje iz okteta za zamudo oddolžili s pravim koncertom, katerega program so kar sproti improvizirali pa tudi napovedovali so ga kar sami. Nikakor pa ni bilo improvizirano njihovo izvajanje. Vrhunsko petje, sproščen nastop in neverjetna energija izvajalcev so pregovorno zadržane in dobre petja vajene Zgornjesavinjčane dobesedno dvignili na noge. Glasnega vzklikanja in burnega aplavza kar ni hotelo biti konec. Za ljubitelje lepega petja je bila prireditev prava poslastica, tudi zato, ker prireditelji poskrbijo, da povabijo v goste vsako leto druge skupine in zборе. Kot je dejal predsednik KD Bočna Janez Ročnik, že zdaj razmišljajo o naslednji Pesmi pomladi, saj priprave terjajo celoletno delo.

Marija Lebar

Občni zbor Mladinskega društva Gaberke

Tudi za Gaberške mladince je leto okoli, zato so zadnjo soboto v marcu na občnem zboru predstavili svoje poslovanje v preteklem letu in plan dela za leto 2007. V lanskem letu jim je na prireditvah ponagajalo slabo vreme, zaradi česar je bil tudi proračun občutno manjši in s tem je bilo delno okrnjeno delovanje društva.



Nove moči in ideje Mladinskega društva Gaberke.

Predsednik društva Janko Jan je predstavil plan dela za leto 2007. Za začetek se bodo v aprilu v sklopu dneva Zemlje udeležili čistilne akcije v Gaberkah. Pred prvomajskimi prazniki bodo postavili na križišču v Gaberkah mlaj. Sredi aprila pa bodo pričeli s pripravami na kresovanje, ki se bo zgodilo na večer 30. aprila. Ko bodo naslednji dan počistili prizorišče kresovanja, fante zvečer čaka še pobiranje jajc po Gaberkah. Po napornih prvomajskih praznikih si mladinci po navadi vzamejo prosto, saj se takrat bliža konec šole, ki mu sledijo še poletne počitnice. Dejavnosti bodo zato zopet pričeli v jeseni, ko bosta organizirana izlet in piknik za člane društva. Če bo zima polna snega in mraza, pa bomo zopet lahko videli tekmo v smučarskih skokih in veleslalomu na Jeričevem bregu pri gaberški cerkvi.

V mladinskih vrstah se generacije hitro menja, saj je članstvo omejeno tudi s starostjo posameznikov. Kot večina društev je tudi Mladinsko društvo Gaberke imelo v svojih vrstah kar nekaj neaktivnih članov, zato so se odločili članstvo malo prevetriti. Številčnost društva se namreč ni izražala pri občasnih delovnih akcijah, saj je v njih navadno sodelovalo le malo enih in istih članov. Poleg odpustitve neaktivnih članov pa so gaberški mladinci v svoje vrste privabili tudi osem novih članov, polnih idej in energije.

A. Grudnik

Občni zbor Športnega društva Gaberke

Med zadnjimi društvi v Gaberkah je svoj občni zbor sredi aprila pripravilo še Športno društvo Gaberke. To je majhno društvo v Gaberkah, saj šteje le 22 članov, ki pa so skoraj vsi aktivni, kar se pozna tudi pri športnih dejavnostih, ki jih društvo organizira. Predsed-



Foto: A. Grudnik

nik Bojan Andrejč je predstavil plan dela za leto 2007. Z aprilom se bosta pričeli kolesarski A in B transverzali, zaključek katerih bo 30. septembra. Junija se bo pri Virbniku pričela odbojka na mivki, prav tako pa bo letna rekreacija organizirana na gaberskem igrišču, kjer bosta izvedena tudi turnir v malem nogometu med zaselki in turnir v košarki. Oktobra bo organiziran pohod po mejah okoli Gaberk. Novembra pa se prične aerobika za krajanke in namizni tenis za starejše krajanke. V januarju oz. ko bo dovolj snega, pa bodo skupaj z MDG organizirali zimske igre na Jeričevem bregu. Februarja bo še turnir v šahu, s tem pa se konča uradni plan dela za tekoče leto.

Letos so imeli tudi volilno leto, izvolili pa so novega starega predsednika Bojana Andrejča, poleg tega pa so naredili menjave v upravnem in nadzornem odboru.

A. Grudnik

Letni zbor veteranov OZ VVS Velenje

Preko 650 članic in članov v Območnem združenju veteranov vojne za Slovenijo Velenje. Številne aktivnosti v minulem in letošnjem letu

Zveza veteranov vojne za Slovenijo leta 1991 je domoljubna, nestrankska, nepridobitna in nevladna samostojna zveza društev območnih združenj veteranov vojne za Slovenijo. V tej organizaciji so združene tiste udeležence in udeleženci vojne za Slovenijo, ki so, ne glede na politična in svetovnonazorska prepričanja, kot pripadnice in pripadniki enot Teritorialne obrambe, enot organov za notranje zadeve, enot Narodne in Civilne zaščite, enot za zveze, prostovoljke in prostovoljci, ki so aktivno sodelovali v pripravah na vojno oziroma neposrednih aktivnostih v vojni za ubranitev samostojne in neodvisne Republike Slovenije v obdobju od 17. maja do 26. oktobra 1991. V 55 območnih združenjih te organizacije po vsej Sloveniji je bilo na prvi dan letošnjega leta vključenih 25.835 članic in članov, od tega nekaj čez 650 v Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Velenje, ki združuje svoje člane iz treh občin Upravne enote Velenje.

Ta šaleška organizacija veteranov je konec aprila (19. 4. 2007) opravila svoj uspešni redni letni zbor veteranov, kajti zbora se je v prostorih dvorane PGD Šalek udeležilo čez sto članic in članov Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Velenje in številni gostje: predstavniki sosednjih OZ VVS Zahodnoštajerske pokrajine,



Foto: Arhiv

predstavniki Pokrajinskega odbora ZVVS Celje, predstavnik 38. VTP Celje, podžupan Občine Šmartno ob Paki, predstavniki krajevne skupnosti Šalek in drugi.

Uvodnemu pozdravu predsednika OZ VVS Staneta Tepeja je sledilo simbolno veteransko dejanje v spomin padlim in svojem vojne za Slovenijo. Poročila preteklega leta so podali predsednik, nadzorni odbor in blagajnik. Predsednik združenja Stane Tepej je v poročilu predstavil aktivnosti minulega leta, ki so bile v znamenju 15. obletnice osamosvojitve Republike Slovenije. Poudaril je, da so bili lani člani in članice združenja uspešni in aktivni na vseh področjih, v vseh treh občinah, ki jih pokriva območno združenje. Med najpomembnejše spadajo: pomoč pri pripravi proslave in razstave ob 15. obletnici odhoda zadnjega vojaka JA iz naše države, številni obiski veteranskih srečanj po vsej Sloveniji, udeležba na veteranskih športnih igrah, pohodih in ostalih aktivnostih.

Med načrti za leto 2007 so tudi številne aktivnosti usmerjene k članom, je povedal predsednik OZ VVS Stane Tepej, a tudi k ostalim občanom, ki bi jim pomagali uresničevati cilj: zbiranje gradiva o vojni leta 1991 v našem okolju. Svoje izsledke pa želijo izdati v Zborniku o zgodovinskih dogodkih tistega leta. V načrtu imajo še številna spominska in ostala športna in družabna druženja, enodnevnimi izlet ter razstave. Potrdili so poročilo o delu in finančno poslovanje v preteklem letu ter sprejeli program dela za leto 2007. Uskladili in potrdili so tudi temeljni akt Pravil območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Velenje v skladu z novim Zakonom o društvih.

Zasluznim članom so bila podeljena priznanja, izkaznice ZVVS pa novim članom združenja. Uradni del je zaključil Veteranski pevski duet. Po končani prireditvi so bili vsi prisotni povabljeni na klepet ob kapljici in prigrizkih.

Zdenko Zajc

V Belih Vodah bodo kegljali

V torek, 15. maja so pod pokroviteljstvom Medobčinske zveze društva upokojencev Velenje, odprli kegljišče s kroglo na vrvi v Belih Vodah. To je že osmo na območju DU Šoštanj in zadnje, ki ga je še sofinancirala MZDU.

Kegljišče so odprli predsednik KS Bele Vode Gregor Petkovnik, podpredsednik MZDU in obnem predsednik DU Šoštanj Leopold Kušar in predsednik PO Bele Vode Martin Vačun.

V tekmovalju osmih ekip iz petih DU, se je najbolj odrezala ženska ekipa iz PO Zavodnje. Za



Foto: Arhiv

uspešno odprtje kegljišča imajo poleg MZDU največ zaslug krajevna skupnost, Kulturno športno društvo Vulkan in upokojenci PO Bele Vode.

Po končanem tekmovanju so se vsi prisotni okrepčali z bogračem in pijačo. Za dobro volje pa je poskrbel Jodlar Lojze.

Po zapiskih uredil tajnik društva
Stanislav Mazej

Kljub zeleni zimi zadovoljni s sezono

Z velikonočnim ponedeljkom, to je 9. aprila, so na RTC Golte zaključili zimsko sezono. Trenutno se že pospešeno pripravljajo na poletne goste in imajo zaprto. Od 27. aprila do 6. maja bodo normalno obratovali, nato pa se bodo spet posvetili vzdrževalnim delom. Poletno sezono bodo pričeli v drugi polovici junija. »Seveda pa smo za napovedane skupine pripravljene kadar koli. V najkrajšem času lahko nudimo gostom kompletne storitve, ki jih želijo,« pravi direktor Ernest Kovač.

Njihovo poslovno leto ni enako koledarskemu. »Odločili smo se, da bo poslovno leto teklo od maja do maja in tako zajelo eno zimsko in eno letno sezono. Tako je veliko lažje preverjati rezultate. Čeprav bilance še niso dokončne, lahko rečem, da nismo poslovali z izgubo, kljub temu da nam jo je zima dobro zagodla. Zimsko sezono smo pričeli 23. decembra in smo imeli do 9. aprila skupaj 108 obratovalnih dni, naštehi pa smo 50.000 obiskovalcev. Za primerjavo: prejšnjo sezono smo začeli že 3. decembra in naštehi 80.000 obiskovalcev v 137 obratovalnih dneh,« je povedal Kovač.

Lani so prenovili nekaj sob in usposobili savno, pokrili teraso in tako pridobili precej novih sedežev za restavracijo. Odločili so se, da bodo nekaj prenočišč namenili tudi imetnikom planinskih izkaznic z običajnimi popusti. Sicer so gostili kar nekaj tekmovanj, kot je tisto za svinjsko glavo in tekmovanje znanih glasbenikov, v sodelovanju z Osnovno šolo Nazarje pa so začeli akcijo Naučimo se smučati, ki jo nameravajo razširiti še na ostale osnovne šole v SA-ŠA regiji. Akcija prinaša popolnoma brezplačno učenje smučanja in po potrebi sponojo kompletne smučarske opreme za učence 5. razredov osnovne šole.

Že v prejšnji zimi so skupaj s Smučarskim društvom Beli zajec začeli ponujati smučanje tudi za slepe smučarje. S tem so nadaljevali in javna zahvala zadovoljnih smučarjev v Savinjskih novicah je znak, da so v akcijo zares vložili veliko prijaznosti.



Foto: Marija Lebar

Kot rečeno, bodo v sodelovanju z Mozirskim gajem med prvomajskimi prazniki obiskovalcem med drugim ponujali ogled Alpskega vrta.

Tudi poletna sezona, ki se bo začela sredi junija, kaže trend naraščanja obiskovalcev. Tako so lani z različnimi prireditvami, kolesarjenjem in pohodi privabili okoli 5000 obiskovalcev več kot poleti 2005. Za letos pripravljajo kar nekaj novosti. Med drugim bodo ponudili tako imenovana »gorska kosila«. Zelo ugodna cena vsebuje prevoz z žičnico in kosilo v hotelu.

»Našim obiskovalcem je na voljo spletna anketa, ki je dobro obiskana. Kar 90 odstotkov sodelujočih je z našimi storitvami zadovoljnih. Zato se bomo trudili še naprej. Imamo še veliko idej in načrtov. Med drugim bi radi pričeli s prvomajskimi druženji Mozirjanov in drugih obiskovalcev iz SA-ŠA regije na Golteh, saj je takrat v kapelici tudi maša. Razmišljamo o tekmovalno družabnem srečanju, ki naj bi postalo tradicionalno,« zaključuje direktor RTC Kovač.

Marija Lebar

Ples maturantov z belimi dežniki v Velenju

Plesna zveza Slovenije je v sodelovanju s Plesno šolo Devžej iz Mislinje ter Šolskim centrom Velenje priredila na Titovem trgu v Velenju plesno Ulično četvorko 07 - Quadrille dance festival kot druženje slovenskih in tujih maturantov. V tem največjem plesu, ki je tudi v Velenju vsakoletna atrakcija, je letos nastopilo 316 plesalcev in plesalk, ob koncu pa so se jim pridružili tudi devetošolci iz osnovnih šol Livača, Mihe Pintarja Toleda in Gustava Šilaha.



Foto: Jože Miklavc

Letošnja plesna prireditev, ki se je potegovala za Guinnessov rekord, je iz Slovenije ponesla kulturno poslanstvo tudi v Avstrijo, Italijo, Hrvaško, Madžarsko, Bosno in Hercegovino, Makedonijo ter Srbijo in Črno goro. Pod pokroviteljstvom Plesne zveze Slovenije in v organizaciji desetih plesnih šol ter plesne šole Urška d. o. o. se je od-

vijala na 67 mestih dvanajstih držav. V petek, 18. maja, točno opoldne so na radijskih valovih posredovali znamenito Straussovo četvorko iz Netopirja, hkrati pa je v Sloveniji in številnih drugih sosednjih državah zaplesalo več tisoč mladih.

Jože Miklavc

Novo v Šoštanju

Avtopravnica in servis avtogum

V mesecu marcu je začela v Šoštanju obratovati tudi avtopralnica. Tudi pravim zato, ker deluje v sklopu sorodnih dejavnosti, ki jih vodi Rudi Vrčkovnik mlajši. Vrsta, ki je pred štirimi vhodi v delavnico je zgovoren dokaz, da je Šoštanj to rabil. Zagotovo pa k dobremu obisku pripomore ime samo, kajti »firma« Vrčkovnik je v našem okolju že dobro znana in uveljavljena znamka za kvalitetno in dobro delo. Začetki segajo v leto 1988 v Florjan pri Šoštanju, k Rudiju starejšemu, ki je odprl popoldansko obrt montaže gum. Posle, ki jih je v sedmih letih dela, spretno uvedel oče, je po letu 1995 uspešno nadaljeval sin Rudi, ki je zaključil šolanje na srednji šoli strojništva.



Foto: Milojka Komprej

Seveda prinese novo vodstvo tudi nove poglede in želje in Rudi mlajši je z namenom širitve dejavnosti kupil zemljišče v Šoštanju. Prvotna lokacija je bila zaradi interesov občine zamenjana za sedanjo, na Primorski cesti, kjer so v novembru 2003 pričeli z gradnjo. In so zgradili. Lep in sodoben, ter po vsej verjetnosti tudi racionalen objekt, v katerem opravljajo prodajo, montažo in vulkanizacijo pnevmatik, prodajo aluplatišč znanih firm, kot so Allesio, Rial, Alutec, Aez, Dotz in Fezent in pnevmatik za motorje ter avtomatsko in specializirano čiščenje ter poliranje avtomobilov. V kompleksu boste našli tudi bar, tako, da bo čakanje na storitve lažje. Čakalne vrste sicer so, vendar ima Vrčkovnik, trgovina in servis z avtoplačši in alu plašči ter avtopralnica, kakršen je uraden naziv, zaposlene še tri dodatne moči, ki uspešno obvladujejo delo. Pri opravih in tudi svetovanju jih boste vsak da našli od 08. do 18. ob sobotah pa od 08. do 13. V kratkem pa bo, po zagotovitvi Rudija Vrčkovnika mlajšega, avtopralnica obratovala tudi ob nedeljah.

Reklama? Propaganda? Pohvala? Zakaj ne! V Šoštanju smo veseli razvoja. K njemu pripomorejo prav takšni, kot so Vrčkovnikovi.

Milojka Komprej

Za moje zdravje gre - darujem za CT.

Bolnišnica Topolšica podaljšala zbiranje sredstev za CT aparat do konca leta 2007

Bolnišnica Topolšica je 23. 4. 2007 organizirala 3. novinarsko konferenco o poteku akcije za nakup CT aparata. Direktor bolnišnice prim. Janez Poles je predstavil dosedanje dosežke akcije, ki poteka od septembra 2006 pod okriljem Univerze za III. življenjsko obdobje Velenje in Medobčinske zveze društev upokojencev Velenje. Do konca aprila je bilo zbranih le 263.173,63 EUR, kar predstavlja petino vrednosti naložbe (1,3 milijona EUR). Ker so pričakovali, da bodo zbrali več sredstev, računajo pa tudi na pomoč še nekaterih večjih družb, so se v Bolnišnici Topolšica odločili, da bodo akcijo podaljšali do konca leta 2007.

Med prvimi večjimi donatorji so bili: TEŠ, Holding slovenskih elektrarn in Rednak, d.o.o. iz Florjana pri Šoštanju. Odmeven je bil tudi dobrodelen koncert Bolero 2007 v Velenju. Akciji so se z donacijami slik pridružili likovniki iz Slovenske Bistrice, šaleški likovniki in slikar iz Mozirja s samostojno prodajno razstavo. Nakup sodobne diagnostične naprave v Bolnišnici Topolšica so podprli tudi šaleški študentje, ki so sredstva za

CT aparat zbirali na Akademskem plesu. Donirala je tudi Kmetijska zadruga Šaleške doline, d.o.o., Šoštanj.

Premogovnik Velenje bo doniral 30.000 EUR, v Bolnišnici Topolšica pa upajo tudi na dogovor za donacijo z Gorenjem, Vegradom in nekaterimi drugimi večjimi družbami, ki se doslej še niso odzvale. Mestna občina Velenje bo donirala 40.000 EUR, podporo pa so zagotovili tudi župani občin v Zgornjesavinjski dolini. Bolnišnica Topolšica je razposlala tudi preko 120.000 vabil s položnicami na naslove gospodinjstev in pravnih subjektov s širšega celjskega območja in tudi dela Koroške, vendar je bil odziv slab.

V akcijo so se vključile tudi banke. SKB banka je ob otvoritvi nove poslovalnice v Velenju darovala Bolnišnici Topolšica 2.000 EUR. Na 3. novinarski konferenci je direktorica NLB Podružnice Savinjsko-Šaleška mag. Lidija Dovšak Bolnišnici Topolšica izročila vrednostni ček v višini 8.000 EUR, ki je skupni prispevek vseh družb NLB Skupine v Savinjsko-Šaleški regiji. Dovškova je povedala, da so pri NLB omogočili tudi oprostitev provizije za nakazilo prispevka za CT na bančnem okencu, prek NLB Klikla in NLB Teledoma. Do konca septembra 2007 bodo v vseh poslovalnicah NLB Podružnice Savinjsko-Šaleška na voljo zbiralniki z napisom "Darujte za CT Bolnišnici Topolšica - Vem zakaj!", kamor lahko posamezniki prispevajo denarna sredstva za nakup CT aparata.

V okviru akcije za CT za Bolnišnico Topolšica konec junija v Velenju načrtujejo še veliki koncert za mlade. Dogovarjajo se za nastop skupine



Foto: Berivka

prim. Janez Poles in mag. Lidija Dovšak ob izročitvi vrednostnega čeka za nakup CT aparata.

Siddartha, k sodelovanju pa bodo povabili tudi glasbene ustvarjalce iz Šaleške doline: Res Nullius, Robert Goter, 6 Pack Čukur, Šank Rock, Natalija Verboten, Irena Vrčkovnik, skupina Koleda, glasbeniki Glasbene šole Velenje in drugi. Pričakujejo preko 3.000 mladih. Koncert naj bi postal tradicionalen.

V Bolnišnici Topolšica pričakujejo, da bodo zbrali vsaj tretjino sredstev. Preostanek bodo zagotovili iz drugih virov. Nakup CT aparata se predvideva še letos. V postopku javnega naročanja se bodo odločili za najboljšo in cenovno najbolj ugodno ponudbo.

Berivka

TV programi za vse okuse



Ugodni internet paketi



že od
12€ 2.875,68 SIT

Kličite ceneje z UPC Telemachovo digitalno telefonijo



že od
3,95€ 946 SIT

Celovita ponudba za vaš dom!

Kabelska televizija Vam že danes mogoča nadgradnjo vseh najsodobnejših komunikacijskih storitev – digitalne televizije, interneta, telefonije in mnogih dodatnih storitev kot so varnostni paket, povečanje hitrosti od uporabnika, ipd. Ne odlašajte in postanite član družine UPC Telemach. Čaka vas obilo ugodnosti, prijaznih svetovalcev, pomoči na domu in izobraževanja o najnovejših tehnologijah.

In seveda prihranek stroškov, saj boste prejeli samo en račun.

Za vse dodatne informacije smo vam na voljo na brezplačni telefonski številki **080 22 88**

UPC
TELEMACH

GOPARKI

Kjer je na ogled zgodovina Zemlje

Besedilo in fotografije: Martina Pečnik

24. maja obeležujemo evropski dan parkov. Parki so zavarovana območja v predelih, kjer je ohranjena narava, bogata kulturna dediščina ali pa območje izstopa po kakšni drugi naravni ali družbeni posebnosti. V Evropi in svetu postaja vse bolj zanimiv koncept geoparkov, ki varuje geološko dediščino in spodbuja razvoj »geo-turizma«.

Geološka dediščina

Geologija je veda o zgodovini Zemlje in njenem razvoju skozi davno preteklost do današnji dni. Skozi geološko zgodovino so se na Zemlji in pod njenim površjem odvijali številni procesi nastajanja in preoblikovanja kamnin. V želji, da bi razumeli, kako je nastala Zemlja ter kako in zakaj se je preoblikovalo in se še preoblikuje njeno površje, človek že dolgo raziskuje sestavo in delovanje planeta. Z izsledki svojih raziskovanj je sestavil zgodbo, ki pojasnjuje mnoga vprašanja. Številne – najlepše, najbolj prepričljive in zgovorne dokaze o geoloških procesih, ki so oblikovali slovensko ozemlje, varujemo kot našo geološko naravno dediščino. Ta je na ogled vsepovsod okrog nas, če le znamo pozorno opazovati našo okolico. Spoznavanje geološke dediščine je na prvi pogled precej zahtevna in za večino ljudi nepriljučna naloga. Običajno nas namreč ne zanimajo morski polžki, odtisnjeni v kamen neke daljne geološke dobe. Če pa nam kdo na enostaven in zanimiv način posreduje »geološko zgodbo«, nas spoznavanje geološke dediščine lahko celo pritegne na obisk v kakšen geološko zanimiv kraj.

Geoparki

Organizacija združenih narodov je v Konvenciji o varovanju naravne in kulturne dediščine (1972) zapisala kriterije za izbor svetovno pomembne dediščine, med katero prištevata tudi geološko dediščino. Predeli, ki jih izbere Unesco za svoja območja, imajo znamenitosti, ki so izstopajoče

v svetovnem merilu in so posebnega pomena za znanost in ohranjanje planeta. Po podatkih iz leta 2001 jih je izmed 690 Unesco območij 20 izbranih zaradi posebnih geoloških vrednosti. Med njimi je znameniti Grand Canyon, Yellowstone in Yosemite v ZDA, Veliki koralni greben in skala Uluru v Avstraliji ter Havajski vulkanski otoki. Ob prepoznavanju pomena geološke dediščine se je nato porodila ideja o geoparkih, ki je konec 90. zaživela v Evropi. Evropska mreža geoparkov se je osnovala leta 2000 na pobudo geoparkov iz Francije, Nemčije, Španije in Grčije. Do danes se je v mrežo Evropskih geoparkov vključilo že čez 30 geoparkov. Geopark predstavlja območje, v katerem se nahaja geološka dediščina evropskega pomena in katero ima pripravljeno strategijo razvoja, ki deluje v skladu z načeli trajnostnega razvoja. Območje geoparka mora imeti jasno določeno mejo in mora pokrivati zadostno površino, da se lahko zagotovi ustrezen ekonomski razvoj. Obsegati mora zadostno število geoloških objektov ali območij posebnega pomena za znanost, imeti mora geološke objekte, ki so izjemno redki, posebne estetske ali izobraževalne vrednosti. Ob podelitvi tega statusa se geopark pridruži evropski

Geo-turizem: ker je geologija običajno manj privlačna tema, so se pri geološki znamenitosti na Škotskem odločili, da jo predstavijo v obliki stripa. Geo-točka privablja v samotno območje številne obiskovalce, ki so navdušeni nad izvirnostjo predstavitev geoloških posebnosti območja.

mreži, katere glavni cilj je uveljavljanje trajnostnega razvoja na osnovi geološke dediščine, predvsem preko razvijanja t. i. geo-turizma.

Geoparki pri nas

V Sloveniji ima status geološke naravne vrednote 686 objektov ali območij, kar predstavlja 10,5 % vseh naravnih vrednot oz. znamenitosti v Sloveniji. Pod Unesco zaščito so uvrščene Škocjanske jame, kar jih postavlja ob bok preostalim svetovnim znamenitostim, kot so ameriški Yellowstone, Grand Canyon in drugi. Zavarovanih območij, ki bi se imenovala geopark in bi delovala na osnovi geo-turizma, pa pri nas nimamo. Pred leti so bile pobude za ustanovitev geoparka na širšem območju Rudnika svinca in cinka Mežica. V geološko izredno pestrem območju je bogata zgodovina rudarjenja, urejen je turistični rudnik, številna

so nahajališča fosilov in mineralov v rudarskih objektih in na površju, v širši okolici so zanimivi kraški pojavi (snežnice, ledenice, paleontološke postojanke – Potočka zijalka, jame – Snežna jama na Raduhi), območje je v geološki coni periadriatskega šiva – stičišče evrazijske in afriške tektonske plošče, kar se navezuje na sledove vulkanskega delovanja na Smrekovcu, ipd. Novejše pobude so tudi na širšem območju Rudnika živega srebra Idrija. Poleg teh bi bil zanimiv še slovenski Kras, kjer so se odvijala prva znanstvena raziskovanja kraških pojavov in ime »Kras« in njegove pojave ponesla v širni svet in svetovno znanost. Nenazadnje ima izredno zanimivo geološko zgodovino tudi Šaleška dolina, v povezavi s Smrekovcem in Mežiško dolino tvori bogato geološko dediščino in predstavlja velik potencial za razvoj geo-turizma.





Pomlad je lahko nevaren čas

Besedilo in fotografije: Marija Lebar

V galeriji Osrednje knjižnice Mozirje so v četrtek zvečer slovesno odprli razstavo fotokluba Flosar z Ljubnega. Klub, ki povezuje fotografe skoraj iz vse Slovenije, predvsem pa iz Zgornje Savinjske doline, so ustanovili pred manj kot enim letom. Člani pa se še posebej ukvarjajo z naravoslovno fotografijo. Predsednik kluba Flosar je Milan Cerar z Ljubnega, ki je tudi bralcem LISTA znan po svojih občutenih fotografijah živali, sicer pa je član odbora Naravovarstvene zveze Smrekovec.

Na odprtju razstave je spregovoril tudi eden od ustanoviteljev Digitalne akademije iz Ljubljane in njen fotograf Bojan Dobravc. Med drugim je povedal, kako pomembna je v današnjem svetu sporočilnost fotografije zlasti s tematiko iz narave. Saj od narave vse bolj odtujenemu urbanemu prebivalcu prikaže majhen delček življenja na način, ki sporoča, da je objekt - žival ali rastlina - vreden ogleda. In ne samo to, da je, še tako majhen, neznatni in neugleden (kot sta polž ali žaba) vreden fotografovega potrpljenja in njegove pozornosti. In če fotografuje, potem tudi gledalčeve.

Poleg tega, da v gledalčevih očeh dviga vrednost segmenta iz narave in je torej sporočilna, pa ima fotografija tudi dokumentarno vrednost. Ostala bo kot materialni dokaz zanamcem, kar je v svetu, kjer vsak dan izgine nepregledna vrsta živih bitij za vedno, gotovo neprecenljivo. Ljudje smo pač taki, da v vsakdanjem življenju čestokrat preveč hitimo, fotografija pa zamrzne trenutek življenja, ustavi čas in nam pokaže lepoto nekega utrinka, ki ga sicer morda ne bi opazili. Ravno zato si je mozirsko razstavo vredno ogledati.

Predsednik novega fotokluba nam je po odprtju razstave povedal, da so nekateri člani hkrati tudi čla-

ni fotokluba Diana. Oboji so se tudi letos konec aprila podali v Smrekovško pogorje, da bi tam posneli velikega divjega petelina in ruševca pri njunem svatbenem petju in plesu. O lanskoletnem poskusu smo bralce seznanili tudi na naših straneh. Tako letos kot lani pa je bilo iskanje dobrih posnetkov zaman. Fotolovci so lani menili, da je odsotnosti petelina in ruševca z rastišč botrovala huda zima in obilica snega. No, letošnja zima je bila lanski pravo nasprotje, petelina pa vseeno ni bilo. Tako Cerar domneva, da se petelin umika in izginja tudi iz smrekovških gozdov, kjer smo dolgo še imeli krepko populacijo teh gozdnih kur - največjo strnjeno v Evropi.

Ob tem Cerar predvideva, strinjajo pa se tudi ostali naravovarstveniki, da je vzrok iskati v nenehnem nemiru, ko se živali zaradi strahu in stresa umikajo in pri tem izgubljajo dragoceno energijo. Poleg tega nimajo možnosti v miru izvaliti mladičev - kebkov. Od teh še v ugodnih razmerah ostane živa in odraste samo ena tretjina prvotnega gnezda, saj vreme in naravni plenilci terjajo dovolj visok davek in s tem skrbijo za naravno selekcijo vrste.

Velikokrat smo že pisali o tem, morda so bralci že naveličani, a barbarsko ravnanje nekaterih upo-

rabnikov posebnih motornih vozil je nedopustno. Zlasti o voznjeh z motornimi sankami in štirikolesniki po brezpotjih naših gora ne moremo reči nič vzpodbudnega. Kljub lani sprejetim predpisom o uporabi teh prometnih sredstev se stanje iz dneva v dan slabša, saj so kazni naravnost smešne. Stanje na tem področju je v naši državi kaotično. V tujini prekršku sledi odvzem (dragega) vozila, pri nas o tem še ne razmišljajo. Prav tako je premalo (ali nič) paznikov oziroma pooblaščenih oseb, ki bi imele potrebne pristojnosti, policija pa je navadno od prizorišč preveč oddaljena. Saj

se vandalizem dogaja večinoma v krajinskih parkih in na območjih Nature 2000, na teže dostopnih predelih.

V upanju na izboljšanje stanja so člani Naravovarstvene zveze Smrekovec v začetku letošnjega leta podali prijave o prekrških skupaj z nekaterimi materialnimi dokazi na kar osem naslovov inšpekcij in državnih inštitucij. Na odgovor še čakajo.

Pa niso samo ti prekrškarji tisti, ki uničujejo naravo. Pomlad je nevaren čas za živali, zlasti za mladiče. To še posebej velja za srnjad, saj polega mladiče ravno v tem času.



Srna ima po navadi enega, redkeje dva mladiča. Živalco varuje samo njena barva in nagon, da ob vsaki nevarnosti otrpne in miruje. Toda povsod se klatijo psi in preganjajo ter trgajo srnjad. Pa to niso neznanji psi! Ne, to so naši, vaši in sosedovi psi, ki bi morali v tem času nujno biti na povodcih. Namesto tega pa jih spuščamo, da divjajo po obrobju gozdov, trgajo in preganjajo nemočne mladiče. In to se dogaja kljub nenehnim opozorilom lovcev in drugih ljubiteljev narave. In če takega lastnika obzirno opozoriš na problem, te zavrne z besedami: »Kje pa, naš pes že ni tak!« Pa je! V psu in mački – ki zlasti med ptiči in manjšimi živalmi v naravi delajo hudo škodo – še vedno živi davni nagon preživetja. Zato je človek in lastnik tisti, ki je dolžan ravnati pravilno in omogočiti divjadi vsaj v času poleganja mladičev mir.

Že tako se žrtvam ni mogoče izogniti. Ste kdaj spomnili prešteli neznansko število povozenih žab? Ali pa povozenih ježev? V prometu konča brez števila srnjadi in celo kak medved se znajde vmes. A voznikov nihče ne obsoja zaradi tega, nihče ne preverja hitrosti. V izogib tem žrtvah so lovci marsikje poleg ostale prometne signalizacije, ki opozarja na divjad na cesti, namestili še posebna opozorila v obliki srnjakove silhuete. Kljub temu je v letu 2005 na naših cestah izgubilo življenje več kot štiri tisoč (4000) srnjadi. To velja samo za žrtve prometa. Ostale izgube, kot so pogini zaradi bolezni, oslabelosti zaradi nemira, raztrganih od psov in naravnih plenilcev (ris, volk, medved), niso zajete v tej številu.

Tukaj pa so še izgube v kmetijstvu, zlasti pri košnji, ki se jim je včasih s pravilnim načinom košnje vendarle mogoče izogniti. In kljub opozorilom so tu še vedno neosveščeni sprehajalci in pohodniki, ki jemljejo na videz osirotele ljubke »bambije« s seboj. A mati ne zapusti mladiča. Gotovo je kje v bližini, zato je treba živali pustiti tam, kjer so. Vsak izmed nas lahko pripomore k izboljšanju stanja. Če ne z drugim, pa s pozitivno naravnostjo in širjenjem razumevanja vrednot naravne dediščine. ■

Izdelava gozdnogospodarskega načrta za gozdove okoli Velenja

Osnovna naloga odseka za gozdnogospodarsko načrtovanje je, kot že samo ime pove, izdelava gozdnogospodarskih načrtov. V desetletju izdelamo gozdnogospodarske načrte za vse gozdnogospodarske enote v območju in območni načrt, ki nas usmerja pri delu v posameznih enotah. Gozdnogospodarsko območje Nazarje sestavlja 5 gozdnogospodarskih enot v Zgornji Savinjski dolini, v Šaleški dolini pa sta enoti Bele Vode in Velenje. Gozdnogospodarske enote (ali GGE) so zaokrožene naravne enote, ki obsegajo več katastrskih občin (in površino od 5.000 do 9.000 ha gozdov).

Glavne terenske naloge pri izdelavi načrta enote so naslednje:

- obnavljanje mej oddelkov in odsekov,
- meritve lesne zaloge in prirastka,
- opisi sestojev z načrtovanim najvišjim možnim posekom in potrebnimi gojitvenimi deli.



Foto: Arhiv

V letošnjem letu opravljamo terenska dela v gozdovih GGE Velenje, ki obsega večji del Mestne občine Velenje (vse razen Vinske Gore), celotno Občino Šmartno ob Paki in del Občine Šoštanj (Šoštanj, Lokovica in Gaberke). S terenskimi deli smo že začeli, predvidoma pa bodo končana do konca jeseni.

Za meritve lesne zaloge in prirastka uporabljamo metodo stalnih vzorčnih ploskev, ki je namenjena za trajno spremljavo razvoja gozdov. Pri mejah oddelkov in odsekov bomo začeli z obnavljanjem tam, kjer so stare oznake še vidne. Kjer starih oznak mej ni ali so slabo vidne, mej ne moremo ugotoviti brez sodelovanja mejašev in revirnega gozdarja.

Ko bo po končanih terenskih delih izdelan osnutek načrta, bomo lastnike gozdov in tudi vso ostalo zainteresirano javnost povabili na javno razgrnitev in obravnavo načrta.

Gozdovi okoli mesta Velenje so nepogrešljiv del te močno urbanizirane krajine. Gozdovi zelenega pasu blažijo negativne vplive onesnaženosti in hrupa, so območja za rekreacijo in opravljajo še druge javne vloge. Tudi gozdovi po hribovitem obrobju imajo poleg pridelave lesa poudarjene ekološke in socialne funkcije. Zato si moramo skupaj prizadevati za njihovo varovanje in načrtno gozdarjenje, ki upošteva večnamensko vlogo gozda. ■

mag. Vid Preložnik

Zaključek akcije »Zemljo so nam posodili otroci«

Tik pred mednarodnim dnevom Zemlje, 21. aprila, so na slovesnosti podelili nagrade najboljšim v letošnji akciji Zemljo so nam posodili otroci. Organizira jo Agencija za okolje Republike Slovenije (ARSO) v sodelovanju z Zvezo prijateljev mladine Slovenije. Nagrade so podelili v štirih kategorijah, zmagovalka akcije pa je postala Logarska dolina d.o.o.



Foto: Arhiv

Akcija se je pričela februarja, v njej pa je sodelovalo 45 slovenskih osnovnih in srednjih šol, ki so za nagrade nominirale 74 pravnih in fizičnih oseb. Komisija, sestavljena iz strokovnjakov ARSO in predstavnikov mladih, je poleg zmagovalcev v štirih kategorijah razglasila zmagovalca celotne akcije. Ta častni naslov je pripadel podjetju Logarska dolina d. o. o., podjetje za razvoj Logarske doline iz Solčave. Podjetje so za sodelovanje v akciji predlagali dijaki Šolskega centra Celje.

»Več kot 1/3 slovenskega ozemlja je v zavarovanem območju Natura 2000. Upravljalci so večinoma javni zavodi, financirani iz proračuna. V Logarski dolini pa so uspešno dokazali, da se z naravnimi lepotami da uspešno upravljati brez pomoči države ali občin. Družba Logarska dolina d.o.o. je bila v ožjem izboru v vseh štirih kategorijah med najvišje ocenjenimi nominiranci.

Skrbijo za trajnostni razvoj Krajinskega parka Logarska dolina in predvsem z aktivnim sodelovanjem domačinov v razvojnem načrtovanju omogočajo stroškovno učinkovitost in usklajevanje dejavnosti od kmetijstva do turizma, ki ne obremenjujejo naravnega okolja v enem od biserov slovenskih Alp.

Podjetje Logarska dolina je med tistimi, za katere lahko s ponosom trdimo, da so dokazali, da imajo pravo strategijo v razvojnem področju upravljanja in ohranjanja slovenske naravne dediščine. Komisija je prepričana, da bodo svoje izkušnje, znanja in ideje znali deliti tudi z drugimi v Sloveniji, ki so pri podobnih dejavnostih manj uspešni. Zato komisija podjetje Logarska dolina d. o. o. so glasno razglašala za zmagovalca letošnje akcije Zemljo so nam posodili otroci.« Tako so zapisali v obrazložitvi.

Marko Slapnik iz družbe Logarska nam je povedal, da priznanje pomeni potrditev pravilnosti njihove naravovarstvene usmeritve. V tem smislu pa je tudi obveza za prihodnje. ■

Marija Lebar

Čez ovčji gnoj ga ni!

Zapísala Spela Janežič / Ilustracije: Rok Poles



V sredini maja je bilo običajno že dovolj toplo, da so gnali ovce na pašo v planino, kjer so ostale do kvartnega tedna v jeseni. V naših krajih so bili za ovce zadolženi večinoma otroci. Nekateri so šele komaj dobro shodili, »b'li so še čist' kurji, pa so mogli it.« Vsak dan pred svitom so morali v planino, spustiti ovce na pašo, jih proti večeru poiskati in spraviti nazaj v hlev v planini, »da se je gnoj delal«. Ovčji gnoj je bil namreč najboljše gnojilo, posebno za krompir. Včasih so ovce redili torej zaradi gnoja, predvsem pa za volno in ne toliko zaradi ovčjega mesa. Naenkrat so ovčji pastirci sami skrbeli tudi za sto ovac.

Kmetje in najemniki v nižjih predelih, ki so imeli ovce in pretežno obdelovalno zemljo, so se dogovorili z višinskimi kmeti, ki so imeli dovolj pašnih površin, da jim priženejo ovce v pašo. Za

vsako pašno ovco je bilo potrebno odslužiti z enim dnevom dela. Če so dali v pašo 10 ovc, so morali odrasli oddelati 10 dni. Običajno so ženske pomagale okopavati krompir ali žeti, moški pa ograditi pašnike, če je bilo to potrebno.

Preden so ovce prignali kmetom v pašo, so jih oprali, ostrigli in označili, da so vedeli, katera ovca je njihova. Dogovorili so se za enoten način označevanja; nekateri so ovcam pustili šop volne na določenih delih telesa (na vratu, glavi, repu, hrbtu, ...), ali jim prizrezali repe na različne dolžine. Drugi so jih označevali z luknjami v ušesu. Tisti, ki je prignal največ ovc, je naredil eno luknjo, drugi dve, tretji tri itd. Pri Leskovšku v Belih Vodah, kjer so pred drugo svetovno vojno dobili v pašo okrog 90 ovc, jim sploh ni bilo potrebno označevati živali različnih lastnikov, saj je domača pastirica Fanika vsako ovco poznala na videz in nikoli ni imela težav z določitvijo, katera ovca pripada komu.

Najbolj ubogljivi ovci v čredi so za vrat obesili zvonec. Preden so ovce prvič odgnali v planino, so zvonec poškopili z žegnano vodo od sv. Treh kraljev (ko blagoslovijo

Okamenela ovčja pastirica na strmini Kriške gore že stoletja strmi v prepad. Avtorici članka jo je pokazal Tone Goličnik, p. d. Ojsteršek iz Belih Vod.

vodo za živino), da bi ovce prišle vse nazaj in da bi bile zdrave. Ovčji zvonec se je slišal daleč na okoli, živina pa je imela celo takšnega, da se je slišal s Smrekovca do Leskovška v Belih Vodah.

Včasih so se ovce pasle na pašnikih, ograjenih s *turškim* plotom, ki je potekal točno po meji posestva posameznega kmeta. Turški plot je bil niz po dveh nosilcev – v obliki črke »x« prekrizanih hlodov –, ki sta nosila prečno dolgo smrekovo *ranto*. Vendar pogosto tudi takšna ograja za ovce ni bila ovira, da je ne bi preskočile in se pasle v sočnejši sosedovi travi.

Pastirci se niso bali ne divjih živali ne ljudi. Največji strah je bil slabo vreme. Če so ovce zašle na paši, jih je bilo potrebno poiskati. Če je bilo mokro, jih pastirji niso mogli prignati nazaj v hlev. Ovce so se zatekle v zavetje kakšne košate smreke in se od tam niso hotele premakniti. Pastirji so bili nemalokrat premočeni do kosti in marsikdo je staknil kakšno bolezen.

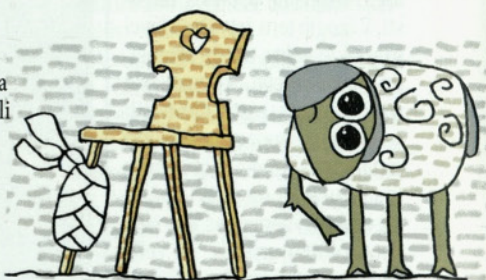
Bolezni pa niso prizanesle niti ovcam. Če si je ovca zlomila nogo, so eno od štirih nog povili stolu, dokler se ovca zlom ni zacelil: »To je bila vera, zato je pomagalo.« Drugi so namazali zlomljeno nogo z gabezovo mastjo ali črnim ogljem in jo povezali z dvema skodlama, da se ovca ni naslanjala na nogo. Če nič od tega ni pomagalo, so morali ovco zaklati. Če pa je imela ovca med parklji *gosenico*, so okrog bolne noge izrezali kos zemlje, na kateri je ovca stala, in ga nataknilo na kol. Ko se je zemlja posušila, je tudi ovca ozdravela. Za dobro prebavo so dajali ovcam kroglice, zbite iz tobaka, česna, kumine in stare masti. Ko so kmetje ob koncu pašne sezone vrnili lastnikom ovce, so te morale biti zdrave in lepo rejene: »Če so bile ovce bolj suhe, jim ni bilo všeč.«

S pašo ovac je povezana tudi pripovedka iz Belih Vod,* ki je še danes ohranjena v spominu domačinov: Na težko dostopnih strminah Kriške gore je pasla ovčice Ojstrska deklica. Ime naj bi ji bilo Urška. Nekoč je sedela na robu prepada in si česala lepe, dolge lase, ko je po

Iz prejšnjega stoletja

ceste skozi Ljubijski graben prišla Marija, mati Božja. V naročju je pestovala dete Jezusa. Visoko v pečevju je zagledala deklico in dejala: »Lejo pastirico, kk lepa je, ko gori v planini ovčice pase!« Deklica ni prepoznala popotnice. Zabrutila ji je: »Lejo Ciganico, ki tam doli po cesti gre!« V trenutku je deklica okamenela, njene ovčice pa tudi. Pečevje je dobilo ime *Deklična peč*. Še danes poldrugi meter viska skala s podobo pastirice ždi strmo nad vrtočlavi prepadom. Vidi se celo glavnik v dekličinih okamenelih laseh. Pravijo, da bo pastirica odrešena šele, ko bo novomašnik iz njenega rodu pel na Sv. Križu novo mašo.

V Zgornjesavinjski dolini je ohranjena drugačna različica pripovedi, ki jo je zapisal Aleksander Videčnik v Zgornjesavinjskih vistorijah: Zala deklica iz Šmihela je pasla ovce na



Kriški gori. Zavedala se je svoje lepote in zato postala ošabna. Vedno je nosila s sabo zrcalce, v katerem se je ogledovala, in glavnik, s katerim se je česala. Nekoč jo je pri tem opazila mimoidoča vila. Vprašala jo je za pot, vendar ji domišljava deklica ni odgovorila. Končno ji je jezna zavpila: »Žena, kaj me briga tvoja pot, pusti me pri miru in pojdi dalje!« Vila jo je pomilovalno pogledala in jezno rekla: »Tako kot stojiš zdaj, boš stala, dokler bo stala Kriška gora.« Deklica je na mestu okamenela.

Pripovedovali sta: Frančiška Urbanc in Marija Rezoničnik.

*Zapisano v knjigi: *Izvir bele vode / The Well of White Water, drobci ljudskega izročila iz Belih Vod v Sloveniji*, avtorjev Š. Janežič in R. Polesa, 2005.

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman Huremović

Lepo in toplo je, skoraj pretoplo in čas brzi kot najhitrejši vlak ... pa ga ni več. Ko spet pride, se zavem da je že mimo. Lahko rečete, da sem sentimentalna ... kaj pa vem.

Prva tokrat je za mlade. **Majda Koren** je napisala dvajset kratkih ilustriranih zgodbic in jih zbrala v knjigi z naslovom *Eva in kozel*.



Eva nima ne hrčka, ne zlate ribice. Ima pa kozla! Čeprav bi ga večina odraslih verjetno imela za navadno plišasto igračo, Eve to ne moti, saj jo razume dosti bolj kot mami in oči skupaj. Njemu lahko vse pove. Najbolj simpatičen je (vsaj zame) tisti odlomek, ko si Eva, hči ločenih staršev, na skrivaj želi in zaupa zvončku željam da bi bila oči in mami spet skupaj. Ker se nimata več rada. Njo pa imata rada. Bo pač malo pri mami in malo pri očiju.

Lušno branje z lepimi ilustracijami Suzi Bricelj.

Založba Mladinska knjiga.

Druga je pretresljiva zgodba z naslovom *Deček, ki je želel spati*. Drogen, majhen deček Nino, ki ne kaže svojih dvanajstih let, se je z edinim premoženjem - kosom lepenke - nastanil pred vrati lekarne v Riu de Janeiru. Odkar mu je umrla mati in je nevihta odpihnila njuno barako, je ostal sam na cesti.



Prešibak in prenežen, da bi se preživljal v razbojniških klapah, na ulici prosi miloščine. Poišče si celo delo, toda grdo opeharjen mora odnehati. Na svoji lepenki čaka kruh, prijazno besedo, pogled, ponujeno roko. Trpkost dneva blaži hrepenenje po noči, ko morda ne prehudo lačen lahko zaspi. V sanjah postane vse mogoče: obisk Jezusa, potovanje na leteči preprogi v Bagdad ...

Deček, ki je želel spati se nam bo naselil v srce in ne bomo ga mogli in ne smeli pozabiti, tako kot nr moremo in ne smemo pozabiti Deklice z vžigalicami, ali Malega Princa.

In kdo je avtor? **Michel Brulé** je eden najbolj prodornih založnikov v kanadski provinci Quebec. Po vsem svetu je zaslovel kot avtor omenjene knjige. Prevedena je že v dvanajst jezikov.

Založba Vale-Novak.

Zakaj? Zakaj ljudje ustrahujejo? Kaj je ustrahovanje? Kdaj se ustrahovanje zgodi? Kaj lahko storimo, da ta pojav preprečimo?

Del odraščanja je, da se znaš izraziti in povedati svoje mnenje o pomembnih vprašanih in temah, kakor je ustrahovanje. Prav tako je to čas odločitev o pomembnih stvareh, ki vplivajo na tvoje življenje zdaj in v prihodnosti. V tej knjigi bodo našli mladi pomembne informacije o ustrahovanju. Pojasnjuje kdo so ustrašovalci, in ugotavlja, zakaj so nekateri pripravljeni žaljivo ravnati z nedolžnimi žrtvami, ki jih z ničemer niso izzivali. Preberejo lahko, kako ustrašovalci delujejo in spoznajo nekaj praktičnih prijemov spopadanja z ustrahovanjem. S primeri in citati ljudi, ki so doživeli ustrahovanje, ta knjiga posreduje vse resnice, ki jih potrebuješ, da si utvariš lastno mnenje.

Adam Hibbert je pisatelj in novinar z več kot deset let izkušenj v pisanju otroških izobraževalnih knjig. Ukvarja se predvsem z osveščanjem glede temeljnih državljskih pravic in podobnimi temami.

V zbirki so izšle še knjige *Zakaj so ljudje begunci?* *Zakaj se družine razidejo?* in *Zakaj so ljudje teroristi?*

Založba Grlica.



Dušan Rutar je avtor knjizice *Kaj je psihoanaliza ali zakaj ne moremo spoznati sebe v enajstih korakih*. To je po avtorjevih besedah kratka razprava o tem, zakaj mnogo bolj kot materialne & duhovne dobrine, propagando, pastoralne nasvete, prerokovalce, terapevte, popkulturo, korporacije, prijazne politike, piarovce, globalne medije in preventivne vojne potrebujemo duha, prijateljstvo, spoznanja o sebi in Resnico. Zelo, zelo zanimivo branje, toplo priporočam vsem mogočim odkrivalcem lastne identitete ... če dobite krč, ko kdo omeni Ruglja, potem ... no, presodite sami.

YHD, Društvo za teorijo in kulturo hendikepa.

Pionirska, slikovito napisana, poučna in alarmančna knjiga o največji, najmanj poznani in najbolj zatirani manjšini Evrope ... Pokoplji me pokončno - tesnoben krik romskih aktivistov - bi morali slišati vsi, ki jih skrbi za človeško dostojanstvo. (Washington Post)



"Pokoplji me pokončno" je roman o Romih in njihovem potovanju, napisala ga je **Isabel Fonseca**. Avtorica se je rodila v ZDA, študirala na univerzah v Kolumbiji in Oxfordu.

Pri časopisu Times Literary Supplement je delala kot pomočnica urednika ter urejala Soho Square. Piše za vrsto publikacij, med drugim za Independent, Vogue, The Nation in The Wall Street Journal. Živi in ustvarja v Londonu.

Knjiga *pokoplji me pokončno* je nastala na podlagi njenih večletnih popotovanj in srečevanja z Romi Srednje in Vzhodne Evrope. Doživela je velik odmev v Evropi in svetu. Danes velja za eno najprodornjših del o Romih. Skozi Fonsecinu pisanje svoje zgodbe pripovedujejo Romi sami.

Nihče me ne razume, le gozd in reka.

Vse kar govorim, vse je minilo, in skupaj s tem je vse odšlo - še leta mladosti.

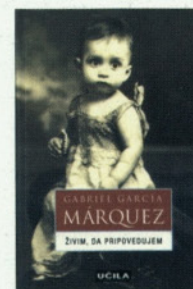
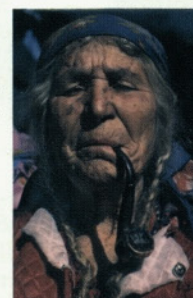
Založba Sanje

Živim, da pripovedujem je prvi od napovedanih treh delov avtobiografije kolumbijskega pisatelja **Gabriela Garcie Marqueza**. Magični realist, ki se je s svojimi deli trdno zasidral v kolektivnem spominu bralcev sodobne književnosti, je v njem opisal svoje življenje od rojstva v majhni kolumbijski vasi Aracataca do poznih dvajsetih let, ko je kot uveljavljeni pisatelj zapustil svojo domovino.

Nesporni prvak latinskoameriške književnosti in Nobelov nagrajenec je tokrat opisal romantično ljubezensko zgodbo staršev ter svoje otroštvo najstarejšega od njihovih enajstih otrok. Njegova razvejena družina se je pogosto znašla na robu preživetja, tudi zaradi krvavih političnih dogodkov, ki so pretresali Kolumbijo. Marquez je v živopisnih tonih naslikal svoje odkrivanje boemskega življenja v prestolnici, zastrto svetlobo rdečih četrti, čeri vznikajočega novinarstva ter svojo naporno iniciacijo v svet literature. Tej se je zavezal za vse življenje.

Založba Učila.

Lepo bodite do naslednjic in poskusite uloviti malce časa. Zase.





pripravila Ajda Prislan



Arheologinja SAŠA DJURA JELENKO in etnologinja BRIGITA RAJŠTER iz Koroškega pokrajinskega muzeja Slovenj Gradec sta v Knjižnici Ksaverja Meška Slovenj Gradec pripravili predavanje z naslovom STARA KULTNA MESTA V MISLINJSKI DOLINI.

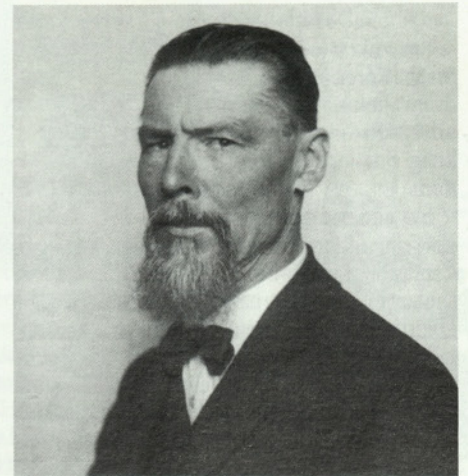
Lotili sta se štirih kulturnih mest znotraj tako imenovanega svetega trikotnika v Mislinjski dolini. Točke, kjer danes stojijo cerkve sv. Pankracija na Gradu nad Starim trgom pri Slovenj Gradcu, sv. Jurija na Legnu, sv. Marije na Homcu in sv. Martina v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, so naši predniki izbrali natančno in z namenom. In tudi danes živimo sredi svetega prostora. Proučevali sta skozi arheološke vire, skozi materialne ostaline in skozi zgodbe, ki jih pripoveduje etnologija, ki jih najdemo v ljudskem izročilu. Izhajali sta iz tridelne predstave o božanstvih pri Slovanih.



Danes so na nekaterih mestih pri nas krščanske cerkve, za katere ugotavljajo, da so na istih mestih bila nekoč poganska slovanska svetišča. Na istih mestih ponekod pa naj bi bila tudi še starejša, pred slovanska – poganska antična svetišča. Povezana so s koledarjem in prazniki, ki jih še danes obhajamo in se jih držimo. Brigita Rajšter je povedala, da ima mitološka zgodba namen vzpostavljati red. Zanimiva je, ker je poudarek na Juriju, na njegovi zgodbi, gre za mitologijo Jurija. Cerkev sv. Jurija na Legnu pri Slovenj Gradcu je iz 9. stoletja, iz obdobja pokristjanjevanja Karantanije. Močno domnevajo, da je bilo pred tem na njenem mestu pogansko svetišče.

V galeriji hotela Klub Krnes v ČRNI NA KOROŠKEM so odprli potujočo razstavo v počastitev Plečnikovega leta 2007. Razstava s slikovnim materialom predstavlja dela svetovnega slovesa velikega slovenskega arhitekta JOŽETA PLEČNIKA, arhitekta, ki se je od zgolj slovenske umetniške legende povzpел do svetovne. Razstava govori o njegovem ustvarjalnem delu v Ljubljani, Pragi in na Dunaju, odprla jo je mag. Karla Oder, ki se tudi v svojem profesionalnem delu ukvarja z ohranjanjem kulturne dediščine. V Črni na Koroškem in v Mežici stojita dva spomenika, ki ju je naredil Jože Plečnik.

Jože Plečnik je bil izjemen arhitekt, ki so ga prepoznali kot izredno kakovostnega najprej v Parizu. Je eden najboljših arhitektov svetovnega slovesa. Celovito in izvorno, čeprav slogovno eklektično, izhajajoč iz globokega poznanja različnih starodavnih evropskih kulturnih in stavbnih tradicij, je reševal urbanistične probleme ter projektiral in notranje opremljal javne in zasebne stavbe v Pragi, na Dunaju in v Ljubljani. Rodil se je 23. 1. 1872 v skromni hiši blizu središča Ljubljane, kot tretji od štirih otrok. Po prvem neuspešnem letniku na nižji gimnaziji je šolanje opustil. Oče ga je vzel k sebi v mizarško delavnico. Pozneje je z deželno štipendijo nadaljeval šolanje na Državni obrtni šoli v Gradcu. Izučil se je za umetnostnega mizarja in načrtovalca pohištva. Nad arhitekturo se je navdušil, ko je na razstavi videl načrte Otta Wagnerja za berlinsko katedralo. Na Dunaju se je vpisal na akademijo, po treh letih študij zaključil z najboljšim diplomskim delom. Vrhunec svoje kariere je dosegel že na Dunaju, ko se je s pozidavo Zacherlove palače uvrstil med pionirje moderne evropske arhitekture. Tudi druga dunajska dela prvega desetletja – tu nikakor ne gre prezreti cerkve sv. Duha – so imela mednarodni odmev. Leta 1911 Plečnika srečamo v Pragi kot profesorja na umetno-obrtni šoli. Dela na gradu Hradčani in na vrtovih so trajala vse do leta 1934. Predsednik Masaryk ga je prosil, naj ustvari simbole nove države, ki jih bo ljudstvo prepoznalo in jim sledilo. To mu je tudi v celoti uspelo. Vzporedno z deli na gradu je preurejal tudi predsednikovo rezidenco na gradu Lani in zgradil cerkev presvetega srca Jezusovega na Vinohradih. Skoraj istočasno z imenovanjem za prvega arhitekta prenove praškega gradu je Plečnik prevzel tudi profesuro na oddelku za arhitekturo novo ustanovljene ljubljanske univer-



ze. Tudi v Ljubljani so takrat nastajala njegova prva dela: cerkvi sv. Frančiška v Šiški in Gospodovega vnebohoda v Bogojini ter štadion v Ljubljani. Trideseta leta so obdobje velikopoteznih mestnih ureditev v Ljubljani, kar se v literaturi označuje Plečnikova Ljubljana, ki je po idejni zasnovi, obsegu in kakovosti izvedenega svetovni urbanistični in arhitekturni fenomen. Plečniku so svetovno slavo prinesle genialne rešitve: Tromostovje, Tržnice, ureditev nabrežja Ljubljanice, Kongresni trg in osrednje sprehajališče v Tivoliju. Posebej je treba omeniti še stavbo Narodne in univerzitetne knjižnice, Uršulinsko gimnazijo, Cerkev sv. Cirila in Metoda za Bežigradom, Žale in cerkev sv. Mihaela na Barju. V času med drugo svetovno vojno je izdeloval velike načrte za čas po vojni, med njimi tudi za nov slovenski parlament. Postavil je nekaj spomenikov NOB, prenovo Križank, uredil Kranjsko gledališče, obnovil cerkev sv. Benedikta v Stranjah in Marijine cerkve v Ponikvah. Oblikoval je tudi mogočne lestence, svečnike, pohištvo in notranjo opremo.

Izšla je knjiga z naslovom MESEČEV TRIK, eden od rezultatov trojnega projekta pisca poezije Slovenjgradčana JOŽE KAPPA in fotografa iz Mislinje ALJAŽA VELIČKIGA. Skupaj s fotografsko razstavo so jo predstavili v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec. Igralec Igor Štamulak je bral poezijo, nastopili sta tudi pevka Alja Primožič in pianistka Janja Kresnik. Knjiga ima skupen predznak erotika – od drzne-



ga k bolj drznemu – takšna je poezija, takšne so fotografije, ki so Aljažev odgovor na Joeve pesmi. Knjigo je oblikovala Jasna Kalčič iz Mežice.

Leta 1886 je bilo v Ribnici na Pohorju ustanovljeno Kmetško bralno društvo, danes, PO 120. LETIH, poslanstvo tega prvega organiziranega kulturnega utripa na Ribniškem Pohorju nadaljuje KULTURNO UMETNIŠKO DRUŠTVO STANE SEVER. V drugi polovici prejšnjega stoletja je nosilo ime KUD Edi Grubelnik, po talcu iz teh krajev, ustreljenem med drugo svetovno vojno v Mariboru. Zadnje desetletje je v naslovu društva zapisano ime velikega slovenskega igralca Staneta Severja, ki je leta 1970 zadnjo predstavo odigral na ribniškem odru. Na spominski plošči piše: »V tej dvorani je 18. dec. 1970 zadnjikrat nastopil veliki slovenski igralec Stane Sever s Krotkim dekletom Dostojevskega in tako sklenil svojo umetniško in življenjsko pot.«



Namen in naloga prvega društva je bila predvsem buditi narodno zavest in skrbeti za slovensko besedo: peto, deklamirano, igrano in brano. Nastala je prva knjižnica, ki je ob knjigah Mohorjeve družbe ponujala tudi vrsto časopisov. V viharinem obdobju prve svetovne vojne je društvo svoje delovanje omejilo, saj je precej članov (udov, kot so jih takrat imenovali) moralo k

vojakom. Leta 1920 se je društvo preimenovalo v Katoliško izobraževalno društvo, kar so utemeljili: »Stara društvena pravila, potrjena od namestnije v Gradcu dne 4. decembra 1886 ne odgovarjajo več namenu današnjega časa. Zato se društvo preustroji v Katoliško izobraževalno društvo v Ribnici na Pohorju.« Med člani društva zasledimo v tem obdobju tudi brata Maksimilijana in Janka Držečnika, prvi postane mariborski škof, drugi se uveljavi kot velik humanist in zdravnik. Obema so v društvu namenili pozornost s prireditvami in predavanji v minulih treh letih. V tem prvem obdobju organiziranega kulturnega življenja je ob knjižnični dejavnosti društvo pripravljalo proslave, gledališke predstave, veselice, nastope pevskih zborov in imelo tudi salonski orkester. Živahen kulturni utrip do osemdesetih let prejšnjega stoletja so narekovali domači ustvarjalci z gostujočimi člani tako na gledališkem kot pevskega področju, nekaj časa je deloval tudi tamburaški orkester. V devetdesetih letih je društvo prevzelo ime po igralcu Stanetu Severju. Njemu v spomin vsak december pripravijo slovesnost v počastitev gledališča. Danes v društvu delujeta moški in ženski pevski zbor, pripravljajo razstave in literarne večere v sodelovanju s Knjižnico Radlje ob Dravi ter proslave in prireditve v sodelovanju z Osnovno šolo Ribnica na Pohorju, ki nudi tudi gostoljubje za vaje in nastope. Društveno kulturno življenje na območju Občine Ribnica na Pohorju so po drugi svetovni vojni soustvarjali tudi v Delavskem prosvetnem društvu Svoboda v Josipdolu, današnji sodobnik KUD-a Staneta Severja pa je Kulturno, etnološko in turistično društvo KET Josipdol.

V sklopu projekta PO POTEH KOROŠKE KULTURNE DEDIŠČINE sta izšli dve knjigi z istim naslovom in tretja z naslovom NEKOČ JE BILO JEZERO – STORIJE NAŠE DAVNINE. Prva je MONOGRAFIJA Po poteh koroške kulturne dediščine – Občine Prevalje in Mestne občine Pliberk, druga je FOTOMONOGRAFIJA z enako vsebino. »Nekoč je bilo jezero, zdaj sta Peca in Uršlja gora, stalnici med Podjuno in Mežiško dolino. Pred dva tisoč leti nas je povezovala rimska cesta, sredi 19. stoletja nas je povezala železniška proga, pozneje so nas povezovali številni dogodki in projekti. Iz generacije v generaciji tako ustvarjamo nove čezmejne mostove na gospodarskem, političnem in kulturnem področju. Delovna zagnanost vseh projektnih partnerjev, kulturnih in turističnih društev na naši strani, strokovnost Koroškega pokrajinskega muzeja, Slovenskega narodopisnega inštituta Urbana Jarnika – kot tudi Mestne občine Pliberk in društva Kulturni dom Pliberk je uresničila nastanek zelo kvalitetnega čezmejnega strokovnega in promocijska gradiva, ki zarisuje vizijo razvoja kulturnega turizma z izdelano marketinško promocijo. To je projekt živega sosedstva, projekt resničnega vsebinskega sodelovanja. Izdelan je popis najpomembnejše kulturne dediščine, ki je podlaga za monografijo Po poteh koroške kulturne dediščine Občine Prevalje in Mestne občine Pliberk. Turistična raznolikost je strnjena še v dokumentarnem filmu in čezmejnem zemljevidu, ki bo poleg zloženek in razglednic ter spletne predstavitve obarval kulturno-turistično ponudbo območja. Peca je naša



in vaša, očaj, ki daje zavetje, utrip, razpoloženje, prisostvuje tisočletni zgodovini rasti in povezovanju narodov na obeh straneh,« je povedal župan Občine Prevalje dr. Matic Tasič.

V Informacijski pisarni v trškem jedru Dravograda so na ogled STARA GLASBILA. Zbrala in uredila sta jih TONE BREZNIK in ALOJZ ROŽIČ, ki je povedal, da je bila prva tovarna v Evropi, ki je izdelovala harmonike, v Dravogradu. Razstavljena so brenkala, trobila, citre in kar nekaj harmonik. Alojz Rožič pravi, da naj mladi rod vidi, kakšna so bila glasbila včasih, kajti danes so tehnično bolj popolna: »Imamo harmonike, ki so bile pred sto leti in več narejene v Dravogradu in v Slovenj Gradcu. Franc Lobas in njegov sin sta ustanovila tovarno harmonik v Dravogradu. Pri Lobasu se je naučilo izdelovati harmonike tudi nekaj drugih Slovenjgradčanov, k njemu so se hodili učiti izdelave tudi Avstrijci. Najstarejša harmonika v moji zbirki je iz leta 1820. Delali so jih že prej, ampak med ljudstvo so prišle v tistem času. Ko je Franc Lobas delal harmonike v Dravogradu, je poznal mojega deda in mojega očeta. Oba sta igrala njegove in nekatera trobila že pred drugo svetovno vojno in ta glasbila hranimo še zdaj. Danes jih je težko uglasiti, narejene so bile ročno pred približno 200 leti, a melodije se z njimi še da igrati. Od leta 1955 najprej smo poučevali igranje. Po letu 1980 se je pri meni učil tudi Boštjan Konečnik, ki je kasneje postal svetovni prvak v igranju harmonike.«



Tone Breznik je ponosen na S-klarinet od brata njegove prababice: »Imel ga je s sabo na ruski fronti, ko se je boril na Karpatih. Danes je shranjen v zasebni zbirki mojega sorodnika Ferda Uršaja z Gradišča pri Slovenj Gradcu.« V Dravogradu so razstavljena tudi stara glasbila iz Afrike.

21. junija 2007 bo razstava v Vidovi cerkvi v Dravogradu, kjer bo na ogled do 80 starih harmonik.

Filmspoting

piše: Eva Pečnik

Projekt Laramie



Originalni naslov: **The Laramie Project**

Režija: *Moisés Kaufman*

Scenarij: *Moisés Kaufman, Stephen Belber, Leigh Fondakowski, Amanda Gronich, Jeffrey LaHoste, John McAdams, Andy Paris, Greg Pierotti, Barbara Pitts, Kelli Simpkins, Stephen Wangh*

Igrajo: *Kathleen Chalfant, Laura Linney, Peter Fonda, Jeremy Davies, Nestor Carbonell, Camryn Manheim, Andy Paris, Grant Varjas, Kelli Simpkins, Clea DuVall, Michael Emerson, Christina Ricci*

Žanr: *Drama*
Leto: *2002*

Člani newyorškega gledališča Tectonic Theatre so se kmalu po umoru 22-letnega Mathewa Shepada (ki je odmeval po vsem svetu, saj je bil Mathew homoseksualec), o njegovi tragični zgodbi odločili napisati dramo. Na podlagi pogovorov s prebivalci mesta Laramie v Wyomingu, kjer so žrtve in njena morilca živeli, so poskušali rekonstruirati dogodke, kot so se odvijali v noči iz 6. na 7. oktober, ko sta Mathewa neznanca



pretepla do smrti. Več kot 400 ur gradiva sestavljajo intervjuji z več kot 200 ljudmi različnih poklicev in prepričanj, iz katerih so se ustvarjalci drame trudili izluščiti takšne, ki bi najlepše kazali dejansko sliko odnosov do homoseksualno usmerjenih v manjših mestih po Ameriki (in po svetu). Zaradi uspeha gledališke predstave so se kmalu odločili na njeni podlagi posneti tudi ta film.

Mathew Shepard je bil izjemno obetajoč študent politologije na univerzi v Wyomingu. Na noč umora je, kot že velikokrat poprej, odšel v bar na pijačo. Tam naj bi spoznal 21-letna McKinneya in Hendersona in ju prosil za prevoz. Čez osemnajst ur je hudo pretepenega Mathewa na polju izven mesta našel kolesar. Mathew je bil privezan na ograjo še živ, vendar nezavesten. Do svoje smrti 12. oktobra je bil priklenjen na aparate in ni več prišel do zavesti. Kmalu zatem je policija oba storilca prijela, saj je v njenem avtu našla okrvavljeno pištolo ter žrtvine čevlje in denarnico.

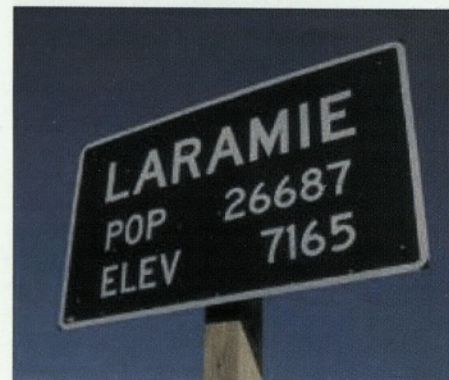
Med sojenjem sta obtoženca poskušala z različnimi načini obrambe. Najprej sta se zagovarjala, da nista kriva, potem sta se nameravala zagovarjati s trenutno neprištevnostjo, ker bi naj ju Mathew poskušal osvajati, drugič sta trdila, da ga nista nameravala ubiti, temveč samo oropati, nazadnje pa tudi, da sta bila pod vplivom trdih drog. Po tožilčevih besedah naj bi se McKinney in Henderson pretvarjala, da sta homoseksualca, da bi si pridobila žrtvino zaupanje in ga potem oropala, njuni puncji pa sta na sodišču pričali tudi, da sta že dolgo nameravala oropati kakšnega homoseksualca in da takrat nihče od njiju ni jemal drog. Aprila 1999 se je Henderson odločil priznati krivdo, mogoče tudi zato, da bi se izognil smrtni kazni. Dosodili so mu dve zaporedni dosmrtni kazni. McKinney pa zaradi posredovanja žrtvinih staršev, češ da je njun sin vedno vsem želel le dobro in da bi to oskrnilo spomin na Mathewa, ni dobil smrtno kazni, temveč dve zaporedni smrtni kazni, vendar, za razliko od Hendersona, brez možnosti pogojnega izpusta.

Teorij o ozadju tega brutalnega umora je veliko, zato so se ustvarjalci omejili predvsem na meščane Laramieja in poskušali resnico prikazati skozi njihove oči, z njihovimi besedami.

Slišali naj bi vse strani zgodbe in prikazali Laramie ter njegove prebivalce v odnosu do homoseksualno usmerjenih, take kot so v resnici ... Film in drama naj bi služila predvsem za osveščanje ljudi o izvoru sovraštva do homoseksualcev in kam nas lahko takšno sovraštvo pripelje.

Mogoče je naš problem v tem, da gledamo na geje, kot da je njihova prioriteta v življenju zgolj seks. Kakor da nimajo drugega v življenju, kot da bi bili perverznejši z nalezljivo boleznijo. Nekateri so še danes mnenja, da je homoseksualnost duševna motnja, ki bi jo bilo treba zdraviti v psihiatričnih bolnišnicah. Mogoče se ne počutimo ogrožene od istospolno usmerjenih, ampak od odziva okolice, če bi ta sklepala, da imamo tudi mi homoseksualna nagnjenja. Mogoče se bojimo, da bi jih v nas dejansko prebudili? Ne vem, od kod izhaja prepričanje, da je treba nekemu, ki je drugačen, kar se da zagreniti življenje. V družbi, kjer se spodbuja demokracija, je svoboda izbire nedotakljiva, če se pri tem ne omejuje svobode drugega. Mislim, da bi počasi lahko prišlo v našo zavest, da so istospolno usmerjeni tudi del skupnosti in da bi jih lahko tako tudi začeli obravnavati.

Ne zatiskajmo si oči, da se podobne stvari okoli nas ne dogajajo. Dejstvo je, da v kolikor se soočenja z določenimi stvarmi izogibamo, le-teh ne moremo poznati. Češar ne poznamo, ne moremo razumeti, in če ne razumemo, smo lahka tarča različnih manipulacij. Kakršno koli sovraštvo in hujskanje ljudi proti drugačnim pa lahko hitro pripelje do tragedije.



Nagradna križanka

				List	OMAMITEV	IRANSKI PREDSEDNIK (ABALHASAN)	NEFELINOVA KAMNINA	POLONA (PO DOMAČE)	NINO ROTA	RIMSKA 499	DOLŽINSKA MERA, PALEC	RIMSKI BOG LJUBEZNI			
				KRAJ OB MEJJS HRVAŠKO											
				NADZORNIK SLUŽABNIŠTVA											
				MADONA (OKRNJENA) VZHODNOEVROPSKA DRŽAVA					REKA SKOZI MUNCHEN	LENA OLIN NAŠE OBMORSKO LETOVIŠČE					
19. 6. 1960															
Avtor: LoM	ČEŠKO GOROVIJE	SLOV. DIRIGENT, SKLADATELJ (BOGOMIR)	NILOTSKI JEZIK	GRŠKA BOGINJA PRAVICE	INKOVSKI VLADAR RIMSKA 99		SREDIŠČE MOLDAVIJE MATI				FINSKO JEZERO	RAČUNALNIŠKI NAVDUŠENEC			
NEKD. CELJSKI NOGOMETNI KLUB							MOUNT (KRAT.) LEVI PRITOK VOLGE		SMUČARSKI CENTER NA POHORJU						
»VELETOK« SKOZI ŠOŠTANJ								MEDMET BOLECINE	POŠKODBE TKIVA						
POLJSKA ATLETINJA					NAMIB. POLITIK (DANIEL) 35				SUDANSKI POLITIK (IBRAHIM)	JAKOVA SAMICA					
VITEZOVA »OBLEKA«					BEČICA V TRŽASKI ZALIV KRAJ POD FRUŠKO GORO					ALUMINIJ	FRANC. REŽISER (PHILIPPE) ARABSKA DRŽAVA				
(HA)NOI				FINSKI PISATELJ (VAINO) SREDINA KMETA			UTRIPAJOČE SVETILO	KOVINA (Cu) IGRA NA SREČO							
ORAZIO VECCHI		OPERNA PEVKA ... CALLAS BARIJ					MESTO V SAN SALVADORJU DUHOVIT ČLOVEK				MLAD AHAJEC	RUTENIJ			
DALMATIN. MESTO (OB IZLIVU KRKE)							MED RIMSKA BOGINJA OPA			ZVARJENO MESTO KRAJ NA KOČEVSKEM					
KRAVICA				SREBRO		ZADNJE PREDIVO			HAVAJSKI OTOK TUJE ŽENSKO IME						
				21. Junij									ŽENSKO IME		
							NEUMNEŽ, BEDAK (LJUD.)				KRANJ RAFKO IRGOLIČ				
							IZRAELSKI POLITIK (JYGALL)			EVROPSKI VELETOK 4 ČRKA ABECEDE					
							KOVAČEVA ŽENA								

UGANKARSKI SLOVARČEK: IASI - središče Moldavije; KSOK - poljska atletinja (Anna); LESKOVIC - slovenski dirigent in skladatelj (Bogomir); LINNA - finski pisatelj (Vaino); NOJAMA - namibijski državnik (Daniel); OAHU - havajski otok (glavno mesto Honolulu); SADR - iranski predsednik (Abalhasan); USULU - mesto v San Salvadorju (brez konca)

Izmed pravih rešitev križanke bomo izžrebali dva nagrajenca, ki bosta prejela po dve vstopnici za gledališko predstavo v Slovenskem ljudskem gledališču Celje, po lastni izbiri ter eno knjižno nagrado. Izžrebani nagrajenki prejšnje križanke (List 4 /2007), sta: Kaja Kočevar, Cesta talcev 7, Šoštanj, ki prejme dve vstopnici za SLG Celje in Marica Ošlovnik, Metleče 39, Šoštanj, ki prejme knjižno nagrado.

Nagradna križanka

Maj 2007

Gesla Križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 18. junija 2007.

Junij 2007

Oona

Planet gibanja, Merkur, bo od 15. junija do 10. julija 2007 retrograden. Giblje se nazaj in povzroča težave. V tem času ne sklepajte in ne podpisujte NOVIH pogodb, ne kupujte tehničnih stvari, še posebno ne avtomobila ali telefona. Čas ni primeren za poroko, za dogovore kakršnekoli vrste, za menjavo službe ... kajti dogovori, ki so sklenjeni v tem času, ne držijo! Končajte stare stvari, predvsem doma, in razmislite, kaj boste počeli v naslednjih mesecih. Še posebno previdno okoli 25. junija!

Lepo se imejte in pazite nase!



Oven

V juniju boste veliko razmišljali, predvsem pa kovali načrte za dopust. V dobri formi boste, prijetno boste raspoloženi, še posebno v sredini meseca, ko vas čakajo ugodne spremembe v ljubezenskem življenju. Poslovno boste uspešni, v sentimentalnem življenju pa se vam obetajo prijetna presenečenja, zato bo poletje dobilo povsem drugačen smisel. Po 15. boste veliko denarja porabili za novo garderobo. Zaradi tega se lahko sprete s partnerjem, njegovo kritiko boste doživljali kot napad. Pazite kaj izrečete v jezi! V tem mesecu bi vas lahko obiskala štoklja, zato previdno, če tega ne želite. Za ljubezen bo najboljše od 9. do 12.



Bik

Večji del meseca boste zaspani in brezvoljni, šele v zadnjem tednu junija boste malce oživi. Vročina vas bo izčrpavala, neprestano se boste utrujeno počutili. Svetujem vam, da posvetite svojemu izgledu in zdravju malce več pozornosti. Če ste poročeni, se boste v drugi polovici meseca prepirali s partnerjem zaradi denarja, zaradi delitve obveznosti. Postali boste ljubosumni, sumili boste, da vas partner vara. Morda bo treba zaradi teh nevéščnosti spremeniti načrte za dopust in za nadaljevanje življenja. Če ste samski, bodite pozorni s kom se družite in komu zaupate!



Dvojčka

Končno si boste oddahnili. Na vseh področjih življenja vas čaka stabilna situacija. Veliko se boste družili s prijatelji in uživali vsak dan posebej. S financami vam tudi dobro kaže, lahko pa zaslužite večjo količino denarja. Samozavestni boste in polni življenjske energije. Imeli boste visoke cilje, trudili se boste, da jih uresničite. Ukvarjali se boste tudi s praktičnimi stvarmi, z nakupi, popravilom avtomobila, itd. Konec meseca boste postali malo konfuzni. Ne dogovarjate se daleč vnaprej, pazite se napačnih informacij. 15. junija bo Mlaj v Dvojčkih - previdno predvsem v ljubezni!



Rak

V začetku meseca boste dobre volje, zainteresirani boste za druženje in za potovanja. Nespornosti v komunikaciji bodo pogostejši. Če se ukvarjate s prevozi in trgovino, bodite še posebno previdni. Pri dogovorih dvakrat preverite, če ste prav razumeli, da ne boste kasneje imeli večjih težav. Ljubezensko življenje bo ugodno. Uživali boste v družini, zadovoljni boste. Če ste na začetku ljubezenske zveze, boste domleli, koliko vam ta oseba pomeni, kar vas bo navduševalo in plašilo obenem. Bodite odkriti s partnerjem, vsi vaši sumi bodo odgnani. Ljubezen na prvi pogled je možna vsak dan v tem mesecu.



Lev

Čaka vas uspešen mesec, eden najboljših v tem letu. Všeč vam bo vse, kar se bo dogajalo okoli vas. Priložnosti za zabavo in za nova poznanstva bo dovolj. Venera bo poskrbela, da boste čudovito izgledali, redke težave pa boste reševali z nasmehom. Večina planetov bo na vaši strani, le rojenim okoli 13. avgusta se obeta nekaj težav. Izvrstno se boste počutili vse do 20. junija. Do takrat imate tudi veliko možnosti, da uresničite ljubezenske načrte. V središču pozornosti boste, zaradi izgleda in zaradi obnašanja. Zelo lepo se boste imeli v družbi okoli 17.



Devica

Prihaja poletje, topli dnevi bodo v vas prebudili strast, ki že dlje časa tli v vas. Želeli si boste novih dogodivščin in ljubezenskih vznemirjanj. Vse skupaj vas bo vodilo na vrtiljak preizkušanj, prepovedana ljubezen pa vas bo povsem izčrpala. Obnašali se boste kot da to niste vi

– spontano in zaletavo. Ko si boste nekaj zamislili, boste to za vsako ceno tudi izvedli. V drugi polovici meseca boste vse težje živeli pod težo številnih pritiskov. Zdelo se vam bo, da vas nihče ne razume, tudi s strani staršev ne boste dobili pričakovane podpore. Po 24. juniju se bo volja in energija počasi vrnila.



Tehtnica

Prijatelji in sodelavci vam bodo pomagali, da boste lažje reševali probleme. Vaša družabnost in potreba, da drugim ugajate, bo prišla do izraza. Po drugem tednu junija, se bodo stvari odvijale počasneje kot bi si vi želeli. Na vse boste morali dalj časa čakati, dogovori ne bodo držali. Vse bolj se boste živcirali in izgubljali čas za nepotrebne posle. Posebne delovne vne me ne boste imeli. V istem času se vam bodo mnogi pokazali v pravi luči, tako boste vsaj vedeli vedeli, na koga se lahko zanesete. V drugi polovici meseca pričakujte težave v komunikaciji in z bližnjo okolico. Odnosi doma bodo porušeni, oba bosta vztrajala pri svojem. 22. bo romantično.



Škorpion

Mesec, ki je pred vami, ne bo najlepši, vendar v ljubezenskem smislu. Prepirali se boste s partnerjem in z ljudmi, ki so vam blizu, čaka pa vas dokaj naporno obdobje v službi. Nervozni boste, ker drugi ne bodo dovolj odgovorni ali pa zaradi lastnih napak. Kritizirali boste vsepovprek. Ker boste imeli nekaj poslovnih skrbi, boste več ali manj zaprti vase. Po 15. juniju bodo prepri s partnerjem vse pogostejši, ker se boste počutili zanemarjeni in neljubljani. Bolje se boste razumeli s tistimi, ki vam sploh niso blizu. Svojo energijo usmerite v svoj posel in finance. Okoli 15. junija pazite, lahko bi se poškodovali (predvsem kolena). Od 25. do 30. ugodno v ljubezni.



Strelec

V juniju se boste dobro počutili. Mlajši Strelci bi lahko v tem mesecu doživeli svojo prvo ljubezen. Želeli si boste, da bi bili na dveh koncih hkrati. Uživali boste v spoznavanju novih ljudi. Študenti bodo težko skoncentrirani, zato jim učenje ne bo šlo najbolje od rok. Izkoristili boste vsak izgovor, da boste knjigo zamenjali za zabavo. Morate si zapomniti, da vas odloženo delo vedno počaka. Poročeni bodo srečno pluli v svojem zakonu. Uživali boste v partnerjevi podpori in razumevanju. Strasti se bodo ponovno prebudile. Pazite, da se ne zredite preveč!



Kozorog

Napori zadnjih mesecev so povzročili, da ste vse bolj utrujeni in nervozni. Imunski sistem bi se lahko nevarno porušil, zato se zdravo prehranjujte in jemljite dodatne vitamine. Če boste vzeli par dni dopusta, vam tega nihče ne bo zameril. Odgovarjalo vam bo, če boste kar doma polnili izpraznjene baterije. Tisti, ki ste v dolgih zvezah, boste v začetku meseca v sporu s partnerjem. Raspoloženje se vam bo popravilo nekje na sredini junija, ko boste prejeli nek denar, ki vam bo spet osvežil vaš že tako prenesni obraz.



Vodnar

Junij bo prinesel olajšanje na vseh področjih. Dobro volje boste in vedno raspoloženi za druženje. Poklical vas bo star prijatelj, s katerim se že dolgo niste slišali. Navdušeni boste, s to osebo boste preživeli veliko časa in obujali spomine. Pričakujete lahko pomoč okolice, prijatelji pa vam bodo tudi naklonjeni. Z nekim prijateljem lahko celo začnete dogovore o nekem poslu. Dobro premislite, preden se odločite. Ni nujno, da gre za prevaro, neke stvari bi vas kasneje lahko motile, zato bodite previdni! Okoli 22. junija vas čaka neko srečanje, ki se lahko razvije v ljubezen, ki pa žal ne bo dolgo trajala.



Ribi

Vsak dan se boste bolje počutili. Če ste še samski, je to mesec, ko bo veliko priložnosti, da ne boste več sami. Vaš romantični pogled bo vabil, da si vas nekdo pogloblje ogleda in spozna. Koketirali boste, osvajačev pa ne boste pustili blizu. Igrica mačka – miš vam bo ugajala. Preveč se nikar ne igrajte, lahko bi izgubili zanimanje dotične osebe. Z mislimi boste že na dopustu, sodelavcem pa to ne bo niti malo všeč in bodo jezni na vas. Poskusite se zresniti in bodite resni v času, ko ste v službi. Petek, 8. junija vam bo posebno ostal v spominu. Lahko bi se zaljubili!



Listnek



Oj ti moj Koren, bi pa že le lahko vedel, da se s tredim delom v parlamentu nikamor ne pride, najbolje, da se pozanimáš za službo kar doma. Mogoče v Saški.

Miran Pavlin je na nogometni tekmi v šoštanjski telovadnici, ko so se pomerili gospodarstveniki in politiki Savinjsko - šaleške regije in predstavniki Vlade, zabil dva gola "Saši". Ob tem ga je komentator Toni Rehar vprašal po občutki ob zmagi Vlade, ki je domačo ekipo premagala z rezultatom 1:4.

"Kakšni so moji občutki? Takšni kot je ekipa. Zmagovalni!" mu je odvrnil Pavlin.

Na tekmi Vlade in Saške fusbal boysov v Šoštanju so sicer »Gvinali« boljši, a so zmago plačali drago.

Listje nanosilo skupaj z vseh vetrov.

Foto: Jože Miklavc



ANA DESETNICA

FESTIVAL POULIČNIH GLEDALIŠČ

V ŠOŠTANJU 4. 7. 2007

**V POPOLDANSKEM ČASU SE BODO NA TRGU
SVOBODE ZVRSTILE ŠTIRI PREDSTAVE
IZVAJALCEV:**

FABER TEATER,

EMIGRANTI

(ulična predstava z glasbo, trajanje 60 min)

KVELB TEATER,

V PLAMENIH

(predstava z ognjenimi lutkami, trajanje 20 min)

VINCENT DE LAVENERE,

GIOURETTE

(žongliranje, trajanje 30 min)

MAKADAM KANIBAL,

CIRKUS RADOVEDNOSTI

(divja in igriva predstava, ki ni iz tega sveta, ni primerna za otroke mlajše od osem let, trajanje 40 min)

SMALLFEST

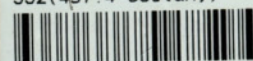
FESTIVAL ZA MLADE, 7. PO VRSTI

27. IN 28. 7. 2007 OB DRUŽMIRSKEM JEZERU

**PODROBNOSTI O OBEH PRIREDITVAH BOSTE
IZVEDELI V NASLEDNJI ŠTEVILKI LISTA.**

Velenje
Sp. Do 35
LIST OBČINE
2007

352(497.4 šoštanj)



9003645,5

COBISS

KNJIPNICA VELENJE

